

pt leg

6866

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

- Studii-referate* : Regenerarea artificială a pădurilor în România *M. Rădulescu*
 Lichenii din regiunea munților Bucegi *P. Cretzoiu*
Probleme administrative : Legea asigurărilor sociale și regiile C. A. P. S-ului. *I. Guran*
Documentări-Comentarii : Pădurile în cadrul programelor de refacere financiară *Gh. I. Ionescu*
Jurisprudență : Jurisprudență la legislația silvică *C. Dragu*
 O aniversare *V. L.*
Cronica : Serbarea sădirii arborilor *I. Popescu-Zeletin*
 Conferințe despre pădure la «Radio» *Gh. I. I.*
 O lucrare forestieră premiată *Gh. I. I.*
 Institutul românesc de organizare științifică a muncii
- ♦♦♦
- Recenzii. — Revista revistelor. — Informațiuni.*
- Necroloage*: N. Iacobescu, Dem. I. Robescu
Pagini mercuriale: Comerțul de lemne și produse lemnoase în luna Aprilie 1931.
Publicațiuni. Decizii ministeriale.

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE :

Etudes. Comptes-rendus :
La régénération artificielle
des forêts en Roumanie. *M. Rădulescu*

Les lichens de la région
des Monts des Bucegi . *P. Cretzoiu*

Problèmes administratifs :
La loi des assurances so-
ciales et la régie des forêts
de l'Etat *I. Guran*

*Documentations-Commen-
taires :* Les forêts dans les
programmes de restaura-
tion financière *Gh. I. Ionescu*

Jurisprudence :
Jurisprudence à la loi fo-
restière *C. Dragu*

Chronique : Une anniversaire *V. L.*
La fête de l'arbre *I. Popescu-Zeletin*
Conférences sur la forêt
au «Radio» *Gh. I. I.*
Un ouvrage forestier cou-
ronné *Gh. I. I.*
L'institut roumain, pour l'or-
ganisation scientifique du
travail * *

*Récensions. Revue des revues.
Informations.*

Nécrologes : N. Iacobescu, Dem. I. Robănescu.

Pages mercuriales.

Publications. Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 53
BUCAREST

INHALT :

Abhandlungen : Die Künst-
liche Verjüngung in den
Forsten Rumäniens . . . *M. Rădulescu*
Flechten, die sich im Ge-
bürge «Bucegi» finden . *P. Cretzoiu*

Verwaltungsfragen : Das
Gesetz betreffend soziale
Versicherung und die
Eigen-Regie im Staatswald *I. Guran*

Mitteilungen : Der Wald
im Rahmen der Bestrebun-
gen finanzieller Assanie-
rung *G. I. Ionescu*

Jurisprudenz : Jurisprudenz
zum forstlichen Gesetze . *C. Dragu*

Chronik : Stiftungsfest . . *V. L.*
Die Feier der Baumpflan-
zung *I. Popescu-Zeletiu*
«Radio» = Vorträge über
den Wald *Gh. I. I.*
Eine forstliche Arbeit
preisgekrönt *Gh. I. I.*
Das rumänische Institut
für wissenschaftliche Ar-
beitsorganisation . . . * *

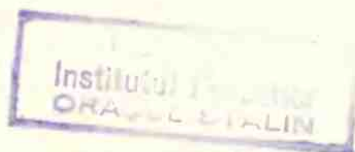
*Rezensionen. Die Zeitschriften.
Nachrichten.*

Nekrolog : N. Iacobescu, Dem. I. Robănescu.
Holzmarkt.

Amliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 53
BUKAREST

STUDII-REFERATE

REGENERAREA ARTIFICIALĂ A PĂDURILOR

IN

LEGĂTURĂ CU ZONELE NATURALE DE VEGETAȚIE ALE SPECIILOR IN ROMANIA

de M. RĂDULESCU

Pădurile statului (2.027.000 ha) alături de pădurile instituțiilor publice (2.140.000 ha) și de pădurile proprietarilor particulari (2.941.000 ha) sunt chemate să alimenteze cu lemn de foc și de construcție consumul intern și să furnizeze în limita posibilului material lemnos pentru export.

Deși aparțin la proprietari diferiți, ele sunt ținute totuși să producă în anumite limite (mai largi la particulari și cu mult mai stricte la Stat și la instituțiile publice) cantități egale de material de la an la an și să contribuie și la ameliorarea veniturilor țării.

Pentru aceasta e necesar să le asigurăm permanența tăierilor, să le activăm creșterile și să le ameliorăm compoziția masivelor.

Ca să putem aduce la împlinire aceste cerințe fundamentale de gospodărie forestieră, domeniul păduros al țării trebuie să fie regenerat la timp, cu speciile potrivite stațiunilor pe care se găsește instalat.

Evident, regenerarea pădurilor, recomandată cu căldură de silvicultura modernă, e cea naturală, pentru că ea dă naștere la arborete sănătoase, din specii amestecate, crescute

în aria lor naturală de vegetație, în afară de faptul extrem de important, că regenerarea se face ieftin și deodată cu exploatarea.

Din cauza greutăților mari prin care au trecut pădurile țării noastre însă (incendii, pășunat abuziv, delictе, tăieri în crâng simplu de foioase la vârste înaintate, tăieri rase la rășinoase rămase neregenerate, etc), ele sunt departe de starea în care s'ar putea regenera numai pe cale naturală.

Deaceea, două-trei decenii de acum în colo, dacă nu mai bine, domeniul nostru forestier trebuie să fie ajutat serios să se regenereze și pe calea artificială.

Lucrările ce ni se impun în aceasta privință sunt:

a) *Integritatea masivelor* prin împădurirea poenilor și golurilor, de care n'avem nevoie în gospodăria pădurilor.

b) *Complectarea arboretelor tinere* (naturale și artificiale) în vederea închiderii masivelor încât mai scurt timp. (Prin închiderea masivului activăm creșterile, înlesnim elagarea și împiedicăm pășunatul prin înlăturarea posibilităților de dezvoltare ale ierbii).

c) *Innobilarea masivelor*, prin sporirea procentului de specii prețioase în raport cu stațiunea.

d) *Refacerea masivelor degradate* din cauza greutăților semnalate.

e) *Ameliorarea terenurilor degradate*, prin împădurire.

Din cauza pozițiunii sale geografice între stepa rusească la răsărit, pusta unghurească la apus, Dunărea cu afluenții săi numeroși înspre miazăzi și lanțul Carpaților, în drumul curenților de aer dintre cele două centre de înaltă presiune atmosferică din Siberia și insulele Azore¹⁾. România are pădurile sale așezate în condițiunile foarte variate de climă și sol. De la regiunea de stepă, condiționată de temperatura ridicată, lipsa de precipitațiuni și evaporația excesivă (stepa caldă), ele se întind până la limita de vegetație din regiunea alpină, determinată de scăderea temperaturii. (Stepa rece).

Astfel, în partea de Sud-Est a câmpiei române, sudul Moldovei, sudul Basarabiei și centrul Dobrogei, găsim o regiune de

1) Enric Otetelișanu. Die Temperaturverhältnisse von Rumänien.

ca să poată lupta mai ușor cu pericolul buruienilor și să fie puși în situație să închidă cât mai curând masivul.

Semănăturile cu molift se fac numai în parchetele tăiate de curând, neînțelenite și neînierbate, iar cele cu brad «în ochiuri», sub masiv.

Pe cât se poate, atât prin plantațiuni, cât și prin semănături, se urmărește crearea de masive amestecate, pentru că sunt mai sănătoase, rezistă mai bine contra vântului și contra atacului de insecte, folosesc mai rațional solul și în acelaș timp îl feresc contra îmburuienirii și în contra formării de humus brut.

Pe lângă avantajile enumerate mai sus, prin introducerea laricelui în amestec se țintește și ridicarea valorii masivului¹⁾. Potrivit cerințelor sale biologice, această specie rășinoasă, nobilă, se plantează la altitudini mari (de la 900 m. în sus), pe coaste bătute de vânt (laricele transpiră mult), cu avans de creștere, spre a-l feri de eliminarea speciilor de umbră (molift, brad și fag), după cum s'a întâmplat în plantațiile Eforiei Spitalelor Civile de la Șeșu, pe valea Prahovei.

Deoarece fagul ameliorează solul și sporește rezistența masivelor de molift contra vântului, în plantațiunile de rășinoase e bine să se cruțe totdeauna semințișurile viguroase preexistente²⁾ ale acestei specii, rămase în urma tăerilor rase, iar acolo unde semințișul lipsește, să se introducă în amestec, în proporție de 15 – 20⁰/₀, prin semănătură sub masiv.

Paralel cu aceste lucrări, e imperios necesar să urmărim cu toată atenția problema sporirii procentului de rășinoase în pădurile de fag, prin semănătură de brad sub masiv și prin plantațiuni de molift și larice în ochiuri. Ținem să atragem atenția însă, că nu e indicat să scoborâm prea mult rășinoasele în raport cu altitudinea (sub 700 m în Muntenia și 400 m în Moldova), întrucât am produce lemn afânat și am expune și arboretele să fie doborâte ușor de zăpadă și la atacuri de insecte.

b) *In regiunea de coline*, problema regenerărilor e, în genere, mai puțin complicată. Pădurile de aci fiind constituite din fag

1) Lemnul de larice se vinde cu 15–20⁰/₀ mai scump decât cel de molift. În România, imediat după războiu, s'a vândut lemn de larice rotund, provenit din arborete naturale cu 4000 lei m³.

2) H. Mayr Waldbau pagina 296.

cu brad, fag curat, fag cu gorun sau gorun curat, specii cu temperament delicat și cu fructificație abundentă, la intervale mici, (gorunul suportă mai multă umbră și fructifică mai des decât stejarul pedunculat) se regenerează ușor pe cale naturală.

Lucrările de regenerare artificială, ce ni se impun în această regiune, constau din împădurirea poenilor, complectarea arboretelor regenerate pe cale naturală și ameliorarea masivelor, prin sporirea procentului de specii prețioase (brad în partea superioară a zonei fagului, gorun, frasin și ulm în partea inferioară a acesteia), plus corectarea ogașelor și râpilor, aflate din fericire în procent foarte mic în perimetrul pădurilor Statului, dar pe suprafețe foarte întinse pe proprietățile particulare.

Adesea, în regiunea de coline, silvicultorul n'are decât să ajute și să îndrumeze sforțările naturii, în sensul cerințelor silviculturii raționale.

c) Mult mai grea se prezintă problema regenerărilor în regiunea de câmpie, caracterizată după Köppen prin formula Dfax. În acest ținut, pe lângă faptul că pădurea are la îndemână umezeală mai puțină și căldură mai multă decât în regiunile de deal și de munte, ea are mult de îndurat de pe urma activității destructive a omului și a animalelor (incendii, delictе, pășunat).

La acestea se adaugă și greșelile înaintașilor noștri, cari au tăiat arboretele de foioase în crâng simplu, la vârste prea înaintate, când puterea de lăstărire a tulpinelor e foarte redusă, dacă nu nulă.

Din aceste cauze, masivele s'au degradat, s'au rărit, iar solul li s'a înțelenit și înierbat.

Astăzi, foarte multe păduri din câmpie au ajuns să aibe consistența 0.1–0.5, ori să fie întrerupte de poeni numeroase.

Intrucât solul lor e foarte bun pentru agricultură, sunt solicitate de populația rurală, ca să fie expropriate pentru pășune, ori chiar pentru teren de cultură agricolă.

După constituția pădurilor și după modul lor de vegetație, această zonă (Dfax) se poate împărți în două părți bine distincte.

α) Lunca râurilor și porțiunile cu precipitațiuni cuprinse între 500–650 m/m anual, din vecinătatea regiunii dealurilor.

β) Terasele râurilor și părțile din vecinătatea stepei.

Primele sunt populate cu păduri de șleau, iar cele de al doilea sunt formate în general din păduri de cer, (*Q. cerris*), gârniță (*Q. conferta*), tufă râioasă (*Q. pubescens*) cu ceva arțar tătăresc (*Acer tataricum*), jugastru (*Acer campestre*), măr (*Pyrus malus*), păr (*Pyrus communis*) și arbuști caracteristici ținuturilor xerofite din câmpie (*Evonymus*, *Rhamnus cathartica*, *Crataegus*, etc.).

Ținând seama de cele expuse, urmează că în câmpie suntem forțați să lucrăm foarte energetic, în cadrul regenerărilor artificiale, ca să redăm producției lemnoase suprafețe întinse de sol, care azi sunt folosite destul de extensiv de pădure.

La împădurire vom utiliza speciile autohtone din fiecare regiune în care lucrăm, pentru că sunt indicate de natură ca cele mai potrivite.

Astfel, în lunca râurilor și în porțiunile cu precipitațiuni mai abundente, din vecinătatea regiunii dealurilor, vom da preferință culturii stejarului pedunculat în amestec cu carpenul, frasinul, ulmul și cu acerineele (pădurea de șleau).

Intrucât prin felul său de a fi, stejarul pedunculat e înclinat să crească cu trunchiul strâmb, să-și formeze de timpuriu un coronament prea dezvoltat și pentru că e dotat de natură cu o putere foarte mare de eliminare, metoda cea mai potrivită pentru împădurirea poenilor cu această specie, e prin semănătură cu ghindă multă la hectar (7-8 hl).

Lucrarea se face de obicei în combinație cu cultură agricolă intermediară. În schimbul permisiunii de a cultiva «gratuit» cu plante prășitoare spațiile dintre rândurile de pueți, locuitorii din vecinătatea pădurilor culeg ghinda, o seamănă în rânduri la 1,20-1,50 m și întrețin pueții 3-4 ani, până ce masivul se apropie de închidere. Ulterior, se seamănă în cuiburi, pe intervalele dintre rândurile de stejar, carpen, frasin și ulm. Avantajele acestei metode sunt în deobște cunoscute.

Pe lângă faptul că dă rezultate foarte bune, împădurirea după acest sistem se face și cu cruțarea fondurilor bugetare.

Tot așa de bune rezultate dau și plantațiunile dese de stejar (1,50 × 0,70 m), făcute în teren lucrat anterior agricol și cultivat apoi cu plante prășitoare printre rândurile de pueți.

Plantațiunea de stejar e ceva mai scumpă decât semănătura cu această specie, pentru că suntem obligați să cheltuim sume

din buget cu producerea pueților în pepiniere. Are însă avantajul față de semănătură, că permite împădurirea unor suprafețe destul de mari în «anii de ghindă mijlocii» sau chiar numai a «stropelilor» de ghindă.

Lucrările făcute pe scară întinsă după aceste metode în ocoalele silvice Țigănești, Căscioarele, Brănești, Gruiu, Tismana, Țighina, Domeniul Coroanei Cocioc-Gheorghita, direcția silvică Arad, stau oricând mărturie.

Stejarul pedunculat fructifică abundent, însă la intervale foarte mari (7-8-10 ani și mai bine). Ca să refacem pădurile din câmpie numai cu această specie prețioasă, am aștepta prea mult timp și relele semnalate s'ar intensifica. Pentru aceasta e necesar să alegem provizoriu o altă specie, cu care să punem repede stăpânire pe sol. Această specie minunată e salcâmul.

Intr'adevăr, salcâmul fructifică abundent și des, crește repede și după 12-15 de vegetație începe să dea venituri destul de mari (adesea mai mari decât în agricultură¹⁾) pentru că lemnul său e trainic și utilizabil pentru construcțiuni rurale, la dimensiuni mici.

Metoda cea mai potrivită de împădurire cu salcâm e plantațiunea cu pueți viguroși în teren lucrat bine, însoțită de cultură agricolă intermediară.

Salcâmul, specie cu înrădăcinarea trasantă, preferă solurile afânate și aerisite (nisipo-argiloase), pe când în regiunea de câmpie, solul de fapt e compact (argilo-nisipos).

Fiind și specie de lumină, cu acoperișul afânat, salcâmul nu apără bine solul contra înierbării. Din această cauză, salcâmul, care creștea destul de viguros la început în teren lucrat bine agricol, mai târziu își încetinește creșterea, «încremeneste», iar după două trei revoluțiuni de crâng simplu, se rărește ba chiar dispare.

Lăsând la o parte aceste considerațiuni, trebuie să notăm faptul, că salcâmul e chemat să ne dea în general lemn de dimensiuni mici pentru foc și pentru construcțiunile rurale. Desfășurarea eveni-

1) În pădurea «Răiosul» proprietatea principelui Barbu Știrbei, s'a obținut 31.000 lei la ha de salcâm, de 10 ani, când vagonul de grâu se vindea cu 100.000 lei, iar la pădurea statului, Murfatlar din Jud. Constanța, în toamna anului 1930 s'a obținut 80.000 lei la ha, din aceeași specie.

mentelor ne arată însă, că problema lemnului de foc pierde continuu teren ¹⁾ din cauză că e concurat de electricitate, de cărbunile de pământ, de coxul natural și de cel obținut din destilarea cărbunilor.

Țara noastră, având circa 35 – 45% din pădurile sale constituite din fag, care în majoritatea cazurilor dau numai lemn de foc, grija noastră de căpățenie trebuie să fie cultura stejarului de dimensiuni mari, atât pentru satisfacerea marilor nevoi interne în lemn de lucru din această specie (traverse pentru C. F. R., piloți pentru poduri, porturi, doage, mobilă, etc.) cât și pentru export. Și aceasta, mai cu seamă pentru pădurile Statului și ale instituțiilor publice, care aparțin la proprietari mari de pădure, cu durată nelimitată și cu obligațiuni speciale, pentru satisfacerea trebuințelor sociale.

Deaceea, treptat cu împăduririle cu salcâm, în anii buni de fructificație ai stejarului, va trebui să introducem pe scară întinsă această specie sub masiv, prin semănătură de ghindă.

Acest fel de lucrări au și fost începute în ocolul silvic Tișghina, iar pentruca masivele de salcâm să lupte mai bine cu inerbarea solului și cu pășunatul, în mai toate ocoalele silvice din Basarabia, salcâmul se plantează de multă vreme în amestec cu frasinul, ulmul, carpenul, acerineele și arbuștii, scopul final urmărind: introducerea stejarului pedunculat (*Q. pedunculata*) în stațiunile ocupate de el în trecut.

Pe terasele râurilor și în porțiunile de vecinătatea stpei, împădurirea poenilor se va face după aceleași metode ca mai sus, cu indicația că dintru început, desfundarea solului trebuie făcută cât mai adânc (la 30 – 40 cm) și de cu toamna, ca să înmagazineze umezeala din precipitațiunile iernii și să se mărunțască solul prin ger, iar culturile să fie prășite cât de des ²⁾, ca să înlăturăm concurența buruienilor și să împedim evaporația.

În pădurile de cer, problema cea mai grea e procurarea ghiindei, pentrucă masivele de cer existente, pe lângă că fructifică

1) Elveția întâmpină dificultăți serioase în plasarea lemnului său de foc. (Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen 1930).

2) John A. Widsøe. Dry farming 1912, Paris. Librairie Agricole de la Maison rustique.

rar, dar fiind tratate în crâng simplu, sunt tinere și nu fructifică decât sporadic și în cantități mici.

Ca să înlăturăm acest inconvenient, e necesar să se rezerve în cuprinsul fiecărui ocol cu păduri de cer, arborete din această specie, care conduse la vârste mai înaintate, să asigure producerea de ghindă necesară.

Odată cu întregirea masivelor prin împădurirea poenilor, în câmpie trebuie urmărită cu atenția cuvenită și sporirea procentului de stejar pedunculat din sămânță împreună cu speciile prețioase de amestec (frasin, tei, ulm) în pădurea de șleau. Căci în urma aplicării codrului cu tăeri succesive, din cauza fructificației dese (la 2-3 ani) și abundente a carpenului, a temperamentului său delicat, cum și a greutateilor cunoscute în fructificarea stejarului pedunculat și a eliminării semințșului său (dacă nu i se dă lumină la timp), aproape pretutindeni această specie de amestec a invadat într'atâta semințșurile de șleau, încât au fost îndepărtate dintr'însele speciile prețioase (stejarul, frasinul și ulmul). În locul lor, avem astăzi masive curate de carpen.

Pentru înlăturarea acestui inconvenient, în pădurile de șleau din ocoalele silvice Țigănești, Căscioarele, Păulești și Gruiu s'au început lucrări pentru introducerea stejarului pedunculat în ochiuri, prin semănătură de ghindă sub masiv, în teren mobilizat cu sapa¹⁾. Rezultatele obținute sunt din cele mai bune.

Lucrarea se execută cu cheltueli minime pentru budget și se păstrează intacte avantajii stării de masiv perpetuu, atât de călduros recomandată de silvicultura modernă.

În crângurile de șleau, provenite din tăerea rasă a arboretelor la vârste înaintate, stejarul nemai putând lăstări viguros, a fost eliminat de speciile secundare din amestec (carpen, jugastru, tei, ulm, etc.). Mărirea procentului de stejar din sămânță de aci se poate face dealfel tot prin introducerea de ghindă în ochiuri, sub masiv. Inceputuri reușite în această privință s'au executat în unele părți din câmpia română (ocolul silvic Țigănești).

1) M. Rădulescu, «Revista Pădurilor» 1929.

Odată cu începerea lucrărilor de refacerea pădurilor din câmpie însă, se pune și problema convertirii în codru a foarte multor crânguri de șleau din pădurile Statului, ale instituțiilor publice și chiar ale particularilor.

O altă metodă pentru asigurarea regenerării stejarului pedunculat în pădurile de șleau, practică cu mult succes în partea de vest a țării (direcția silvică Arad) și pe Domeniul Coroanei Cocioc-Gherghița, constă din însămânțarea sau plantarea terenului cu stejar, după ce s'au scos tulpinele rămase în urma exploatării arboretului și s'a mobilizat bine solul prin cultură agricolă cu plante prășitoare timp de 2-3 ani. Impădurirea se face totdeauna prin cultură agricolă intermediară.

Are însă inconvenientul, că lipsește semințșul de avantajile oferite de starea de masiv permanent și expune domeniul forestier al țării la expropriere.

O problemă aparte o formează împădurirea nisipurilor sburătoare din Sudvestul Olteniei, Delta Dunării, Hanu-Conachi și Valea Călmățuiului din județul Brăila.

Lucrări foarte reușite în această privință s'a făcut prin plantațiuni cu salcâm în Oltenia. Acum se urmărește găsirea unor specii de amestec pentru pădurea de salcâm de pe nisipuri, care să proteje și să amelioreze puterea de producție a solului.

Pentru împădurirea nisipurilor din Delta Dunării și dela Hanu-Conachi se lucrează la găsirea celor mai bune metode de împădurire.

Pădurile din albia râurilor și din zona inundabilă a Dunării, cunoscute sub numele de zăvoae, formate din salcie, anin și plop, trebuiesc să fie imobilate treptat prin degajarea speciilor prețioase: stejar, frasin, ulm și dud, care se instalează în mod natural într'însele prin ajutorul păsărilor, animalelor rozătoare și a apei sau vântului și care de fapt rezistă la inundațiuni.

Altfel ele vor trebui să fie introduse în mod artificial, prin plantațiuni cu pueți de talie mare, care să poată trece în scurt

timp cu vârful coronamentului peste cel mai mare nivel al apelor din inundațiuni.

Acolo unde sălciile exploatare repetat prin tăere în scaun au îmbătrânit și s'au rărit, e indicat să se oprească pășunatul câțiva ani după inundațiuni, ca să permitem dezvoltarea semințiușului de specii moi, ce se instalează ușor pe cale naturală.

Dacă semințiușurile naturale nu se instalează în timp util, e necesar să procedăm la împădurirea suprafețelor goale cu butași de salcie și plop.

d) *In regiunea de stepă* (BSax), precipitațiunile sunt puține (330 — 500 mm anual), evaporația foarte activă și concentrația de săruri din sol mare. Ca urmare, pădurea se instalează în condițiuni dificile. Inființată de mâna omului și îngrijită serios de acesta, ea creiază condiții favorabile de vegetație și influențează în bine agricultura, clima și viața dimprejur. Dacă e lăsată din grija noastră însă și mai ales dacă e tratată și rău (pășunată, incendiată), pădurea dispăre ¹⁾.

În mod natural pădurea pătrunde în stepă numai sub formă de fâșii (Galerieswälder), dealungul cursurilor de apă și pe fundul văilor, unde umezeala se găsește în cantitate mai mare la dispoziția arborilor, solul e mai spălat de săruri și evaporația e mai redusă.

Incercările de până aici, ca să se creieze păduri în aceste ținuturi, s'au făcut pe scară întinsă cu salcâm la Lacul Sărat lângă Brăila, Domeniul Coroanei Rușețu, Jigălia lângă gara cu acelaș nume din Barăgan, la perimetrele Murfatlar, Hașancea, Comorova, Hagilar, Caramurat, și Caramer din județul Constanța, etc.

Pe suprafețe mai mici, aproape în toate aceste puncte s'au făcut încercări cu stejar pedunculat (Q. pedunculata), cer (Q. cerris), frasin (Fraxinus excelsior și ornus), pin (Pinus silvestris și austriaca).

Rezultatele cele mai bune le-au dat împăduririle cu stejar pentru că acesta suportă mai bine concentrarea mare de săruri din sol, după cum au constatat timp îndelungat silvicultorii ruși în numeroasele lor experiențe din stepă ¹⁾.

Din observațiile culese la noi în pădurile de salcâm din

1) H. Mayr, Waldbau, pg. 26.

1) Wisotzschy. Centralblatt für das gesammte Forstwesen, 1907.

stepă, se constată că după 15—16 ani, plantațiunile încep să se usuce la vârf, iar în a doua revoluție de crâng se răresc, după care apoi dispar.

E adevărat că în aceste ținuturi vitregi față de vegetația lemnoasă, pădurea a avut mult de suferit de pe urma incendiilor, a pășunatului și a tăerilor dezordonate din timpul războiului.

Ca să se înlăture în oarecare măsură inconvenientele semnalate în pădurile de salcâm din stepă, în toamna anului 1929, după tăerea arboretului în crâng simplu, în pădurea Statului Caraomer din județul Constanța, s'a mobilizat ușor solul cu plugul. Urmarea a fost că tulpinile au lăstărit și au drajonat puternic. Într'un an de vegetație masivul a atins înălțimea de 1.50—2.50 m și s'a îndesit. Fapt cert e însă că îndată ce solul va începe din nou să se bătătorescă și consumul apei dintr'însul va crește cu vârsta pădurii, creșterea repede a masivului de acum se va domoli.

Spre a creia condițiuni mai proprii de vegetație pentru aceste păduri, e necesar să se introducă în amestec speciile ce cresc natural în arboretele autohtone din vecinătate (*Acer campestris*, *Acer tataricum*, *Carpinus duinensis*, *Pyrus communis*, *P. malus*, *Prunus mahaleb*, și arbuști ca *Evonimus europaeus*, *Crathaegus*, *Rhus cotinus*, *Rahmnus cathartica*, *Caragana arborescens*, etc.), cari țin solul acoperit, îi formează litieră bogată și-l feresc de înierbare și înțelenire.

Împăduririle din aceste ținuturi s'au făcut și se fac în sol desfundat cu plugul, însoțite de cultură agricolă cu plante prașitoare printre rândurile de pueți. (La Caraomer, silvicultorul Iuliu Moldovan a desfundat solul la 45—50 cm adâncime cu plugul cu aburi. Rezultatele obținute sunt dintre cele mai bune).

Pentru activitatea deosebită, depusă în împrejurări grele pentru împăduririle din stepă, suntem datori să remarcăm pe d-nii silvicultori Iuliu Moldovan și B. N. Pretorian, azi vechi pensionari ai serviciului silvic al Statului.

De pe urma lor avem azi în țară arborete întinse, trecute de vârsta de 15—20 ani, în regiuni în care n'a mai fost pădure. Din ele putem trage învățăminte foarte prețioase pentru viitor. În plus, pentru evitarea greșelilor și pentru sugestii la noui încercări în acest domeniu, avem azi o bogată literatură forestieră, datorită silvicultorilor ruși.

Având în vedere faptul că pe lângă producția de lemn de

foc și construcție, pădurea din stepă are o importanță covârșitoare prin prezența sa pentru microclimă (micșorează evaporația, oferind un obstacol vântului, înlesnește căderea ploilor și înfrumusețează regiunea), în timpul din urmă s'a observat că proprietarii din Bă-răgan cer cu insistență să li se vândă pueți de salcâm și sămânță, cu care își crează perdele de protecție pe moșiile lor.

Rolul nostru de silvicultori în această privință e ca să le dăm pueți eftini, dacă nu gratuit, iar al agricultorului să-i indemne să planteze, căci după cercetările rușilor în stepă, s'a dovedit că prin creierea perdelelor de protecție contra vântului, producția agricolă se sporește cu de 2-3 ori pe unitatea de suprafață ¹⁾.

Ingrijirea arboretelor tinere.

Lucrările de regenerare artificială a pădurilor, se pot considera terminate numai după ce se închide masivul. Căci după atingerea acestui moment de importanță capitală în evoluția arboretelor, masivul acopere bine solul, împiedecă dezvoltarea ierbii, produce litieră și totdeauna începe să crească repede în înălțime și să se elagheze.

Din aceste motive, străduința noastră de căpetenie în regenerarea pădurilor, e să atingem cât mai curând starea de masiv.

Această stare de dezvoltare se obține ușor, dacă dela început semănăm și plantăm des pe unitatea de suprafață și dacă venim cu complectările la timp, apoi dacă executăm cu toată grijă lucrările de întreținere indicate de împrejurări.

La munte, semințișul trebuie degajat de ierburile și de plantele cotropitoare (*Salix capraea*, *Rubus idaeus*, *R. fruticosus*, *Epillobium*, *Calamagrostis*, etc.). Lucrarea se face oridecâte ori se simte nevoia. Din cauză că aceste operațiuni grevează cu o cotă destul de însemnată costul total al lucrărilor de regenerare, la deal și la câmpie întreținerea semănăturilor și plantațiilor se face prin cultură agricolă intermediară.

Din aceleași motive, la munte se introduc în plan-

1) Stephanow.

tațiuni oi la pășune prin lunile Iulie și August, în număr mic la ha, în trecere și numai pe timp uscat, după ce s'a întărit fujeul anual.

Introducerea oilor în plantațiuni trebuie făcută însă cu multă prudență, căci altfel în loc să facem o operațiune de cultură forestieră, ieftină și bună, distrugem lucrările făcute cu sacrificii însemnate de muncă și capital.

A neglija aceste lucrări, ori a le executa superficial, ar însemna să le lăsăm pradă pierii: La munte ele ar fi copleșite de burueni și eliminate, iar la deal și la câmpie ar fi distruse de secetă și de pășunat.

Procurarea materialului de împădurire.

Dacă în regenerările naturale, natura se îngrijește singură de materialele de regenerare, în regenerările artificiale e neapărat necesar ca ele să fie procurate din timp, efin, în cantitatea dorită și de o calitate superioară.

Preceptele silviculturii moderne cerând ca semințele să provină din ținuturi cu condițiuni similare de climă și sol, față de regiunea în care lucrăm, e recomandabil ca ele să fie culese chiar din vecinătatea locului de semănat sau plantat, pentru că vor avea un procent de germinație mai mare decât al celor aduse din altă parte, iar arborii rezultați vor fi mai viguroși. În plus, se economisesc și cheltueli foarte însemnate cu transportul lor dela depărtări mari.

Acelaș lucru și cu producerea de puieți. Cu cât vor fi creșcuți în pepiniere așezate mai aproape de locul de plantat (pepiniere volante), cu atât vom putea obține plantațiuni mai bune și mai ieftine.

Cu aceste măsuri luate, gospodăria națională economisește sume importante, care pe vremuri se trimiteau peste graniță pentru cumpărare de semințe, se dă de lucru la populația rurală din regiunile păduroase ale țării pe timpul când lucrările agricole stagnează și totdeauna o obiceiunim cu lucrările migăloase de cultura pădurilor.

Concluziuni.

Datorită împrejurărilor grele prin care au trecut pădurile României, regenerarea lor nu poate fi lăsată numai în seama naturii. Ele trebuiesc ajutate să se regenereze și pe cale artificială.

1. *La munte* va trebui să facem împăduriri cu molift, larice și brad, prin semănături și plantațiuni. În parchetele vechi și îmburuenite, se vor prefera plantațiunile cu pueți viguroși repicați de 2—3 ani.

2. În *regiunea de coline* problema regenerărilor e mai ușoară. Împăduririle se vor face cu brad în partea superioară a zonei fagului și cu gorun, frasin și ulm în partea inferioară a acesteia.

3. *La câmpie* trebuie intensificată cultura stejarului pedunculat. Metoda cea mai potrivită e semănătura cu ghindă multă la ha. Nu trebuiesc excluse însă nici plantațiunile, în anii când stejarul nu fructifică abundant.

Din cauză că stejarul pedunculat fructifică rar și suprafețele de regenerat sunt mari, va trebui să regenerăm provizoriu cu salcâm.

4. În *regiunea de stepă* s'au făcut împăduriri cu salcâm, stejar, frasin și ulm. Stejarul s'a comportat mai bine decât salcâmul, întrucât suportă mai bine concentrația mare de săruri din sol. În viitor e necesar să se creeze cât mai numeroase perdele de protecție pentru agricultură, iar în păduri să se caute specii și forme de arborete cât mai potrivite pentru această regiune.

5. În toate regiunile țării, la munte, la deal, în câmpie, în stepă și la baltă, împăduririle trebuiesc să creeze arborete de amestec, constituite din specii potrivite cu fiecare regiune în parte, iar pădurile trebuiesc înnobilate prin sporirea procentului de specii prețioase.

6. Materialul de împădurire (pueți, semințe) trebuie să fie procurat din regiunea în care lucrăm.

7. *Lucrările de regenerare* odată făcute, trebuiesc să fie îngrijite serios, până se închide masivul.

La régénération artificielle des forêts en Roumanie

En Roumanie, à côté de la régénération naturelle, la régénération artificielle des forêts doit être employée aussi, pour :

a) le reboisement des vides et des surfaces déboisées ;

b) le complètement des jeunes peuplements, à fin d'obtenir le plus tôt possible l'état de massif serré ;

c) l'amélioration des peuplements, par l'augmentation de la proportion des espèces précieuses, indiquées dans les diverses conditions stationales ;

d) la reconstruction des peuplements dégradés ;

e) la restauration des terrains dégradés.

Dans les montagnes sont indiquées les plantations avec des plantes re-piquées d'épicéa, de sapin et de mélèze, mais aussi lesensemencements directs des surfaces récemment exploitées.

On recommande dans la région des collines, l'augmentation de la proportion du sapin dans les parties plus élevées et de celle du chêne rouvre, dans les parties basses.

Dans les forêts de la plaine, on doit faire une culture plus intensive du chêne pédonculé. Mais, comme on ne dispose pas immédiatement de la grande quantité de glands nécessaire, on doit adopter parfois une culture provisoire de l'acacia.

Dans la steppe on a planté de grandes surfaces avec acacia, chêne pédonculé, chêne chevelu, pin, etc. Les plantations de chêne pédonculé montrent une meilleure réussite, parce que cette espèce supporte mieux la concentration élevée des sels dans les sols la steppe roumaine.

Le but de la culture forestière dans la steppe doit être la création des peuplements mélangés, comme aussi des bandes de protection (pour les cultures agricoles).

Dans les plaines le long des rivières, on doit augmenter la proportion des essences précieuses et de celles qui résistent aux inondations : le chêne péd., le frêne, l'orme, le mûrier, etc.).

L'auteur recommande de donner une grande attention au problème de la provenance des semences forestières employées.

Die künstliche Verjüngung in den Forsten Rumäniens.

Neben Naturverjüngung ist künstliche Verjüngung in Rumänien nicht zu umgehen, weil es sich des öfteren darum handelt :

a) Blößen aufzuforsten, oder Kahl-schlagflächen wieder in Bestand zu bringen,

b) Verjüngungen nachzubessern, um sobald wie möglich, Bestandesschluss zu erreichen ;

c) Bestandsbereicherung zu erzielen, durch Einbringen wertvoller, der Standortsgüte entsprechenden Holzarten ;

d) den Zustand misshandelter Bestände zu verbessern ;

e) abgeschwendete Böden zu restaurieren.

Im Gebirge wird es sich gewöhnlich um Pflanzungen mit verschulten Fichten, Tannen und Lärchen handeln ; jedoch, kann man auch zur Saat greifen, im Falle der alte Bestand erst seit kurzem geschlagen wurde.

Im Berg- und Hügelland ist das Einbringen von Tanne oder Steineiche in die Bestände zu empfehlen, je nach dem es sich um höhere oder tiefere Lagen handelt.

In der Ebene muss die Steineiche so viel wie möglich bevorzugt werden.

Weil aber des öfteren das nötige Saatgut nicht zu haben sein wird, ist vorläufig die Akazie zu wählen.

In der *Steppenregion* wurden bedeutende Flächen mit Akazie, Stiel- und Zerreiche, auch Kiefer, etc. aufgeforstet. Den besten Erfolg haben die Stieleichenpflanzungen gehabt. Es scheint, dass die Stieleiche die hochgradige Salzkonzentration, wie sie der rumänischen Steppenregion eigen ist, am besten erträgt. Der Endzweck der Forstkultur in der Steppe muss sein: Schaffung gemischter Bestände, sowie bewaldeter Streifen zum Schutze landwirtschaftlich benutzter Flächen. In den Auegebenden muss der Anteil wertvoller Holzarten, welche Hochwasser gut überstehen, möglichst gemehrt werden (Stieleiche, Esche, Ulme, Maulbeerbaum, etc.).

Verfasser empfiehlt der Saamenprovenienz die gebührende Aufmerksamkeit zu schenken.

LICHENII

DIN

REGIUNEA MUNȚILOR BUCEGI

de PAUL CRETZOIU

PARTEA II-a

Urmând programul stabilit în prima parte a acestei lucrări, continui cu enumerarea speciilor de Licheni cunoscute până azi din regiunea munților Bucegi, și anume din familiile :

Pertusariaceae,	Peltigeraceae,
Stictaceae,	Pannariaceae,
Cladoniaceae,	Lecideaceae,
Graphidaceae,	Caliciaceae,
Verrucariaceae și	Pyrenulaceae,

insistând ca și în partea I-a, asupra speciilor epidendre, la care dau și diagnoze și sinonimii.

Materialul pe care se bazează acest studiu se află în posesiunea mea, iar dublete din această colecțiune se află în păstrarea Muzeului silvic al Casei Autonome a pădurilor Statului de aci, iar altele în colecțiunile Institutului și Muzeului Botanic al Universității din Cluj.

FAM. PERTUSARIACEAE

Gen. *Pertusaria* Dc.

Pertusaria leioplaca (Ach.) Schaer.

Pertusaria communis b. *leioplaca* Fr., *Porina leioplaca* Ach., *Endocarpon pertusum* γ *leucostoma* Wahlb. Litt.: Stamatin, Contr. fl. Lich. Roum. I, p. 9; Zahlbr., Verz. Karp. Lich., p. 4; Zschacke, Zur Flechtfl. Siebenbg. p. 151.

Pe anini, la «Piscul Câinelui», frecvent.

Pertusaria orbiculata Zahlbr.

Pertusaria scutellata Hue, ap. Harm, Litt.: Cretzoiu, Mat. n. p. fl. Rom., p. 6; Szatala, Beitr. zur Flechtfl., Ung. IV, p. 75.

Pe fag, la poalele Bucșoiului.

FAM. PELTIGERACEAE

Gen. *Peltigera* Willd.*Peltigera venosa* (L.) Hoffm.

Lichen venosus L., Peltidea venosa Ach., Lit.: Zahlbr., Verz. Karp. Lich. p. 4, Zochacke, Zur Flechtfl. v. Siebenbg. p. 150.

Pe stânci și pietre, pe Piatra-Arsă, Cheile-Tătarului, Zănoaga spre Valea Brăteului, Valea-Cerbului, pe partea Costilei,

Peltigera aphtora (L.) Hoffm.

Lichen aphtorus L.

Pe mușchi și pietre umede, rareori pe trunchiuri putrede, în toată regiunea, în locuri joase.

Gen. *Nephroma* Ach.*Nephroma laevigatum* Ach.

Nephroma resupinatum β laevigatum Schaer., Nephromium laevigatum Nyl., Peltidea laevigata Smrfst.

Tal gros-membranos, întins, bine aplicat pe substrat, cu riduri rare, brun-verzui, pe partea inferioară brun-deschis, uneori purtând soredii pe margini. Apotecii brun-roșietice, dispuse pe partea inferioară a unor lobi înguști ai talului, cari însă sunt erecți sau chiar revoluți. Spori lungi de 15-22 μ , groși de 6-7 μ , 4 - celulari.

Pe fag, la Predeal.

Var. solediatum Schaer.

Zahlbr. Verz. Karp. Licht., p. 4.

Pe muscineae (mușchi), la Predeal.

FAM. ITICTACEAE

Lobaria pulmonaria (L.) Hoffm.

Lichen pulmonarius L., Sticta pulmonaria Schaer., Sticta pulmonacea Ach., Lobaria pulmonacea Nyl., Pulmonaria reticulata Hoffm., Parmelia pulmonacea Ach., Parmelia pulmonaria Wallr., Litt.: Zahlbr. Verz. Karp. Lich., p. 4, Stamatin, Contr. Fl. Lich. Roum. I, p. 8, Zschacke, Zur Flechtfl. Siebenbg. p. 149, Szatala, Beitr. Flechtfl. Ung. IV, p. 71.

Tal mare, pielos, bine aplicat pe substrat, adânc furcat-lobat, lobi obtuzi, verde sau verde-brun, suprafața brăzdată de riduri ce

se întretaie, formând între ele pernițe proeminente, adesea prevăzute și cu soredii. Măduva devine galbenă prin KOH și rămâne neschimbată prin Ca Cl. Apotecii marginale, cu taler roșu-brun, hipoteciu și epiteciu galben-auriu. Spori 4-celulari, lungi de 18–26 μ și largi 6–8 μ . Stratul himenial devine persistent albastru prin Jod. Picnociidii drepte, puțin umflate la ambele capete, lungi de 4–6 μ și largi de 1 μ .

Foarte răspândită, atât în zona fagului, cât și cea a bradului, pe trunchiuri groase, pe ramuri mai subțiri nu crește.

FAM. PANNARIACEAE

Gen. *Pannaria* Del.

Pannaria pezizoides (Web.) Trev.

Litt. Zahlbr., Verz. Karp. Lich., p. 4, Zschacke, Zur Flechtfl. Siebenbg., p. 149.

Pe lemne putrede, la «Piscul Câinelui».

FAM. CLADONIACEAE

1. Pedicelii talului scurți, simpli, rareori furcați, cu apotecii terminale. 2

Pedicelii mai adesea cupuliformi sau ramificați, de obicei de mărime respectabilă. Apotecii terminale sau excentrice 4

2. Hipoteciu carbonaceu: Gen. *Pilophoron*.

Hipoteciu de culoare deschisă. 3

3. Tal pielos, spori filiformi, multicelulari: Gen. *Gomphilus*.

Tal crustos-granulos, uniform, uneori lobat pe margini, spori 1–4 celulari, elipsoidali: Gen. *Baeomyces*.

4. Tal cu cephalodii, podetii pline, spori 4-multicelulari: Gen. *Stereocaulon*.

Tal fără cephalodii, podetii (pediceli) fistuloase, spori unicelulari: Gen. *Cladonia*.

Din aceste 5 specii, sunt reprezentate în regiunea noastră numai 3: *Baeomyces*, *Stereocaulon* și *Cladonia*¹⁾.

Genul *Baeomyces* Pers., cu speciile *Baeomyces carneus*

1) Celelalte 2 genuri, *Pilophoron* și *Gomphilus*, s'au găsit însă în alte părți ale României.

Flke. și *Baeomyces byssoides (L.) Schaer.*, ambele aflate de mine la Zănoaga (Valea Ialomiței), cresc pe pământ, uneori, mai rar însă, și pe lemne putrede.

Genul *Stereocaulon Schreb.*, cu specia *Stereocaulon coralloides Fr.*¹⁾, crește prin locuri nisipoase, împreună cu *Thamnia vermicularis (Sw.) Schaer.*²⁾, la: Peștera Ialomicioara,

Gen. *Cladonia* Wain.

Cladonia mitis Sandst.

În regiunea alpină, terestră, de obicei împreună cu *Cladonia sylvatica Hoffm.*

Platoul Coștilei, spre Omul.

Cladonia sylvatica Hoffm.

Cladonia rangiferina = *sylvatica* Flke., *Cladonia sylvatica* α *sylvestris* Oeder., Litt.: Stamatin, Contr. fl. Lich. Roum. II, p. 5; Zschacke, Zur Flechtfl. v. Siebenbg., p. 143.

Terestră, în toată regiunea alpină.

Cladonia fimbriata (L.) Fr.

Lichen fimbriatus L., *Cenomyce fimbriata* Ach.; *Cladonia pyxidata* α Flke.

Pe trunchiuri putrede de conifere, la Sinaia.

Var. *prolifera* Mass.

Lit.: Zahlbr., Verz. Karp. Lich., p. 4.

Pe trunchiuri putrede și la baza arborilor bătrâni, atât de fag, cât și de conifere, la Predeal și pe muntele Zănoaga.

Cladonia pyxidata (L.) Fr.

Lichen pyxidatus L., *Cenomyce pyxidate* Ach.; *Baeomyces pyxidatus* Ach.; *Capitullaria pyxidata* Flke.; *Pyxidium pyxidatum* Pers

Pe pământ și la baza arborilor bătrâni, la Sinaia.

Var. *Pocillum (Ach.) Flotow.*

Litt.: Zahlbr., Verz. Karp. Lich., p. 4; Zschacke, Zur Flechtfl. Siebenbg, p. 145.

Se deosebește de forma tipică, prin solzii talului, mari, solizi,

1) Vezi Cretzoiu, Mat. u. p. flora Rom., p. 5.

2) Vezi partea I-a, p. 10.

podetii scurte, largi, fără soredii, purtând cupe de mărime respectabilă.

Piatra-Arsă, Zănoaga, Coștila, pe trunchiuri putrede de conifere.

f. lophyra Ach.

Litt.: Zahlbr., l. c.

La Predeal, pe trunchiuri bătrâne de fag.

FAM. LECIDEACEAE

Gen. *Lecidea* Th. Fr.

Genul *Lecidea* Th. Fr., cel mai bogat gen de Licheni, în specii, majoritatea fiind însă saxicole¹⁾.

Specii epidendre:

Lecidea sanguineatra Nyl.

Litt.: Zahlbr., Verz. Karp. Lich., p. 3.

Pe lemne, la Piscul-Câinelui, la Sinaia.

Lecidea parasema Ach.

Lichen parasemus Ach.: Litt.: Zahlbr., Verz. Karp. Lich., p. 2; Zschacke, Zur Flechtfl. Siebenbg., p. 138.

Pe fag, la Sinaia, și Piscul-Câinelui.

Var. euphorea Flk.

Talul formează cruste mici, de grosime respectabilă, crăpate, uneori de aparență spongioasă, alb-cenușie sau cenușiu-murdară.

Pe ramuri de fag, la Comarnic și la Teșila, pe Valea-Floreiului.

Lecidea olivacea (Hoffm.) Kbr.

Lecidea parasema f. *flavicans* Nyl.; *Lecidea elaeochroma* f. *flavicans* Th. Fr.; Litt.: Zahlbr., Verz. Karp. Lich., p. 2.

Pe brad, la Predeal.

Specii saxicole:

Lecidea contigua Fr. cu *var. Steriza* Zahlbr., pe gresie, în Valea-Jepilor.

Lecidea meiospora Nyl., pe gresie, pe Jepii-Mici.

Lecidea rupestris Ach. cu *var. rufescens* (Hoffm.) Schaer., pe roce calcaroase, la Sinaia.

1) Asupra speciilor de *Lecidea* am în lucru un studiu mai amănunțit, astfel că nu mai dau aci diagnozele, de altfel aceste plante au și o mică importanță din punct de vedere forestier, fiind foarte mici.

Lecidea lapicida Ach. f. *declinascens* Wainio, pe conglomerate, în Valea=Cerbului.

Lecidea macrocarpa Fr., pe pietre, la Sinaia.

Lecidea emergens Flotow., pe roce calcaroase, în toată regiunea.

Lecidea rhaetica Hepp., pe gresie, la Sinaia.

Lecidea turgida Schaer., pe roce silicioase, pe Piatra=Arsă.

Lecidea tessellata Flk., f. *angulosa* Anzi., pe pietre, la Sinaia.

Lecidea elata Schaer., pe gresie, la Sinaia.

Lecidea pungens Körb., pe gresie, la Piscul=Câinelui.

Gen. *Rhizocarpon* Th. Fr.

Rhizocarpon excentricum Arnold.

Pe gresie, pe Caraiman.

Rhizocarpon concentricum (Dav.) Poetsch.

Pe gresie, în Valea=Prahovei, la Sinaia și Bușteni.

Rhizocarpon reductum Th. Fr.

Pe gresie, în Valea=Mălăești.

Rhizocarpon calcareum (Weis.) Th. Fr.

Pe calcar, prin toată regiunea.

Rhizocarpon geographicum (L.) Dc.

f. *geronticum* (Ach.) Th. Fr.

Pe silicați, pe vârful Piatra=Arsă.

FAM. GRAPHIDACEAE

Gen. *Opegrapha* Humb.

Opegrapha viridis Pers.

Opegrapha siderella, Leight., *Opegrapha rubella* Mudd., *Opegrapha involuta* Körb., Litt.: Zahlbr., Verz. Karp., Lich. p. 1.

Tal la început invizibil (fiind inclus în substrat), apoi aparent, la suprafață brun, la urmă cenușiu=verzui, subțire. Apotecii alungit-rotunjite, neregulate, drepte sau curbate. Spori aciculari sau subțiri-fusiforimi, incolori, adesea 16-celulari, lungi de 40-80 μ, groși de 6-9 μ. Picnidii mici, puține, în grupuri rare. Pinoconidii drepte, 3-4 μ lungi, 0,5 μ groase.

Pe fag și conifere, în toată regiunea.

Opegrapha varia Pers.

Tal întins, subțire, alb-cenușiu, sau brun deschis, pulverulent. Apotecii proeminente, negre, ovale sau elipsoidale, solitare sau aglomerate. Hipoteciu negru-bruniu. Parafize subțiri, ramificate, spori neregulați, fusiformi, 4–6 celulari, incolori, sau la bătrânețe bruni, 18–30 μ lungi, 6–10 μ groși.

Pe foioase, mai rar pe conifere. În toată regiunea.

Var. diaphora (Ach. Nyl.)

Opegrapha diaphora Ach., *Opegrapha notha* var. *diaphora* Nyl.

Apotecii mai alungite și spre capete lanceolat îngustate. Picoconidii 4–6 μ lungi, 0,16–2 μ groase, aproape elipsoide și ușor curbate.

Pe fag, la Sinaia și Predeal.

Var. notha (Ach.) Fr.

Lichen nothus Ach., *Opegrapha notha* Ach., *Opegrapha lichenoides* Pers., *Opegrapha varia* α *lichenoides* Schaer.

Apoteci alungite sau rotunjite, scurte, fără margini aparente. Picoconidii 3–4 μ lungi, 0,7 μ groase.

Pe conifere și fag, prin împrejurimile Sinaiei.

Gen. *Graphis* Müll. Arg.

Graphis scripta (L.) Ach.

Lichen scriptus L., *Opegrapha scripta* Ach.

Pe fag, comună în toată regiunea.

Var. pulverulenta Ach.

f. abietina Schaer.

Tal alb pulverulent.

Pe conifere și arțar, la Sinaia.

FAM. CALICIACEAE

Gen. *Chaenotheca* Th. Fr.

Chaenotheca brunneola (Ach.) Müll. Arg.

Cyphelium brunneolum Körb., *Cyphelium nigricans* Ach., *Cyphelium flexile* (Krb.) Bgl. et Crst.

Pe scoarța coniferelor, în locuri joase: Sinaia și împrejurimi.

Tal întins, subțire, alb-cenușiu, sau brun deschis, pulverulent. Apotecii proeminente, negre, ovale sau elipsoidale, solitare sau aglomerate. Hipoteciu negru-bruniu. Parafize subțiri, ramificate, spori neregulați, fusiformi, 4–6 celulari, incolori, sau la bătrânețe bruni, 18–30 μ lungi, 6–10 μ groși.

Pe foioase, mai rar pe conifere. În toată regiunea.

Var. diaphora (Ach. Nyl.)

Opegrapha diaphora Ach., *Opegrapha notha* var. *diaphora* Nyl.

Apotecii mai alungite și spre capete lanceolat îngustate. Piconoconidii 4–6 μ lungi, 0,16–2 μ groase, aproape elipsoide și ușor curbate.

Pe fag, la Sinaia și Predeal.

Var. notha (Ach.) Fr.

Lichen nothus Ach., *Opegrapha notha* Ach., *Opegrapha lichenoides* Pers., *Opegrapha varia* α *lichenoides* Schaer.

Apoteci alungite sau rotunjite, scurte, fără margini aparente. Piconoconidii 3–4 μ lungi, 0,7 μ groase.

Pe conifere și fag, prin împrejurimile Sinaiei.

Gen. *Graphis* Müll. Arg.

Graphis scripta (L.) Ach.

Lichen scriptus L., *Opegrapha scripta* Ach.

Pe fag, comună în toată regiunea.

Var. pulverulenta Ach.

f. abietina Schaer.

Tal alb pulverulent.

Pe conifere și arțar, la Sinaia.

FAM. CALICIACEAE

Gen. *Chaenotheca* Th. Fr.

Chaenotheca brunneola (Ach.) Müll. Arg.

Cyphelium brunneolum Körb., *Cyphelium nigricans* Ach., *Cyphelium flexile* (Krb.) Bgl. et Crst.

Pe scoarța coniferelor, în locuri joase: Sinaia și împrejurimi.

de prezența unor anumite fanerogame și acestea deasemenea relicte glaciare, astfel:

Cetraria islandica și *Vaccinium myrtillus*, *Thamnolia vermicularis* și *Dryas octopetala*.

Pădurile de conifere au și ele elemente caracteristice, fără a se deosebi însă de formațiunile similare din alte masive, mediul fiind puțin favorabil ivirii de variațiuni, caracteristice pentru conifere sunt:

Parmelia tubulosa, *Usnea florida*, *Usnea dasypoga*, *Lecidea olivacea*, etc.

Și pentru pădurile de fag avem specii corticole proprii: *Anaptychia*, *Evermia*, *Rinodina laevigata*, *Parmelia fuliginosa*, *Ochrolechia pallescens*, *Lecanora Hagenii*, ș. a.

Există apoi o serie de specii, care sunt comune ambelor regiuni, vegetând ca epidendre, atât pe conifere, cât și pe fag și alți arbori, (mesteacăn, anin, etc.), ca: *Parmelia caperata*, *Parmelia furfuracea*, *Usnea hirta*, *Physcia farrea*, *Lobaria pulmonaria*, *Pertusaria*, *Opegrapha viridis*, *graphis*, etc.

Comune pentru ambele zone mai sunt și câteva specii terestre și de putregaiuri, ca: *Peltigera aptosa* și *horizontalis*, *Cladonia furcata*, *Cladonia pyxidata*, etc.

Din punct de vedere forestier, lichenii regiunilor noastre muntoase se pot divide în 2 mari grupe:

- 1) *Lichenii folioși*, având o deosebită importanță,
- 2) *Lichenii crustoși*, puțin importanți sau fără importanță pentru noi.

Prima categorie ne interesează îndeosebi, din două motive:

1. Lichenii folioși, mai puțin cei crustoși, fără a fi paraziți propriu zis ai arborilor, îi face să sufere din cauză că, crescând pe scoarța lor, pe trunchiu sau ramuri, acoperă o mare suprafață din aceasta, împiedicând astfel respirația arborilor, iar invadându-i, se usucă complet, în această categorie intră următoarele specii:

Xanthoria parietina Th. Fr.

Evernia prunastri Ach.

Usnea dasypoga Nyl.

Usnea florida Hoffm.
 Usnea hirta Hoffm.
 Parmelia caperata Ach.
 Parmelia furfuracea Ach. și
 Lobaria pulmonaria Hoffm.

2) Lichenii epidendrii servesc la imense cantități de insecte drept adăpost, iar din cauza umezelei ce o țin pe scoartă, ciurperile parazitare se pot desvolta in voie. Dintre insectele ce trăesc ascunse printre lichenii de pe scoarța arborilor, sunt mai ales Rhyncotele, Coccide, larve de coleoptere, lepidoptere, care atacă lemnul și scoarța, prin săparea galeriilor sau atacă direct cu aparatul lor bucal.

Bibliografie

- Cretzoiu, P.* Materiale noi pentru flora României. București, 1929.
 » » Bibliografia lichenologică a României. Iași, 1930.
 » » Lichenii din regiunea munților Bucegi. Partea I. București (Revista Padurilor), 1930.
 » » Recoltarea și prepararea materialului lichenologic. Iași, 1931.
Grecescu, D. Plantele vasculare din Bucegi, până acum cunoscute. București, 1910.
Ionescu, M. Contribuțiuni la studiul faunei scoarței de prun. I. București, 1930.
Prodan, I. Flora pentru determinarea și descrierea plantelor ce cresc în România, vol II. Cluj, 1923.
Stamatin, M. Contribution à la Flore lichénologique de la Roumanie. I. – II. Iași, 1904 și 1907.
Szatala, Ö. Beiträge zur Kenntnis der Flechtenflora Ungarns, III – IV. Budapest, 1929.
Thome=Migula. Flora von Deutschland, Oesterreich und der Schweiz. Bd. XII, Flechten. Berlin, Lichterfelde, 1929.
Zahlbruckner, A. Verzeichnis der gelegentlich einer Reise im Jahre 1897 vom Prof. Loitlesberger in den rumänischen Karpaten gesammelten Lichenen. Wien, 1904.
Zschacke, H. Zur Flechtenflora von Siebenbürgen. Sibiu, 1913.

Les lichens de la région des monts de Bucegi

La suite de l'étude commencée dans le nr. 12 (1930) de la revue.

L'auteur continue l'énumération et les courtes caractéristiques des espèces de cette région et insiste aussi sur l'importance forestière de quelques espèces épiphytes.

Flechten, die sich im Gebirge «Bucegi» finden.

Fortsetzung des Aufsatzes aus Nr. 12 (1930) der forstlichen Rundschau.

Der Verfasser fährt fort mit der Aufzählung und der kurzen Beschreibung der Arten, welche sich in diesem Gebiete finden. Er betont besonders einige forstlich wichtigen Baumflechten.

PROBLEME ADMINISTRATIVE MONOGRAFII

LEGEA ASIGURĂRILOR SOCIALE ȘI REGIILE C. A. P. S.-ULUI

de I. GURAN

În urma războiului mondial, prin contactul muncitorilor dintre țări, propaganda puternică a asociațiilor muncitorești și intervenția Biroului Internațional al Muncii, atașat pe lângă Liga Națiunilor de la Geneva, s'a ivit o legislație muncitorească, cu scopul de a proteja efectiv munca, prin asigurarea reală a lucrătorilor contra accidentelor de muncă, boală, etc. și anume în așa mod, încât aceasta să nu constituie sarcini inegale pe produsul industrial.

În România, chestiunea asigurărilor sociale nu este tranșată definitiv și se speră că în curând, ante-proiectul de lege al asigurărilor sociale întocmit de Ministerul Muncii, va deveni o realitate prin votarea lui de Parlament.

Până atunci, se aplică «legea meseriilor, a creditului și asigurărilor muncitorești» din 1912, cu foarte multe modificări din 1918-1927, principiul ei fiind: obligativitatea asigurărilor lucrătorilor.

Fiindcă efectele acestei legi se răsfrâng și asupra exploatărilor de păduri (regiile C. A. P. S.), vom căuta a reda părțile esențiale ce privesc regiile noastre, știut fiind că s'a cam neglijat aplicarea acestei legi cu un caracter internațional și un scop umanitar.

Prin art. 2, 115 și 140 din legea de mai sus, sunt supuși în mod obligatoriu la asigurări «lucrătorii din exploatările de păduri». Din textul legii nu reiese că lucrătorii agricoli sau de la lucrările de împădurire trebuiesc să fie asigurați contra riscurilor muncii.

Trebuie să asigurăm lucrătorii dela lucrările de împădurire? Considerând principiul esențial al legii, — că toți lucrătorii expuși bolilor și accidentelor de muncă trebuie să fie asigurați, — dar că pentru a beneficia de această asigurare e necesar să aibă cotizate minimum 2 săptămâni, ținându-se seama că lucrările de împădurire durează peste 2 săptămâni numai în munți, unde riscurile de boale și accidente sunt mari, ar fi logic și uman ca și acești lucrători să fie asigurați la aceste lucrări cu o durată de minimum 2 săptămâni.

Deasemenea, legea nu obligă asigurarea cărașilor dela marginea parchetelor la locul de desfacere. Faptul nu poate fi explicat decât prin aceea că riscurile transportului nu diferă prin nimic față de riscurile transportului din exploatarea agricole ¹⁾.

Asigurările se fac prin cotizațiuni săptămânale de salariat și de patron, în raport cu salariul zilnic și anual de stat (M. de Finanțe). Legea actuală distinge:

A) **Asigurări contra boalei.** Se fac numai de salariat, prin o cotizație săptămânală, în raport cu salariul zilnic. În caz de boală cu durată sub 16 săptămâni, asigurarea devine plătită numai dacă salariatul are cotizate minimum 2 săptămâni, prin plata unui ajutor bănesc și îngrijiri medicale. Dacă boala durează peste 16 săptămâni și are cotizate 200 săptămâni, i se acordă o pensie de 5—700 lei lunar. În caz de moarte și are cotizate 52 săptămâni, i se dă familiei un ajutor de înmormântare de 2 — 5000 lei.

B. **Asigurări contra accidentelor.** Se fac numai de patron, în unire cu statul, în cote egale. Există obligația de a se anunța imediat corporația respectivă, de către ocoalele silvice sau centrele de exploatare, căci în caz contrar se aplică o amendă de 5000 lei.

Prin această asigurare, asiguratul beneficiază de:

- a) îngrijire medicală,
- b) ajutoare bănești,
- c) rentă de invaliditate, ce se transformă în caz de moarte, în cheltueli de înmormântare și rentă de pensie în favoarea familiei.

1) A se vedea «Journal forestier suisse» Nr. 10/1930.

Această asigurare grevează mult producția industrială și provoacă imense proteste din partea patronilor. Valoarea cotizațiilor este în funcțiune de cifra salariilor anuale.

C. Asigurări de pensie de bătrânețe. Salariații cu o vârstă de 65 ani și cu 1200 săptămâni cotizate, primesc o pensie de bătrânețe de 500 lei lunar. După 23 ani de muncă și la o vârstă de 65 ani, pensia e și ridiculă și iluzorie.

D. Asigurări contra invalidității de boală. La această asigurare, cât și la asigurarea dela punctul C, statul, patronul și salariatul contribuiesc la formarea fondului. Statul, prin M. de Finanțe, contribuie cu o sumă globală de 15.000.000. lei, iar salariatul și patronul (recte C. A. P. S.), cu câte 1,50 lei săptămânal de fiecare lucrător.

Asiguratul beneficiază de asigurare numai dacă are cotizate minimum 200 săptămâni, din care 16 în fiecare an, căci în caz contrar, suma cotizațiilor se restituie familiei.

Cotizațiile salariaților și patronilor se percep prin aplicarea de timbre speciale, pe anumite «cărți-chitanțe» și sunt prevăzute în tabloul următor:

Asigurații cari câștigă pe zi	Clasa de asigurare	Pentru asigurare de boală și cheltuieli de înmormântare				Pentru asigurarea pensiei de bătrânețe și invaliditate de boală	Pensia lunară de invaliditate sau boală	Observațiuni	
		Plătesc cotizația pe săptămână la corporațiile care		Primesc ajutoare					In caz de moarte primesc
		Săptămânal		Săptămânal					
		n'au localuri proprii	au localuri proprii	faș miliști	nefaș miliști				
Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei		
Până la 25	I	3	2	42	35	2000	1 ⁵⁰	1 ⁵⁰	500-700 Cartea chitanță anuală costă 20 lei, iar cartea de membru al corporației costă odată pentru totdeauna 10l.
Între 26-40	II	7	5	112	84	2500	1 ⁵⁰	1 ⁵⁰	
Între 41-55	III	10	8	168	119	3000	1 ⁵⁰	1 ⁵⁰	
Între 56-70	IV	15	12	224	154	4000	1 ⁵⁰	1 ⁵⁰	
Peste 70	V	18	15	280	196	5000	1 ⁵⁰	1 ⁵⁰	

Ajutoarele de mai sus, pentru populația dela țară, din care se recrutează lucrători de pădure, constituie un ajutor real și suficient.

Din darea de seamă a C. P. pe 1928, reiese că în acel an, s'au exploatat în regie 1,009.600 m³ din pădurile Statului și apreciind că se lucrează săptămânal 15 m³, deducem că lucrătorii în regie și Casa Pădurilor ar fi trebuit să cotizeze circa 98.000 timbre săptămânale de diverse valori, care însumau o valoare aprecia-bilă, de care ar fi profitat lucrătorii accidentați, întrucât un venit mai mare atrage după sine, ajutoare mai largi și complete. Nu e posibil a cunoaște valoarea eventualelor cotizațiuni.

În anul 1929, în județul Neamț, cu o suprafață păduroasă de 245.000 ha, s'au exploatat 660.000 m³ lemne de lucru și 850.000 m³ lemne de foc ¹⁾ (circa 170.000 steri). După datele culese personal dela corporația P.-Neamț, exploatarea acestui material s'a făcut de 12.000 lucrători, cari au întrebuințat 192.000 timbre săptămânale de diverse categorii de valoare, însumând 3.500.000 lei, ceea ce revine pro m³ la circa 5 lei, în afară de contribuția Statului.

Această cifră, ce grevează producția, trebuie considerată ca un maximum, deoarece nu toți lucrătorii cari au exploatat can-titatea de mai sus, au fost asigurați. În mediu, sarcinile sociale grevează un m³ brut, în județul Neamț, cu 4 lei.

La această corporație s'au înregistrat, tot în 1929, numai la contul exploatărilor de păduri propriu zise:

150 accidente trecătoare (cu o durată sub 16 săptămâni)
 300 » grave (cu o » peste » »)
 20 decese.

Numărul total al deceselor a fost de 22, ceea ce arată că exploatările de păduri dau un foarte mare procent de cazuri mor-tale, în comparație cu celelalte exploatări, estimat la 90% din nu-mărul total al deceselor.

Raportând numărul deceselor și accidentelor la cantitatea ex-ploatăată (dată certă), vom obține:

$\frac{1}{37000}$ m³ pentru decese și $\frac{1}{1700}$ m³ pentru accidente.

Aceste date sunt de reținut în funcțiunea de regiunea mun-toasă specifică ²⁾.

1) Buletinul Camerei de Comerț din P.-Neamț pe 1929.

2) A se compara cu datele publicate în «Économie forestière» Tome II, pag. 188., Ed. 1919.

În anul 1929, exploatările în regie ale ocolului silvic Gârșina au prilejuit 2 cazuri de accidente trecătoare, care, anunțate la timp și existând asigurarea lucrătorilor la Casa Centrală a asigurărilor sociale, au scutit pe conducătorul exploatării de amenda legală și au înlesnit lucrătorilor procurarea de ajutor bănesc și medical, fără de care s'ar fi adus mizeria temporară în căminurile sărace ale lucrătorilor de păduri din regiunea muntoasă.

În Suedia și Norvegia, îngrijirea lucrătorilor este atât de perfect asigurată, încât fiecare exploatare dispune de medicamente de primul ajutor.

Găsim inutil a mai descrie condițiunile foarte grele ale lucrătorilor în exploatările de păduri din regiunea muntoasă și a mai menționa lipsa de măsuri preventive contra accidentelor, în comparație cu cele prevăzute și aplicate în exploatările industriale, deoarece ele sunt prea cunoscute.

Ținem însă a releva că neasigurarea lucrătorilor la exploatările în regie ale C. A. P. S.-ului, cu o durată de minimum 2 săptămâni, poate cauza: conducătorului exploatării o amendă apreciabilă, lucrătorilor accidentați, lipsa de ajutoare bănești și medicale, iar familiei decedatului, lipsa de ajutor de înmormântare (când nu se anunță cazul), etc.

Intrucât legea obligă pe patron (ocol sau centru de exploatare) a asigura lucrătorii angajați, în cazuri de accidente sau decese, cei interesați pot deschide și acțiune în justiție pentru despăgubire.

În concluzie se impune:

1. Asigurarea obligatorie a lucrătorilor dela exploatările în regie, la Casa Centrală a Asigurărilor sociale,
2. Alocarea din fondurile de regie, a cotizației de 1,50 lei săptămânal, de fiecare lucrător pentru invaliditate și pensie de bătrânețe, ceea ce revine la o sarcină de 0,05—0,10 lei m³ brut,
3. Anunțarea la timp a accidentelor la corporația respectivă,
4. Iar pentru evidențierea celor de mai sus, este necesară înființarea registrelor prevăzute de legea de care să ne ocupăm.

La loi des assurances sociales et la régie des forêts de l'Etat

On expose les prévisions de cette loi, en ce qui concerne les exploitations des forêts et on donne des exemples de son application en Roumanie.

L'auteur propose quelques mesures à prendre par les administrations forestières de l'Etat, à fin d'assurer une stricte application de cette loi.

Das Gesetz betreffend soziale Versicherung und die Eigen-Regie im Staatswald.

Die Bestimmungen des Gesetzes, insoweit sie sich auf forstliches Gebiet beziehen, werden besprochen und durch Beispiele aus rumänischen Forsten erläutert.

Der Verfasser schlägt einige Massnahmen vor, die vonseiten der staatlichen Forstverwaltung zu nehmen wären, um die strenge Standhabung der gesetzlichen Bestimmungen zu sichern.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

PĂDURILE IN CADRUL PROGRAMELOR DE REFACERE FINANCIARĂ

de Gh. I. IONESCU

Statul - în concepția și forma modernă de azi - pentru a putea acoperi nevoile sale mereu crescânde, are trei posibilități: impozitele, veniturile averiiilor ce posedă și împrumuturile.

Până la războiul mondial, contribuțiunile cetățenilor - prin impozite directe și indirecte - și produsul domeniilor ajungeau Statului român să asigure un buget echilibrat. În anii de criză, se putea ușor contracta un împrumut pe piața străină, spre a se acoperi golurile ivite, și treburile publice își urmau drumul lor evolutiv fără perturbări.

Intervenind războiul mondial, situația s'a schimbat. Consecința lui a fost cea mai mare depresiune economică prin care a trecut omenirea. Problemele noi economice, născute din această criză, au surprins conducătorii popoarelor, cari, rând pe rând și-au mărturisit neputința. Și criza s'a întins în adâncime și suprafață, accentuând mizeria și cuprinzând toată omenirea.

Statul român, ca și celelalte de altfel, a recurs, forțat de nevoile sale, la majorarea impozitelor și la împrumuturi. Criza îmbrăcând forme din ce în ce mai complexe și ameliorarea sperată întârziind să apară, capitalul a devenit mai rar, dobânzile (din pricina incertitudinii plasamentului) tot mai mari, împrumuturile mai greu de realizat. Impozitele deasemenea au crescut, atingând limita capacității de plată a contribuabilului.

Mai mult prin fiscalismul excesiv, care a fost caracteristica politicii economice a Statului în ultimii ani, a fost deseori paralizată funcționarea a două din activitățile principale ale vieții noastre: comerțul și industria. Prăbușirea prețului produselor agricole a sdruncinat din temelii însăși bazele financiare ale țării, semănând mizeria și demoralizarea în toate straturile poporului nostru.

O eșire salvatoare din acest impas apare tot mai imperios necesară, iar soluțiilor parțiale și de circumstanță, ratate în serie, se substituie urgența adaptării unor soluții generale.

Astăzi, economiștii și oamenii politici autorizați cred că o îndreptare a situației nu se poate produce decât printr'o nouă orientare a agriculturii și prin sporirea producției în toate ramurile de activitate. S'au studiat și propus diferite soluțiuni, asemănătoare în bună parte. Toate însă reclamă timp și mai ales bani. E nevoie de investiții, care nu se pot face decât cu capital străin, sub forma împrumuturilor internaționale și a concesiunilor (cointeresărilor la exploatarea unora din bunurile naționale).

Pădurile se înscriu printre cele dintâi, aceasta cu atât mai mult, cu cât operațiunea de valorificare a avuției forestiere a Statului până în 1930, apreciată după rentabilitate, a format și a generalizat convingerea că acest domeniu public este insuficient utilizat. Apoi pădurile, prin valoarea lor, oferă cele mai sigure garanții finanței străine.

Diversele formule lansate în jurul acestui subiect la modă: «refacerea financiară a țării», capătă în ultima jumătate de an contururi definitive în două «planuri economice», importante prin situația politică ocupată de autori.

«Planul economic național»¹⁾ elaborat de d-nii M. Manoilescu și V. Madgearu, ca exponenți ai fostului guvern național-țărănesc, se ocupă cu: orientarea și încurajarea producției (activarea circulației bunurilor, reorganizarea transportului, etc.); investițiunile necesare pentru sporirea producției agricole, organizarea creditului și apărarea națională; consolidarea bugetului, metodele de finanțare a investițiunilor naționale.

În ce privește pădurile, planul economic le trece printre avuțiile naționale destinate a garanta, prin veniturile lor, împrumuturile externe, fiind considerate de d-nii M. Manoilescu și V. Madgearu, capabile de o mărire a veniturilor.

Pasagiul consacrat exclusiv pădurilor Statului — minuscul ca proporții, dar suficient de cuprinzător ca esență —, sună astfel:

«Pădurile. Avere 28.202 milioane. Venit circa 231 mi-

1) Publicat în «Adevărul» din 29, 30 Aprilie și 1, 2 Maiu, 1931.

lioane, susceptibil de urcare la 500 milioane. Exploatarea extensivă trebuie transformată, prin concesionare de masive exploatabile, dar nepuse în exploatare, pe bazine mari, pentru că dublându-se venitul brut, să se realizeze o rentabilitate bună».

Aplicarea acestui plan de refacere — mult desbătut în presă și în cercurile financiare — a fost amânată sine die, în urma retragerii guvernului național-țărănesc, în luna Aprilie, 1931.

Ideea concesionării bunurilor — pădurilor, pescăriilor, etc. — ca soluție unică de asanare a situației noastre economice, se întâlnește și în memoriul d-lui C. Argetoianu, publicat la 2 Decembrie 1930, în ziarul «Epoca», care a provocat multă vâlvă prin soluțiile și robustețea argumentării. Din acest memoriu extragem două pasagii, în care — ocupându-se de păduri — se pronunță categoric pentru concesionare.

D-se spune: «Pentru toate investițiunile cu rentabilitate certă (exploatarea pădurilor, a pescăriilor, a terenurilor inundeabile, etc.), cea mai bună formulă este concesiunea sau asociațiunea după formule variabile, ce rămân a fi determinate caz cu caz», iar mai departe, după o sumă de aprecieri asupra conjuncturii finanței internaționale, pe care o socotea mai favorabilă concesionărilor și cointeresărilor, termină capitolul «Exploatarea bunurilor Statului» din memoriu, cu rândurile: «În concluzie, atât în interesul unei cât mai rezezi normalizări economice, unei cât mai complete valorizări a bogățiilor noastre azi improductive, cât și în interesul consolidării noastre monetare, guvernul de mâine va trebui să alcătuiască un program rațional de exploatare a bunurilor Statului, în colaborare cu capitalul străin, în cadrul unei politici financiare și bugetare cât mai elastice și în afară de preocupările idealului strict contabilistic, urmărit până acum».

Astăzi d-l Argetoianu este ministru al finanțelor țării și este chemat să aducă îndreptarea situației din ce în ce mai grele, care amenință să paralizaze întreaga noastră viață economică.

Profitând de o întrunire publică ținută în ziua de 17 Mai curent, la Craiova, d-l Ministru C. Argetoianu a făcut o expunere asupra bugetului și finanțelor țării, precum și asupra mijloacelor de îndreptare, care, în esență, sunt identice cu cele din programul din care am făcut spicuirile de mai sus. Textual, d-l Ministru Argetoianu — după o serie de considerații asupra necesității investițiilor în vederea

normalizării vieții economice — a spus: «În acest scop, va trebui alcătuit un plan general de refacere și investițiune pe termen lung (15.-20 ani). Deoarece sumele necesare acestor investițiuni nu pot fi găsite în țară, o strânsă colaborare cu capitalul străin este indispensabilă. În vederea acestei lungi colaborări, planul va trebui alcătuit în perfectă înțelegere între experții cei mai calificați ai capitalului străin și experții români cei mai cunoscători ai nevoilor și posibilităților noastre. Aceiași comisiune mixtă de experți va trebui să examineze totdeauna și posibilitățile de punere în valoare a bogățiilor Statului român (mine, păduri, căderi de apă, pescării, terenuri inundabile, etc.), a căror exploatare s'ar organiza fără întârziere ca parte integrantă a planului de refacere.

Se vor sporî, astfel, imediat veniturile Statului în așteptarea sporurilor ce vor rezulta mai târziu pe cale indirectă din mărirea producțiunii, consecutivă investițiunilor făcute».

•

Vremurile de azi pregătesc o nouă soartă pădurilor țării, toate manifestările de mai sus fiind doar prefața noului capitol ce nu va întârzia să se adauge la istoria codrilor noștri. O impun timpurile de sacrificiu prin care trecem, o cer necondiționat rațiuni superioare de Stat.

Cuvântul *concesiune* în materie de păduri ne-a repugnat totdeauna, totuși maturitatea corpului silvic trebuie să treacă peste orice considerent de natură sentimentală și să procedă imediat la cercetarea obiectivă a problemei, în cadrul intereselor generale.

Trebuie studiată chestiunea, spre a se vedea întrucât e posibilă concesionarea pădurilor Statului și în ce măsură — pe această cale — s'ar putea mări rentabilitatea lor, urmând ca rezultatele să fie răspândite în cercuri cât mai largi, spre a se reduce la adevăratele proporții părerile exagerate, care dăinuiesc încă, asupra posibilităților forestiere ale României. Studiile trebuie neîntârziat pornite, întrucât situația financiară a țării agravându-se pe zi ce trece, problema concesionării bunurilor domeniiale se pune tot mai insistent. Trebuie să avem soluțiile pregătite, spre a înlătura perspectivele neplăcute și dăunătoare, de a se rezolva această chestiune peste capul nostru, cum s'a mai întâmplat cu prilejul altor situațiuni similare: reforma agrară, legea izlaturilor comunale, etc.

Să fim în stare să opunem la momentul oportun argumente valabile, care să reziste și să convingă.

Elementele acestei probleme sunt multe, și cu cât se va începe mai de vreme cercetarea lor, cu atât va fi mai bine.

Oricât ne-ar fi de neplăcut subiectul acesta, oricât ar veni în contradicție cu educația noastră sufletească și cu tradiția conservatoare a corpului silvic, suntem obligați a ieși din pasivitatea ce am adoptat, spre a nu ne lăsa surprinși de evenimente. Politicii strășului, este de preferat o atitudine bazată pe cunoașterea chestiunii și înțelegerea situațiilor.

Rezistență, proteste, moțiuni, etc, atunci când se va trece la înfăptuirea programului d-lui Ministru Argetoianu, nu vor avea nici un efect. Lucrurile — și mai ales efectele — se vor schimba însă, când vom fi în stare să prezintăm soluții chibzuite, expresiune a realității.

Rândurile de față, cu scopul de a trezi atențiunea cercurilor silvice și de a determina o atitudine, le termin cu un pasagiu dintr'un articol ¹⁾ al d-lui I. G. Duca, publicat în «Economia Forestieră» acum unsprezece ani, cu atât mai important azi, cu cât d-l I. G. Duca este în prezent șeful unui partid politic:

«Corpul silvic, pornind dela o concepție profesională îngustă, să nu aștepte să i se impună cu sîla soluții care sunt fatale, ci conștient cu adevărat de menirea lui, să se pună în capul unei mișcări de dreptate și de sănătoasă întocmire socială.

Va fi pentru el un titlu de glorie și cel mai bun mijloc de a întări autoritatea sa în Stat».

Les forêts dans les programmes de restauration financière.

L'insuccès des solutions partielles essayées jusqu'à présent pour la restauration financière du pays a fait naître la conviction, qu'on pourrait obtenir une amélioration de la crise, seulement par la rationalisation de l'agriculture et en général par l'augmentation de la production du sol.

La modalité de l'application des solutions préconisées par les différents partis politiques se trouve exposée dans : «Le plan économique national» des Messieurs M. Manoilescu et V. Madgearu et dans celui de Monsieur le Ministre C. Argetoianu.

Tous les trois proposent — en vue d'obtenir le capital étranger, nécessaire aux exploitations — la concession des forêts, des pêcheries, des mines, etc.

L'auteur pense que tous ces «plans économiques» exagèrent l'importance des forêts dans la solution des difficultés financières du pays, et, par conséquent, il demande que le problème des concessions forestières soit examiné de nouveau.

1) «Economia Forestieră», pagina 259, anul 1920.

Der Wald im Rahmen der Bestrebungen finanzieller Assanierung.

Der Misserfolg der bisherigen Vorschläge zwecks Assanierung der Finanzen des Landes lies den Glauben aufkommen, dass eine Besserung der Lage nur möglich sei durch Rationalisierung der Landwirtschaft und im Allgemeinen durch Mehrung der Bodenproduktion.

Was die Art und Weise betrifft, wie die Vorschläge der verschiedenen politischen Parteien in die That umgesetzt werden sollen, so finden wir dieselbe auseinandergesetzt in dem «nationalen Wirtschaftsprogramm» der Herren M. Manoilescu und V. Madgearu, sowie in dem des jetzigen Minister's C. Argentoianu.

Alle drei sind der Ansicht dass das nötige Betriebskapital von Aussen nur erlangt werden kann, durch Konzessionierung forstlicher Nutzungen, der Fischereien und des Bergbaues.

Verfasser ist der Ansicht, dass alle diese wirtschaftlichen Pläne zur Hebung der finanziellen Schwierigkeiten des Landes, die Bedeutung des Waldes überschätzen. Demgemäss verlangt er eine neue Begutachtung des Vorschlages bezüglich forstlichen Konzessionierungen.

JURISPRUDENȚĂ

JURISPRUDENȚE LA LEGISLAȚIA SILVICĂ

C. DRAGU

1. Flagrant delict silvic. Proces verbal. Semănături. Martori asistenți. Lipsă. Nulitate.

În fapt. Inculpații sunt dați în judecată pe baza unui proces verbal de flagrant delict silvic, conform art. 59 și 64 din Codul silvic. Procesul verbal de flagrant delict poartă semnătura agentului și a doi martori asistenți, în partea care constată flagrantul delict, dar nu este semnat de martorii asistenți, sub mențiunea agentului că a chemat pe delicvenți să semneze și aceștia au refuzat.

În drept. Procesul verbal de flagrant delict nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 78 Cod. silvic, întrucât nu este semnat de martorii asistenți, având un viciu de formă, urmează a se anula acest proces verbal, iar inculpații cată a fi achitați.

Observații. Procesele verbale de flagrant delict silvic rebuiesc semnate de agentul instrumentator, de delicvenți și de doi martori, conform art. 78 al. II Cod. silvic. Jurisprudența Inaltei Curți de Casație a variat asupra sancțiunii nerespectării obligației ca procesul verbal să fie semnat de doi martori. Pentru a menționa numai jurisprudența Inaltei Curți, sub regimul actualului codice, amintim că Inalta Curte a decis în 1913 și în 1922 că ne-semnarea procesului verbal de doi martori atrage nulitatea procesului verbal.

Inalta curte își menține jurisprudența, decidând că dacă pro-

cesul verbal este semnat de un singur martor, este deasemenea nul. Potrivit acestei jurisprudențe, procesul verbal lipsit de semnătură unuia sau a ambilor martori era nul și delictul inexistent. Recent, Înalta Curte a revenit asupra jurisprudenței sale și a decis că un proces verbal de flagrant delict silvic, lipsit de una din cerințele legii, își pierde puterea probantă erga omnes, până la înscrierea în fals, dar delictul nu devine inexistent, ci dovedit până la proba contrarie. Potrivit acestei jurisprudențe, pe care noi o aprobăm în totul, un proces verbal semnat numai de un martor va avea valoarea până la proba contrarie pentru cele cuprinse într'însul. Justificarea acestei interpretări o găsim chiar în aliniatul II al art. 82 Cod. silvic. Acest text spune că nu se pot anula procesele verbale pentru viciu de formă, decât atunci când constată un flagrant delict. De aci nu rezultă o nulitate implicită, virtuală, pentru orice viciu de formă. Legea spune că viciile de formă atrag numai nulitatea proceselor verbale de flagrant delict, dar nu și că orice viciu de formă în asemenea materie atrage nulitatea procesului verbal. Deaceia nu putem admite soluția Tribunalului Buzău, care a hotărât că un proces verbal lipsit de semnătura martorilor este nul și neexistent ca forță probantă și că incumbă Ministerului Public să facă dovezi de vinovăție contra delicventului, actul agentului silvic rămânând ca un simplu denunț. Într'un singur caz, am admite nulitatea procesului verbal pentru lipsa martorilor, când această lipsă pune pe delicvent în imposibilitate de a se apăra.

Atunci pe baza art. 735 al. II procedură civilă, instanțele vor aprecia delat caz la caz, dacă este loc de anulare.

Procesul verbal de flagrant delict rămânând din cauza unui viciu de formă, simplu proces verbal de delict flagrant, după dispozițiile art. 82 al. II, justiția nu poate anula un asemenea proces verbal pentru viciu de formă. De altminteri, art. 78 al. XI Cod silvic cere semnarea a doi martori numai în caz de flagrant delict, de unde per a contrario, în celelalte cazuri, nu este nevoie de semnătura martorilor.

În practica instanțelor penale se prezintă adesea procese verbale de flagrant delict silvic, care poartă semnătura a doi martori, în partea procesului verbal, care constată flagrantul delict, dar acestea lipsesc în partea care constată dacă delicventul a semnat sau refuzat să semneze. Ce consecință poate avea lipsa unei semnături a martorilor privitor la aceste constatări ale agentului, dacă

constatarea flagrantului delict, procesul verbal propriu zis respectă cerințele legii? Socotim că un asemenea proces rămâne tot flagrant, indiferent de părerea ce am avea-o privitor la chestiunea de care ne-am ocupat mai sus. Valoarea de flagrant o are numai constatarea agentului asupra faptului pedepsit de legea silvică. De aceia și procesul verbal propriu zis se termină prin semnătura agentului și a martorilor. Mențiunile celelalte, prin care agentul arată ce a făcut cu materialul prins asupra delicventului și dacă delicventul a venit a-și da declarația sau a semna procesul verbal, aceste mențiuni au valoarea unor explicațiuni și nu fac decât pe hârtie numai un corp cu procesul verbal de flagrant delict.

Dacă ar fi fost altfel formularele Ministerului de Domenii, nu ar fi impus obligația agentului și a martorilor să semneze de două ori, ci ar fi fost un singur proces verbal și pentru toate constatările, agentul ar fi semnat o singură dată. Deaceia socotim că se comite o eroare gravă atunci când se anulează procese verbale pentru că martorii n'au semnat a doua parte a procesului verbal. Chiar admiterea probei cu martori este inadmisibilă pentru a se dovedi contrariul celor constatate de agent în procesul verbal propriu zis de flagrant delict.

Pandectele Române 2.14

Radu Em. Manolescu

Procuror Trib. Buzău

2. Proces verbal de flagrant delict silvic. Probe testimoniale relative la fapte necuprinse și necontestate în procesul verbal. Recurs. Motiv tras din violarea art. 81 cod. silvic. Respingere. Proba admisibilă.

În fapt. Din cuprinsul cărții de judecată și în parte, din chiar petițiunea de recurs se constată că prima instanță a admis cererea intimațiilor de a dovedi cu martori, confirmând prin aceasta faptul material pus în sarcina lor prin procesul verbal de flagrant delict silvic, că pășunarea vitelor în pădurea Statului s'a făcut în urma unui aranjament cu organele respective și care le-a îngăduit folosirea acestui imaș.

În drept. Această dovadă, prin care se tindea la stabilirea unor fapte materiale necuprinse și neconstatate în corpul procesului verbal de flagrant delict, era admisibilă în principiu, întrucât în drept este constant, și dispozițiile art. 78 și 81 invocate prin motivele de casare, nu fac decât să confirme acest lucru, că

forța probantă pe care legea o acordă proceselor verbale dresate de anumiți agenți, în anumite cazuri, până la înscrierea în fals, poartă numai asupra constatărilor făcute personal, prin propriile sale simțuri, de agentul respectiv.

În speță, dovada cu martori încuviințată intimaților nu purta asupra vreunei constatări făcute de agentul silvic, ci dimpotrivă, confirmând constatățile sale, tindea să le dea numai o explicație ilicită, astfel încât, prin admiterea ei, instanța nu a violat dispozițiile art. 81 cod. silvic și ca atare recursul are a se respinge ca neîntemeiat. Tribunalul Hotin sentința penală Nr. 1835 din 12 Decembrie 1930.

Jurisprudența generală, pag. 280.

3. Proces verbal de flagrant delict silvic. Martorii asistenți semnați prin punere de deget. Valabilitate art. 78 al. II, cod silvic.

În fapt. S'a cerut, pe cale de incident în apel, anularea procesului verbal de flagrant delict silvic dresat în cauză, pentru motivul că martorii asistenți au semnat prin punere de deget, fiind analfabeți, deși din cuprinsul art. 78 al. II cod silvic rezultă că aceștia trebuie să fie știutori de carte și ca atare să semneze propriu zis, procesul verbal.

În drept. Din examinarea dispozițiilor art. 78 al. 2 C. silvic, rezultă că procesele verbale prin care se constată un flagrant delict silvic, trebuiesc să fie semnate și de doi martori asistenți, însă, această condițiune de valabilitate a ziselor procese verbale nu presupune în mod necesar, semnarea propriu zisă, deci știința de carte a martorilor asistenți, întrucât legiuitorul prevăzând această dispozițiune s'a preocupat în primul rând, nu de modul în care se va atesta prezența martorilor asistenți, ci de participarea lor, operațiune din care, legalmente, s'a făcut o condițiune sine qua non a forței probante, până la înscrierea în fals, acordată acestor procese verbale. Această preocupare rezultă nu numai din textul și spiritul art. 78 al. II și 81 al. II cod silvic, dar și din interpretarea constantă a doctrinei și a jurisprudenței în temeiul căreia dresarea unui atare proces verbal fără semnătura martorilor asistenți, sau în absența lor, nu atrage nulitatea lui de drept, ci numai îl face să-și piardă zisa forță probantă. De altfel, textul citat, nefăcând nici o precizare cu privire la modul în care martorii asistenți au a semna procesul verbal de flagrant delict și cum

pe deoparte, în drept se admite în genere că actele întocmite de ofițerii publici competenți, în forma administrativă, sunt asimilate actelor autentice, de unde în mod logic decurge că afirmațiunea agentului instrumentator, în această materie și relativă la prezența martorilor asistenți dă semnăturii lor prin punere de deget, un caracter de autenticitate și cum pe de altă parte în fapt nu este admis că legiuitorul din 1910 a omis din câmpul preocupărilor și rezultatele practice la care tindea prin inovațiunile introduse, analfabetismul populației rurale, urmează a se decide că participarea unor asemenea martori asistenți și prin consecință semnarea lor prin punere de deget, nu constituie o cauză de anulare a procesului verbal de flagrant delict silvic.

În fine și întrucât ceiace pretinde legea în realitate, prin textul citat, este participarea a doi martori asistenți, a distinge între știutori și neștiutori de carte, ar însemna să se creeze o incapacitate care negăsindu-și nici o justificare în textele codului silvic, ar constitui în cazul recunoașterii ei pe cale de interpretare, o adevărată adăogire la lege.

Deci incidentul ridicat fiind nefondat, are a se respinge.

Tribunal Hotin, jurnal Nr. 3616 din 1 Decembrie, 1930.

Jurisprudența generală, pag. 404/1931.

C R O N I C A

O a n i v e r s a r e

Cu un fast care depășește cadrul manifestațiilor obișnuite, Școala Politehnică din București Carol II a sărbătorit la 7 Maiu a. c., 75 ani de învățământ tehnic în România, 50 de ani de la reorganizarea Școalei Naționale de Poduri și Șosele și 10 ani de la înființarea Școalei Politehnice.

Sărbătoarea Corpului profesoral al școlii, a foștilor absolvenți și a elevilor de azi, a fost onorată cu prezența M. S. Regelui, a Principelui Nicolae, a primului ministru N. Iorga cu întreg guvernul și a tuturor marilor personalități din lumea civilă și militară.

A fost poate prima dată când Școala Politehnică de astăzi, succesoare a vechei și vestitei Școale Naționale de Poduri și Șosele, a chemat în mijlocul său lumea de afară, spre a o informa asupra organizării, programului, disciplinei severe și muncii asidue zi de zi, pe care o dezvoltă profesorul și elevul. Fiindcă, după cuvintele Regelui, această școală a avut totdeauna acea calitate superioară, «că în ea s'a muncit în liniște, mult și fără valvă».

În «Marele Amfiteatru» al Școlii, inaugurat cu această ocazie și într'un mediu de o înaltă atmosferă morală, d-l Vasilescu-Karpen, Directorul școalei, salută prezența M. S. Regelui la această aniversare, după care face un lung istoric al învățământului tehnic din Muntenia și Moldova, începând cu anul 1852.

Din Școala Națională de Poduri și Șosele, înființată de Gh. Duca la 1881, a ieșit un număr valoros de ingineri Români, cari au proiectat și executat marile lucrări de C. F., șosele, poduri, porturi, contribuind prin aceasta în cea mai largă măsură la ridicarea și prosperitatea economică a țării noastre.

Răspunsul Regelui a fost o confirmare a marilor calități pe care le-a întrunit totdeauna această școală și un îndemn pentru îndrumarea instituției de astăzi pe urmele vechei Școale de Poduri.

Au mai vorbit elogios despre prestigiul și rolul pe care l'a avut și-l îndeplinește și în prezent acest așezământ, D-nii: prof. Țițeica, în numele Academiei Române; prof. C. Bușilă, în numele Soc. Politehnica, prof. Gh. Nicolsu, în numele A. G. I. R., și Mihail Manoilescu, Ministru de Industrie și Comerț, în numele foștilor absolvenți ai Școalei de Poduri și Șosele.

După un program stabilit, înalții oaspeți au fost conduși de d-l Vasile-

Ilescu-Karpen, la expoziția de proiecte și lucrări practice ale elevilor. Aplicațiile practice ale studiilor teoretice predate au fost minunat ilustrate prin proiectele expuse, lucrute cu minuțiozitatea, răbdarea și truda ședințelor din după-amiaza fiecărei zile, ședințe destinate exclusiv pentru punerea în aplicare a cunoștințelor căpătate la cursuri.

A urmat apoi vizitarea laboratoarelor de motori termici, electricitate și electrotehnică, aerodinamică, textile și zahăr, chimie analitică, fizică, botanică și entomologie.

Cu 8 ani în urmă, printr'o fericită împrejurare, învățământul superior silvic a trecut la Școala Politehnică, de unde au eșit în ultimi ani câteva serii de ingineri silvici.

Formați într'un mediu în care pregătirea tehnică aplicată este singurul scop, inginerii silvici din Școala Politehnică, în afară de studiile de strictă specialitate, posedă și cunoștințe generale de ordin tehnic. Este suficient să amintim, că împreună cu alte categorii de ingineri, elevilor silvici li se predă un curs general de mașini (cu combustie internă, cu aburi, hidraulice), curs de Construcții civile și curs de Electricitate și Electrotehnică, predat chiar de Directorul Școlii.

În ritmul acesta de continuu preocupări, este demn să amintim aici despre dezvoltarea tot mai mare pe care a luat-o Muzeul de botanică și entomologie. Pentru această realizare, partea cea mai mare din laude, se cuvine d=lor Ing. Dr. Const. Georgescu și Gr. Eliescu, însărcinați de cursuri.

Muzeul cuprinde următoarele 3 secțiuni:

1) Secțiunea plantelor și a produselor brute vegetale și animale industriale.
2) Secțiunea plantelor silvice și aplicațiilor botanice la cultura și protecția pădurilor.

3) Secțiunea aplicațiilor entomologiei și ecologiei la protecția pădurilor.

Evoluția învățământului silvic fiind în plină dezvoltare, ne exprimăm convingerea că urmând drumul de azi, vom ajunge să avem un învățământ silvic superior, comparabil cu oricare altul din străinătate.

Volumul tipărit de școală cu ocazia aniversării, cuprinde:

1) Dare de seamă asupra învățământului în Școala Politehnică din București (N. Vasilescu-Karpen).

2) Istoricul învățământului tehnic în România până în 1910. (Ing. Ion Ionescu).

Prima parte cuprinde o expunere detaliată a organizării Școlii în secțiuni și subsecțiuni, a programelor de studiu, a regimului școlar, etc.

Cea mai mare importanță este acordată descrierii laboratoarelor, a mașinilor și aparatelor cu care sunt înzestrate și scopurile practice și științifice ce se urmăresc.

Între cele 18 laboratoare de diferite specialități de care dispune Școala, o atenție bine meritată s'a dat laboratorului de Botanică, despre care am amintit deja.

Ultimul capitol cuprinde un studiu statistic al Diplomaților și Absolvenților Școlii Politehnice, pe secțiuni.

Dela 1927 când iese prima serie de Diplomați (ingineri silvici) și până în 1931, au terminat școala 137 ing. silvici. Afară de aceștia au absolvit secția silvică încă alți 128 elevi, dar n'au obținut încă diploma din cauza unor examene, proiecte sau lucrări practice neterminate.

După statistica făcută, durata Școalei pentru inginerii silvici este de minimum 5 ani.

Printr'o serie de fotografii, interioare de laboratoare, se încheie această primă parte.

Descrierea evolutivă a învățământului ingineriei în România, împărțit în perioade, epoca Domnilor pământeni: epoca fanariotă; școlile lui Asachi și Lazăr; epoca dintre revoluția lui Tudor Vladimirescu și Reg. Organic; epoca dintre revoluția dela 1848 și Unirea Principatelor; epoca dela 1848 până la întemeierea Regatului român și ultima până la formarea Școalelor Politehnice formează capitole din partea II a lucrării.

Folosind tot ceace s'a scris în românește despre învățământul ingineriei la noi, toate influențele culturii tehnice apusene și toate eforturile acestui neam de a se urca cât mai sus pe scara culturii, studiul d-lui Ing. I. Ionescu, sintetizează într'un număr de 110 pagini, întreaga istorie a culturii tehnice românești.

V. L.

* * *

Serbarea sădirii arborilor.

De câțiva ani, Societatea elevilor ingineri silvici, dela Școala Politehnică, organizează în fiecare primăvară, la Brănești, o serbare a sădirii arborilor.

Dacă din 1906, când Haret, pentru prima oară la noi în țară, obligă școlile primare și secundare să sărbătorească practic această zi, și până astăzi, nu s'a realizat prea mult pe această cale, trebuie recunoscut că a venit vremea să se legitimeze protecțiunea arborilor și să se institue obligator pentru toată lumea școlărească, cel puțin o zi a arborilor, o zi a regenerării uneia din cele mai frumoase bogății naționale, pădurea.

În cadrul studențesc mai mult, această sărbătoare organizată de studenții silvici îmbracă dublu aspect: a) infiltrarea dragostei de arbori, tuturor acelor ce mâine vor fi conducătorii țării; b) recreierea spiritelor înăsprite în monotonia cursurilor și a examenelor.

Pentru primăvara aceasta, Societatea Studenților silvici a organizat o bine reușită serbare la Brănești, Duminică 26 Aprilie, 1931.

În mijlocul a peste 200 studenți și studente, și a foarte numeroși locuitori din împrejurimi, iau parte d-l consilier ministerial C. P. Georgescu, d-l Petre Ioan, sub-director general la C. A. P. S., d-l A. Nedelcovici, directorul regiunii București, asistent dr. C. Georgescu, inginerii: Codru, Sterba, Gogu Mihăilescu, Ceaușu, Stănescu R., Domusci, Tomescu, Frățilă, L. Mihăescu, etc.

Într'o poiană, unde urmează a se face o plantație de salcâm și gârnișă, se oficiază mai întâi un serviciu religios, după care d-l V. Nicolescu, noul președinte al Societății, în cuvinte entuziaste, arată însemnătatea zilei, precum și aportul pe care studenții silvici l-au adus ideei de sărbătorire a arborilor. Evidențiază datoria tuturor intelectualilor țării de a veni în ajutorul naturii di-

struse, invitând pe cei prezenți să-și însușească această operă de reîmpădurire, indiferent de profesiune. Mulțumește apoi celor prezenți pentru faptul că au răspuns în număr atât de mare la apelul Societății.

D-l consilier ministerial C. P. Georgescu, luând cuvântul, își manifestă bucuria de a vedea tineretul muncind la vreme, amintind în cuvinte vibrante toate vitregiile pe care le-au suportat pădurile.

Evenimentele postbelice au făcut ca pădurile să-și dea aportul lor de sacrificiu, în concertul nechibzuințelor generale. Despăduririle au adus prăbușirea munților prin torenți și deprecierea câmpiilor inundate.

Astăzi, pentru a remedia situația existentă, se prezintă două căi, care concură spre un acelaș rezultat :

Calea oficială.

Calea convingerii maselor.

Calea oficială urmărește ca în mod obligator să pună în serviciul acestei idei toată lumea școlărească din țară și să institue protecția arborilor. În acest scop, este sigur că foarte curând se va veni cu o lege care să consfințească definitiv ziua serbării arborilor.

Calea convingerii este cea mai frumoasă și cu mai mult efect. Prin demonstrațiuni de natura celei de azi, se pot foarte bine servi populației lecții de operă națională. Din acest motiv, serbarea de azi capătă o însemnătate deosebită.

D-l consilier ministerial salută apoi asistența în numele d-lui Ministru al Domeniilor, a cărui absență o scuză.

Indemnând tineretul să sprijine această acțiune de interes general, d-l consilier ministerial mulțumește organizatorilor pentru buna reușită a serbării.

Programul de dimineață se încheie prin plantarea de către cei prezenți a unei poeni special amenajate.

După masă, o serbare câmpenească însuflețită are loc. În mijlocul dispoziției generale, horele se întind, iar tinerii cu aptitudini sportive încearcă jocuri de minge și foot-ball.

La ora 20^{1/2}, din halta Cozieni, participanții s'au imbarcat spre București.

Trebuie menționat că alături de Societatea elevilor ingineri silvici, pentru buna reușită a serbării, un apreciabil concurs a dat d-l inginer șef N. Codru, șeful ocolului silvic Brănești.

I. Popescu-Zeletin

Conferințe despre pădure la «Radio»

În programul «Universității Radio» din București, s'a înscris un ciclu de conferințe, având ca subiect pădurea. Este un mijloc nou de a răspândi în masele largi ale societății noastre lumini asupra acestui bun național, atât de necunoscut și neînțeles. Mijloacele de propagare și formare a unei conștiințe silvice, desbătută amplu acum câțiva ani la unul din congresele noastre profesionale, progresele tehnice adaugă unul de desăvârșită eficacitate, și anume radio-difuziunea.

Sunt atât de multe și variate subiectele în legătură cu pădurea, care ar

putea deștepta interesul public, încât absența noastră de până acum, «în programul societății «Radio» ne pare de neexplicat, mai ales că printre noi sunt mulți ce ar putea prin cuvântul și știința lor să-și ia sarcina aceasta.

Imi reamintesc că la congresul pomenit s'au formulat planuri de acțiune în vederea câștigării opiniei publice pentru pădure: conferințe, presă, etc. Ideia n'a fecundat și planurile s'au irosit ca zidurile mănăstirei dela Argeș.

Urmărind cineva programele foarte cuprinzătoare ale societății românești de radio-difuziune. s'ar vedea că s'a vorbit despre toate, despre păduri, însă, nimic. Mai mult! Despre subiecte cu caracter forestier: serbarea sădării arborilor, lupta contra secetei, etc., au conferențiat oameni străini de corpul silvic, dar cu inima aproape de interesele permanente ale neamului românesc.

Socotim că Societății «Progresul Silvic», reprezentantă a ideilor de pro-pășire și ocrotire a pădurilor, îi revine și această sarcină.

Cicluul de conferințe organizat de «Societatea Radio» a fost deschis la 20 Martie a. c. de d-l profesor N. V. Stinghe, care a tratat despre «Pădurea de munte».

Intr'un sfert de oră, cât îngăduie programul, d-l prof. V. N. Stinghe a reușit să redea o reușită icoană a pădurii de munte, aruncând lumini asupra pitorescului și măreției acestor domuri ridicate de natură.

D=sa definește pădurea ca «o societate vegetală complexă, în care indivizii arbori, strâns legați și mereu dependenți, au exigențe colective bine hotărâte».

Urmărind aspectul pădurii dela câmp spre munte, arată că în locurile cele mai ridicate ale reliefului pământesc, ajung «numai pădurile speciilor care se pot mulțumi cu minimul de indetulare pe care li=1 pot oferi un sol cu stânca aproape și săracă, și o climă puțin darnică de căldură, condiție indispensabilă vieții».

Intrând în viața intimă a pădurii, face — prin analogie cu societatea umană — o sumă de considerații, evidențind armonia și echilibrul ce firea reușește a stabili între esențele componente, stări tulburate prin intervenția brutală a omului sau a intemperțiilor.

Vorbind despre condițiile staționale, care hotărăsc existența pădurii, spune că la munte ajung «acele specii, care au exigențe mai puține față de căldură, dar au nevoie mare de umezeală; acestea sunt la noi: bradul, molidul și fagul în primul rând». Completând tabloul pădurii de munte, amintește celelalte esențe forestiere secundare (paltinul, frasinul, ulmul de munte, scorușul, mesteacănul), precum și arbuștii, cu rol definit în existența pădurii.

Plantele ierbacee sunt prezentate rând pe rând, amintind la fiecare importanța ce are pentru pădure.

După ce descrie bradul, molidul și fagul, d-l profesor Stinghe stăruie asupra importanței pădurii în economia unei nații și asupra relelor ce pot decurge din răsturnarea echilibrului ce trebuie să existe între agricultura și pădure. Amintind mizeria și sărăcia ce au succedat nesocotirii acestor adevăruri, termină conferința cu următorul apel:

«Să fie lăsate pădurile să încoroneze fruntea munților noștri, să=1 îmbrace în haina verde ce le șade așa bine.

Să fie apreciate mai mult și cunoscute mai de aproape pădurile, ale căror foloase sunt atât de mari și atât de variate».

• • •

La 27 Martie a vorbit d-l dr. P. Enculescu despre «Pădurea de câmp».

Calitatea de geolog a d-lui dr. Enculescu s'a resimțit dealungul conferinței. D=sa începe prin a defini șesul și stepa, spunând că șesul poate purta pădure, dacă condițiile de climă permit.

După o descriere a șesului român, din punct de vedere orografic, amintește teoriile profesorilor Murgoci și Mrazec asupra formării löss=ului și schimbările survenite ca urmare a evoluției temperaturii.

Notează apoi modul de distribuire al apelor curgătoare, în câmpia română.

Urmărește fenomenul de înaintare a pădurii spre sud, sub protecția avangardei de arbuști și a esențelor mai rezistente, apreciind ca hotărâtor clima.

D=l dr. Enculescu spune că azi, se poate vorbi de trei zone:

a) Pădurea propriu zisă, în partea nordică a șesului, unde cantitatea de precipitații anuale în mediu de 600 mm, acolo solul este de tipul cunoscut sub numele de sol brun de pădure.

b) Stepă cu pădure — antestepă —, care e zona de trecere dela pădurea de câmpie, cu un caracter intermediar: media precipitațiilor anuale 500 mm, variațiile de climă accentuate, vânturi mai puternice. Solul e cernoziom degradat, cu un orizont roșcat, iar pădurile sunt scunde și rare, pețece care se răresc spre stepă. Arborii sunt puțin înalți, ramificați și cu licheni.

c) Stepă propriu zisă, fără păduri. Precipitațiile sunt sub 400 mm, ceea ce face imposibilă vegetația esențelor forestiere, vântul bate puternic, iar temperatura variază mult în cursul anului. Pământul e bogat în humus și în săruri, care împiedică existența pădurii.

Bazat pe acestea, conferențiarul afirmă că în zona de stepă n'a existat niciodată pădure și că ori care altă credință e o erezie.

Referindu=se la împăduririle artificiale, spune că trebuie pusă multă grijă în alegerea esențelor, spre a se evita cheltueli inutile și deziluzii.

Gh. I. I.

• • •

O lucrare forestieră premiată

Între lucrările premiate de Academia Română, în cursul acestui an, figurează și excelenta lucrare «Agenda Forestieră», a d=lor Prof. V. N. Stînghe și D. A. Sburlan, distinsă cu premiul St. Dumitrescu=Vergu, în valoare de 10.000 lei.

După lucrarea d=luî D. R. Ruscescu — «Chestiunea împăduririlor artificiale în România» — aceasta este a doua lucrare de natură forestieră încoronată cu această înaltă distincție a Academiei.

Lucrarea d=lor V. N. Stînghe și D. A. Sburlan, prin buna primire de care s'a bucurat în rândurile silvicultorilor și în lumea celor ce activează în acest domeniu, căpătase deja o consacrare.

Premiul Academiei ratifică părerea specialiștilor și înscrie această lucrare printre producțiile cele mai valoroase apărute în literatura noastră de specialitate.

Gh. I. I.

Institutul românesc de organizare științifică a muncii ne trimite următorul program de lucru referitor la al V-lea Congres internațional de organizare științifică a muncii, cu rugămintea de a-i asigura difuziunea prin revista noastră:

Amsterdam, 1932.

După cum ați luat desigur cunoștință, în vara anului 1932, va avea loc în Amsterdam, al V-lea Congres internațional de organizare științifică a muncii.

Congreșele anterioare au avut un succes tot mai mare, atât prin numărul crescând al participanților, cât și prin numărul cel mare al rapoartelor prezentate.

Aceasta a făcut chiar ca la ultimul congres, să devie aproape imposibil să se poată face o discuție în timpul relativ scurt destinat pentru lucrările în secțiuni.

Față de aceasta, Comitetul internațional de organizare a decis ca pentru congresele viitoare, să limiteze numărul chestiunilor. Pentru congresul din Amsterdam, s'au fixat 12 chestiuni.

Aceste chestiuni pot fi tratate în două moduri:

a) Prin grupări naționale sau internaționale, create pentru a studia câte o problemă din cele 12.

Aceste lucrări lucrează independent unele de altele, însă prin intermediul comitetelor naționale și al Institutului internațional de organizare științifică de la Geneva, ele pot păstra un contact continuu, ajutându-se între ele.

Un exemplu de astfel de grupare a fost conferința controlului bugetar, care a avut loc în vara trecută la Geneva și care a avut un real succes. În viitor, tendința congreselor va fi de a lucra cât mai mult în acest mod.

b) Prin memorii individuale prezentate de instituțiile sau personalitățile remarcabile din diferite țări, asupra unuia din punctele programului.

Aceste lucrări sunt adunate în fiecare țară de organele locale, selecționate, iar cele admise, trimise biroului congresului.

Pentru țara noastră, oficiul acesta îl indeplinește Institutul românesc de organizare științifică a Muncii din București, strada Clemenceau 6, (fostă Corăbiei).

Vă rugăm deci, în cazul când doriți să prezentați un memoriu asupra uneia din chestiunile de mai jos, să ne faceți cunoscut acest lucru cât mai curând, pentru a-l aduce la cunoștință Biroului central, urmând ca lucrarea să ne-o înaintați cel mai târziu până la 1 Octombrie 1931.

Lucrarea, pentru ca să fie admisă de Comitetul congresului, e de dorit să fie cât mai concentrată, cam în limita a 10 pagini dactilografice.

Lista chestiunilor ce vor fi studiate în congresul dela Amsterdam.

1. Există în grupurile economice: industrie, agricultură și comerț, metode tip pentru stabilirea prețului de cost? Cum sunt stabilite și care au fost rezultatele?

2. Bugetul întreprinderii considerat ca bază a determinării și controlului creditelor acordate prin bănci.

3. Studiul pieții unui produs curent, putând fi lansat prin publicitate.

4. Cum se organizează în interiorul întreprizei, preparația tehnică și intelectuală a maiștrilor în vederea aplicării raționalizării?

5. Care sunt considerațiunile materiale și psihologice de care trebuie să se țină seamă la stabilirea unui sistem rațional pentru înaintarea personalului și până la ce punct s'a ținut seamă în administrația publică și privată?

6. Cum trebuie stabilite programele de predarea principiilor raționalizării în învățământ? Cum ar trebui să se facă prepararea corpului profesoral, (personalul didactic)?

7. Care sunt avantajile relative ale diferitelor mijloace de întrebuintă, pentru a interesa lucrătorul la sporirea randamentului său?

8. Să se găsească norme care să permită stabilirea bugetului de cheltuieli în bani, timp și energie în administrația gospodăriei.

9. Să se studieze problema costului distribuției la negustori sub unghiul rotației de stocuri, adică raportul sumei investite în marfă, cu acela al cifrei de afaceri.

10. Preparația, repartitia și controlul muncii în agricultură.

11. Formele ce trebuie să le ia metodele de raționalizare, după cum ele trebuie să se aplice: la industriile lucrând în producție un produs unic, în mari serii normalizate, în semi-serii, în fabricații diversificate.

12. Cum să se stabilească norme științifice de producție în lucrul de birou și cum se poate lega în mod echitabil retribuția cu respectarea acestor norme?

Orice alte informațiuni se obțin dela Institutul românesc de organizare științifică a muncii, strada Clemenceau 6, (fostă Corăbiei), București.

• * •

RECENZII

I. G. Dumitrescu, inginer silvic.

Criza din industria și exploatarea forestiere din România, 82 pag., editura «Lupta», București, 1931.

Criza generală care bântuie lumea, se resimte în toate ramurile de producție. Cauzele și mijloacele de îndreptare au fost soluționate de tot atâtea capacități economice, însă în ciuda tuturor, aproape toate teoriile emise s'au dezis.

Războiul trecut a produs în viața economică un dezechilibru, a cărui cauză este: «Mărirea producției statelor neutre și a Americii, spre a alimenta statele ce se luptau și a căror industrie fabrica numai material de război, îngrămădirea prea mare a aurului, numai în anumite țări, stricarea raportului între producție și consum, la încetarea războiului, când nu s'a mai fabricat material de război, de către beligeranți, ci numai bunuri necesare vieții, schimbarea centrelor de dirijare în circulația bunurilor, din pricina schimbării hotarelor politice și schimbarea stărei psihologice și sociale a omenirii după război».

Starea de echilibru sau stabilizare a vieții economice, nu se poate readuce repede, ci oscilează între abundență și criză, stări care se resimt și în industria forestieră.

Colegul S. Dumitrescu a căutat să explice în câteva referate, unele soluții, care ar duce la eftinirea produselor forestiere și prin aceasta la mărirea consumului, deci la ușurarea crizei.

Primul referat a fost prezentat sub auspiciile U. G. I. R. d-lui Ministru al Industriei și Comerțului și a arătat că începând din 1929, atât prețul, cât și quantumul lemnului și al fabricatelor sale, comercializate, în interior și export, sunt în continuă scădere. Piețele noastre se ocupă de către Rusia, Jugoslavia, Polonia și Cehoslovacia.

Pe lângă măsurile generale, ce se iau pentru remedierea crizei, ca măsuri speciale pentru criza forestieră se indică:

1. Să se reducă impozitele fiscale, vamale și comunale.
2. Să se reducă tarifele de transport pe C. F. R.
3. Să se organizeze un serviciu de vamă mai bun, care să facă legătură cu porturile străine.
4. Să se amelioreze convențiile comerciale, cu țările ce ne sunt clienți, pentru cherestea.
5. Să se reorganizeze secția forestieră dela Institutul național de export.
6. Să se organizeze o asociație a in-

treprinderilor producătoare, care să concureze cu Siatul, pentru promovarea intereselor forestiere ale țării noastre.

Tot pentru reducerea prețului de cost, este necesar să se reducă prețul de cumpărare al lemnului brut, să se reducă salariile, dobânzile și cheltuielile generale.

1. Diversele obligațiuni fiscale, în număr de 19, ce se impun exploataților, industriilor și comerțului forestier azi, nu numai că sunt insuportabile, dar la aplicare, prin diverse interpretări, sunt majorate în așa fel, că se ajunge ca pentru un metru cub lemn brut, cumpărat cu 150 lei, să se plătească impozite până la eșirea din țară sub formă de chereștea lei 249,09 sau 166 %.

2. Tarifele de transport pe C. F. R. sunt azi mai scumpe față de 1914 cu 55-60 %, iar prețul chereștei, în traficul intern, este mai scump numai cu 22 %. La export, deasemenea, tariful de transport pe C. F. R. s'a scumpit față de 1914 de 46 ori, iar marfa numai de 27 ori. Deci nu se mai menține proporția.

Comparat tariful nostru de transport cu cele ale statelor vecine, cu care venim în concurență, este cel mai ridicat și trebuie redus la suma ce rezultă din aplicarea coeficientului de stabilizare, la prețurile dinainte de război.

3. Organizarea unui serviciu de vapoare în conformitate cu nevoile comerțului nostru de chereștea. Azi, vânzarea chereștei nu se mai face în partizi mari de câte 10.000 m³, ca să poată angaja vapoare complete, ci cât mai mici, chiar până la un vagon și deci trebuie să avem un serviciu de vapoare care să servească mărfurile în asemenea partizi, porturilor din Mediterană, după cum are și Jugoslavia, sau Polonia, la nord.

4. Ameliorarea raporturilor cu țările cliențe pentru chereștea. Din lipsă de convenții comerciale, țări cliențe ale

noastre în vechime, ca Bulgaria și Turcia, care ne cumpărau multă chereștea de calitate mai slabă, azi au pus pe marfa noastră la import, taxe vamale prohibitive. Cu Grecia și Spania, avem numai aranjamente provizorii, care nu permit angajamente «à livrer».

5. Reorganizarea secției forestiere dela Institutul Național de export. Pentru îndrumarea și unificarea calității și prețului chereștei la export, spre a se împiedica concurența, este nevoie de o instanță de control. Până la 1930, a fost cartelul marilor producători, care făcea un auto-control, însă de atunci s'a desființat, pe motivul că chereștea n'a mai fost cerută în cantități mari și a rămas să vândă fiecare producător, unde poate și cum poate.

Atașajii comerciali ar fi de mare folos, dacă ar trimite informații asupra cantităților, calităților, prețurilor și condițiilor de vânzare ale Sovietelor, care fac mari eforturi de a câștiga piața Mediteranei.

6. Organizarea unei asociații a întreprinderilor forestiere. Consumul s'ar putea mări prin reducerea prețului, de care trebuie să beneficieze consumatorul. Calitatea mărfii să fie aceeași la toți producătorii. Controlul îndeplinirii acestor obligații să se facă de un sindicat al producătorilor, sau de secția forestieră a U. G. I. R-ului.

Acest lucru este cu atât mai necesar, cu cât Rusia ne face o concurență susținută, de mari rezerve păduroase.

II

Studii și referate, prezentate Uniunii Generale a Industriștilor din România.

Costul transportului lemnului pe C. F. R., atât pentru traficul intern, cât și pentru export, a fost majorat mult, peste proporția de scumpire a chereștei, disproporție,

care s'a accentuat mult din anul 1930, de când prețul de vânzare al cherestelii este în continuă descreștere.

În acest scop, se propune schimbarea

Grupa	I.	mărfuri	cu	valoare	peste	70.000 lei.
»	II	»	»	»	între	30.000—70.000 »
»	III	»	»	»	»	15.000—30.000 »
»	IV	»	»	»	»	7.500—15.000 »
»	V	»	»	»	»	3.500— 7.500 »
»	VI	»	»	»	sub	3.500 »

Potrivit acestei grupări, trebuie adoptate tarife de transport rezonabile, nu prohibitive ca cele de azi, din care cauză industria aceasta se distruge. Pentru aceste clase se propun tarife de transport comparabile cu cele dinainte de război, aduse la coeficientul de stabilizare al leului și comparabile cu tarifele țărilor vecine: Jugoslavia, Polonia și Cehoslovacia.

Taxele vamale de export, aplicate lemănării, sunt peste măsură de ridicate, ajungând pentru unele esențe foioase direct prohibitive. Un tablou comparativ al taxelor vamale de export azi în vigoare, cu taxele vamale ce se propun și taxele vamale ce se percep de țările vecine Jugoslavia și Polonia, ne învederează că din cauza taxelor vamale ridicate de azi, noi nu putem suporta concurența vecinilor.

Se face un nou studiu al impozitelor ce trebuie plătite de către exploatorul de pădure, fabricantul de cherestea și comerciantul acestei mărfi, către Stat, județ, comună, Cameră de Agricultură, Industrie și Comerț, Asigurări Sociale, etc.

Aceste studii sunt cât se poate de complete și documentate, punând la îndemâna estimatorului de păduri, toate impozitele și sarcinile ce trebuie să su-

portului de transport și gruparea materialelor după valoarea la stația de încărcare, a tuturor produselor lemnoase, în șase grupe.

portele exploatorului de păduri și industriașul sau comerciantul de lemn. Cunoșcând aceste sarcini, estimatorul poate judeca precis valoarea lemnului în pădure, fiindcă costul muncii se cunoaște în fiecare regiune.

Ca material documentar, aceste date sunt edificatoare pentru cel ce trebuie să judece politica forestieră a țării și poate trage concluzii logice, cum că impozitele și tarifele de transport sau vamale nu mai sunt în consonanță cu ritmul vremii. Cât timp prețul de vânzare al cherestelei a fost mare, industria forestieră a putut suporta impozite, pe care azi, când prețul ei a scăzut cu peste 40%, nu le mai poate suporta.

Acest studiu arată greutățile în care este pusă să se desvolte industria lemnului, al cărei comerț reprezintă $\frac{1}{5}$ din comerțul național.

Munca depusă pentru adunarea și coordonarea acestor date face cinste colegului I. Dumitrescu și aduce servicii reale industriei, comerțului și administrațiilor de Stat și private care se ocupă cu cultura, exploatarea și industrializarea lemnului.

I. B.

Congresul dela Stockholm

Perrin H.

Nécessité de recherches méthodiques destinées à établir l'influence des conditions de croissance et en particulier du traitement sur la qualité des bois.

Necesitatea cercetărilor destinate a stabili influența condițiilor de creștere și în particular a tratamentului, asupra calității lemnului.

Proprietățile fizice, chimice și mecanice ale lemnului sunt cele care determină întrebuințarea sa. Industria caroseriei cere frasin elastic, care să se arcuiască ușor, provenind din terenuri aluvionare terțile, fabricantul de mobile preferă fagul «alb», de coline calcaroase, puțin expus la crăpare, în locul fagului provenind din terenuri silicioase, industria hârtiei cere plop cu creșteri mari din soluri bogate și fresce, refuzând pe cele cu creșteri mici de pe soluri sărace, industria manganului cere în primul rând stejari «nervoși», tari, provenind din arbori creșcuți izolați sau din rezerve de crâng compus.

Chiar numai din aceste considerente se poate deduce că pentru o aceeași specie, proprietățile fizice, chimice și mecanice ale lemnului se modifică odată cu condițiile climatului, ale solului și ale tratamentului.

Acum când economia materiei prime și întrebuințarea la maximum a ei trebuie să ne preocupe în gradul cel mai înalt, este necesar ca a priori să fie studiate pe teren și în laborator, mostre de diverse specii și din diverse stațiuni, din punct de vedere botanic, anatomic (stabilindu-i creșterile), fizic (stabilind greutatea

specifică, care poate varia cu 10%, iar contracția chiar cu 50%); chimic (stabilind greutatea cenușei, care poate merge de la simplu la dublu, etc.), rezistența materialului (găsindu-se oscilațiuni de 30% pentru rezistența la flexiune și comprimări și de 100% pentru tărie), iar aceste date să poată fi furnizate consumatorului de lemne și silvicultorilor, cari să poată dirija pe calea cea mai remuneratoare cultura pădurilor.

Aceste date însă, necesitând timp îndelungat și observații asidue, nu pot fi furnizate de cât de către stațiunile de experientație forestieră.

Younitsky A.

De la nécessité d'études systématiques par les institutions expérimentales, des maladies des arbres forestiers.

Asupra necesității studiilor sistematice ale maladiilor arborilor, de către stațiunile de experientație.

Sunt doi agenți cari provoacă starea de îmbolnăvire a arborilor:

a) lupta pentru existență între arbore și om, care intervenind în viața pădurii (pentru a o exploata sau a face operații culturale), nu este întotdeauna în ritmul naturii pădurii și

b) cultura pe mari suprafețe a unor singure specii, care provoacă deasemeni epidemii și boli în masă.

Lupta contra epidemiilor în masă ale pădurilor se complică, fiindcă răul de multe ori nu se poate cunoaște dela început, deoarece multe din boli se manifestă câtva timp în stare latentă sau

sub pământ (în rădăcini, etc.) și deci prezența lor este mascată.

Cunoscând marele rău pe care-l aduc economiei generale mai ales infecțiile în masă a arborilor (în creștere sau exploatare), este necesară, în scopul soluționării problemei, cultura de păduri sănătoase în diverse stațiuni, ca stațiunile de experiențe să studieze experimental maladiile arborilor, ținând seama de starea lor și de scopul urmărit prin exploatarea arborilor.

Féher D.

Untersuchungen über die Kohlenstoffernährung des Waldes.

Cercetări asupra asimilării carbonului în pădure.

1. Există o strânsă legătură între conținutul de bacterii din sol și cantitatea de bioxid de carbon produsă prin activitatea pădurii. Autorul a constatat următoarele:

a) Activitatea biologică a bacteriilor stă în raport direct cu energia solară, care se poate deduce după temperatura solului, a aerului, ca și după intensitatea luminii.

b) Variațiile conținutului de bacterii din sol se produc după legi uniforme și exacte, care se pot reprezenta printr-o curbă grafică: Valorile temperaturii solului și ale aerului și acelea ale intensității luminii ajung odată cu conținutul de bacterii din sol la un minim, în lunile de iarnă. După trecerea iernei, valorile se urcă treptat și ajung la un maxim absolut în lunile Iunie și Iulie. În această fază de dezvoltare a conținutului de bacterii din sol, se poate constata în primăvară încă un al doilea maxim, care însă este de obicei mai mic de cât cel de vară.

c) Asimilația solului se întrerupe de tot atunci când temperatura solului scade sub 0°C ., cu toate că solul pădurii conține de a conține bacterii destul de

numeroase și la temperaturile mai scăzute de iarnă; această întrerupere se produce și atunci când păturile mai de jos ale solului sunt la temperaturi mai înalte, iar cauza acestui fenomen se explică prin aceea că apa din capilarele solului înghețând (prin temperaturi joase), împiedică evacuarea CO_2 format.

d) Cantitățile de CO_2 produse prin asimilarea solului sunt influențate de activitatea generală bacteriilor din sol și anume în sensul că această intensitate de asimilație a solului crește paralel cu înmulțirea numărului de bacterii aere.

Bacteriile anaerobe au o influență negativă asupra asimilației solului. Asimilația maximă a solului se produce atunci când conținutul bacteriilor aere este în majoritate față de bacteriile anaerobe.

Bacteriile anaerobe arată la fel un minim de iarnă și un maxim de vară sau primăvară, însă variația numărului lor se produce între limite mai strânse.

Maximul lor relativ cade în același timp cu maximul de vară al conținutului total de bacterii, iar minimul lor relativ, cu minimul conținutului total de bacterii.

e) Numărul și activitatea protozoarelor din sol n'au mare influență în mersul asimilației solului.

f) Cantitatea în CO_2 a aerului de pădure stă în raport direct cu asimilația solului și cu intensitatea de asimilare sau de consumație în CO_2 a aparatului foliaceu al arborilor. Mai ales toamna, în timp ce coronamentele mai consumă CO_2 , asimilația solului descrește, odată cu cantitatea de CO_2 din aer.

Mai târziu însă, în timpul iernii, când asimilația aparatului foliaceu se întrerupe, conținutul de CO_2 din aer nu scade complet ci are o tendință de urcare tre-cătoare, din cauza asimilației solului și a lipsei de consum de CO_2 a coronamentelor. Primăvara, la începutul activi-

tății de asimilare a arborilor, scade tre-cător, însă mai târziu se urcă odată cu intensitatea de asimilație a solului.

2. De comun acord cu rezultatele anterioare, se poate constata că printr'ou urcare a conținutului de CO_2 în aerul pădurii, se ajunge la creșteri mai frumoase ale arboretelor, dacă bineînțeles și solul este într'o stare bună.

Cum însă majorarea conținutului de CO_2 din aerul pădurii este foarte costisitoare, nu trebuie să ne preocupe în actuala situație a gospodăriei silvice.

3. În schimb însă, va juca un mare rol economic și fiziologic, îmbunătățirea stării în care se găsește solul în pădurile ale căror soluri sunt în proastă stare.

4. Mai ales în însămânțări naturale,

producerea CO_2 din sol are o mare importanță, pentru că semințișul va sta mai mult timp sub etajul dominant și deci în pătura de aer bogată în CO_2 .

În această stare, intensitatea luminoasă minimă și cantitatea în CO_2 mai ridicată au o influență importantă asupra creșterii.

5. Părerea sa este că însămânțarea naturală este o formă economică foarte bună pentru hrănirea pădurii cu CO_2 .

6. Aciditatea solului influențează nu mai atunci asupra dezvoltării bacteriilor, când scade sub $\text{pH} = 5$.

În acest caz, aciditatea solului reduce sensibil numărul bacteriilor și activitatea lor.

Mircea Șt. Popescu

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 3, Martie, 1951.

M. Lanlerner.

Reboiseurs et reboisements.

Reîmpăduritori și reîmpăduriri.

În proiectul de utilaj național, adus în discuția Parlamentului în Franța, s'au prevăzut credite importante pentru împădurirea terenurilor inculte. Se va cere pentru prima oară Franței un efort intens, problema care se pune și pe care autorul caută s'o lămurească în acest articol, este a se ști, care vor fi categoriile de proprietari, chemate să facă acest efort și în ce măsură ele vor putea răspunde la apelul țării.

După ce arată situația actuală a pădurilor particularilor, colectivităților și Statului și posibilitățile de realizare a proiectului de utilaj național în ce privește împădurirea terenurilor inculte, a fiecăreia din aceste categorii de proprietari, autorul concludă, că trebuie să contribuie toată lumea, dar înainte de toate să se creeze o mișcare a ideii de împădurire, prin propagandă și cooperatie și o încurajare la acțiune prin exemplu. Și acest lucru poate și trebuie să-l facă în primul rând Statul.

A. Joubert.

Science forestière et sylviculture.

Știința forestieră și silvicultură.

Un articol interesant, care ar fi putut fi și mai interesant, dacă ar fi fost tratat cu mai multă consistență, mai puțin fragmentar. Poate deschide însă drumul unor discuții în cadrul superior al unei probleme, așa de importantă și de neglijată în același timp.

Incontenabil, există o problemă forestieră. În discuțiile angajate în jurul acestei probleme, în concepțiile prezentate sau susținute de tehnicienii oficiali ai pădurii, se simte prea adesea o complicație de gândiri și divergențe de opinii, sau chiar de principii, care duc la concluzii diverse și contradictorii.

O confuzie de bază îngreuează deosebirea adevărului, căci lipsește o doctrină științifică reală. Tehnicianul pădurii, forestierul, uzurpă oarecum acest titlu, pentru că el e dominat de considerentul economic, el e silvicultor înainte de toate și tratează pădurea din punct de vedere al produselor ce procură.

Silvicultura nu e decât o tehnică. Silvicultura și știința forestieră nu pot fi același lucru și totuși nu e autor, care

să nu întrebuințeze unul lângă altul, sau unul în locul altuia acești doi termeni.

Aici e baza confuziei. Silvicultura nu este, nu poate fi și nu trebuie să fie, decât o tehnică de aplicare a unei științe forestiere superioare, care o comandă. Silvicultura este subiectivă și o știință nu poate fi decât obiectivă. Silvicultura este cultura pădurilor și cea mai bună silvicultură este aceea care procură cel mai bun randament. Regulele sale nu sunt nici absolute, nici definitive, ci se adaptează numai la nevoile actuale ale proprietarului pădurii.

Pe când principiile științei forestiere nu sunt nici bune, nici relative, ele nu pot fi decât absolute, ca toate principiile științifice adevărate.

Toate chestiunile discutabile la infinit, cărora silvicultura nu le-a dat nicio soluție adevărată, s'ar simplifica poate sau s'ar clarifica în contact cu adevăratele principii științifice.

Mayr a precizat pentru prima dată că silvicultura nu trebuie să se sprijine pe regulamente, ci pe legile naturii și totuși Mayr a rămas silvicultor, nepunând degașa tehnica de știință silvică.

Profesorul Huffel a diferențiat și el una de alta în prefața lucrării sale. «Economia Forestieră» și totuși nu scapă nici el de confuzie.

La Mathey se găsește o evidențiere mai netă, dar nici el nu scapă de confuzie, când spune, că silvicultura e o știință aplicată.

Cea mai bună definiție—clasică—rămâne a lui Lorenz și Parade:

«Silvicultura este cultura pădurilor», nu este știința forestieră, care va studia formațiile forestiere, solul lor, constituția lor, evoluția lor, relațiile dintre ele și mediul exterior.

Care sunt bazele științei forestiere? Experimentația sau observația? Incetăneala evoluției formațiilor forestiere de-

pășeste măsura de timp a experimentațiilor îngăduite omului. Rămâne observația și mai ales coordonarea observațiilor.

Multe științe încalcă astăzi domeniul științei forestiere. Acelea însă, care rămân la baza multor părți din știința silvică sunt: geologia, pedologia și geografia botanică, aceasta din urmă având cele mai multe puncte de contact cu știința forestieră, așa cum am conceput-o. S'a creat un curent mondial de cercetări fitosociologice. S'a făcut recensământul asociațiilor vegetale de pe toată suprafața pământului, studiul lor devenind baza esențială a tuturor cercetărilor fitosociologice.

Dacă știința forestieră n'a luat până acum parte la divergențele de păreri, ce subsistă încă la fitogeografi, e sigur însă, că de aici înainte, pentru forestieri, studiul evoluțiilor învelișului vegetal al globului are un caracter evident de prioritate.

J. Salvador.

Note sur le «pin laricio de Salzmann».

Autorul vrea să arate că acel «laricio hispanica», din vastele păduri de pin din centrul Spaniei, ar fi același cu pinul lui Salzmann din Pirineii spanioli, chiar dacă numărul canalelor resinifere din frunze diferă la acești pini.

Paul Buffault.

La distribution des essences forestières en Grèce.

Distribuția esențelor forestiere în Grecia.

Autorul rezumă mai multe părți din cartea «Istoria forestieră a Greciei», a d-lui Petros Konatos, profesor la Universitatea din Salonic.

Se menționează cu oarecare amănunte toate speciile ce au existat și se mai află în zonele climatice ale Greciei: lauretum, castanetum, fagetum, abietum și zona alpină.

Articolul e complectat cu 25 foto-grafii.

N. N. Car.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 3, Martie, 1931.

Inondations, régime forestier et législation.

Inundație, regim silvic și legislație.

Câteva reflecțiuni asupra inundațiilor survenite anul trecut în Sud Estul Franței. La întrebarea: în ce măsuri au contribuit la dezastru despăduririle, se răspunde că, libertatea de care s'a bucurat pădurea particulară poate fi socotită ca o cauză importantă.

Pe viitor se impun lucrări serioase pentru preîntâmpinarea unei noi inundațiuni. Lucrările se pot grupa în două categorii, lucrări de geniu civil și lucrări de împădurire în bazinul de recepție.

În prima categorie ar intra construirea a mari bazinuri, cari să oprească apa și de aici să se scurgă încet. Asemenea lucrări s'au făcut în America de Nord.

Eric Badoux.

Politique forestière britannique. La création d'une forêt domaniale.

Politica forestieră britanică. Creierea unei păduri domaniale. (Urmare).

Continuând cercetarea asupra politicii forestiere britanice autorul amintește de cele două deziderate ale «Comisiunii forestiere britanice», 1) creierea unei păduri domaniale care să servească de

model proprietarilor particulari. 2) să încurajeze inițiativa privată prin ajutoare bănești și sfaturi. Primul deziderat s'a împlinit. Cel de al doilea nu în măsura așteptărilor, căci proprietarii particulari n'au dat înțelegerea cuvenită scopurilor urmărite. (Articolul va urma).

P. E. Farron.

Les pâturages boisés de Saigne-légier.

Pășunile împădurite din Saignelégier.

Peste 500 ha de pășune împădurită din platoul Franches-Montagnes ne arată că se poate stabili o frumoasă armonie între pășune și pădure.

Caracteristic acestei pășuni împădurite este proporția mare a lemnului gros.

Ant. V. Răd.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft, 5.

Weber, H. W.

Die Forstwirtschaftslehre im Jahre 1944.

Doctrina forestieră în anul 1944.

V Wedekind proorocea acum vreo 100 de ani: «Silvicultura în anul 1944 nu va mai fi un conglomerat de reguli pentru anumite cazuri, ci o călăuză pentru recunoașterea și găsirea celor mai potrivite reguli pentru orice împrejurare».

Profesorul Weber găsește în aceasta prilej să-și exprime pesimismul său caracteristic asupra stării actuale a doctrinei forestiere. El se ridică împotriva tendințelor de generalizare a valorilor și regulilor medii momentane în care se încearcă a se încadra silvicultura. Știința forestieră modernă ar fi pierdut din vedere

obiectivele sale esențiale. Accesoriul este adesea ridicat la rangul de principal, căzându-se dintr'o extremă într'alta.

Se exagerează, când aspectul de știință naturală, când cel privat economic, când cel național economic al științei noastre. Adevăratul său sens rezidă într'o armonioasă sintetizare a acestor direcțiuni divergente.

Bornebusch.

Die Florotypen der dänischen Buchenwälder und ihre wirtschaftliche Bedeutung.

Tipurile de floră ale pădurilor de fag daneze și importanța lor economică (practică).

Uniformitatea relativă a condițiilor staționale ale pădurilor daneze, ca și simplitatea florii lor, permit o clară definiție a tipurilor de păduri și în legătură cu aceasta a stării solului, creșterii arboretelor.

În părțile de pădure de fag, care în decursul timpului n'au fost supuse la schimbări apreciabile, stabilitatea tipurilor de pădure este tot așa de mare ca și în arboretele de rășinoase din Finlanda, ce au inspirat pe Cajander în formularea cunoscutei sale teorii a tipurilor de păduri. Aici avem de a face cu tipuri de bază sau originare (Grundtypen). Dimpotrivă, acolo unde starea solului a suferit schimbări prin cultură, tipul originar este mai mult sau mai puțin greu de distins. În acest caz, avem de a face cu tipuri de pădure derivate (Zustandtypen) de diferite nuanțe, cărora autorul le atribuie cel puțin aceeași importanță pentru cultură, ca și celor originare, ele fiind o expresie a degenerării stării normale a solului.

Schwarz.

Ueber die Beeinflussung des Bodenzustandes durch den Bestand.

Despre influența arboretului asupra stării solului.

Este fapt indeobște admis că arboretul exercită o influență asupra calităților solului și cu ceosebire în ceea ce privește gradul acidității sale.

Aici se dau rezultatele cercetărilor făcute în arborete de exotice din împrejurimile Viennei.

În concluzie: foioasele produc în genere humus mai puțin acid decât rășinoasele, iar valorile gradului de aciditate în cazul acestora din urmă se mișcă între limite mai largi.

Eitengen.

Die dänische Durchforstung.

Răritura daneză.

Silvicultura daneză, isvorită din condițiile proprii, cu o factură originală, este una dintre cele mai vechi de pe Continent. Caracteristica sa o formează așa zisa răritură daneză, care este de altfel preocuparea de căpetenie a silviculturii daneze. La 100 ha pădure de rărit, șeful de ocol consumă circa 60 zile de lucru, iar Förster-ul până la 100 zile lucrătoare. Scopul răriturii este:

1) Obținerea de produse intermediare, 2) creștere de arborete sănătoase și valoroase, 3) menținerea solului în stare sănătoasă cu regenerare naturală. Împrejurările îi dictează intensitatea și forma: «răritura noastră nu este știință, ci artă»... «trebuie să fii crescut împreună cu pădurea, pentru ca să poți conduce o răritură corectă». Ea se exercită asupra arborilor de mijloc, determinându-se astfel formarea a două etaje: unul superior, care cuprinde arborii de viitor și altul inferior, pentru protejarea solului. Toată atențiunea este îndreptată asupra arborilor prețioși.

Regula este de a se face cât mai des, de e posibil anual. În practică, două rărituri consecutive sunt despărțite prin 2-6 ani, după bonitatea solului și vârsta arboretului. În comparație cu cea germană, este privită ca foarte tare. Un arboret este rărit de circa 15-20 ori, strângându-se de fiecare dată dela 10 până la 50 m³/ha (12-15% din volum total) sau în mediu circa 25 m³/ha. Totalul produselor din rărituri întrece uneori produsul principal.

Heft, 6.

Wimmer.

Professor dr. Heinrich W. Weber

Se face necrologul prof. Weber, de politică forestieră, dela Universitatea din Giessen. Activitatea sa publicistică se remarcă printr'un spirit pătrunzător și îndrăzneț, degajat de prejudecăți și bazat pe o solidă cultură economică și filosofică.

Lucrările sale principale sunt:

- a) Das System der Forstwirtschaftslehre.
- b) Forstwirtschaftspolitik.
- c) Die Formen der organischen Hochwaldproduktion.

La începutul carierei sale, prof. Weber a fost și în România câteva timp, în serviciul unei adății forestiere particulare, iar în timpul războiului a fost atașat ca specialist pe lângă Comandamentul german în România.

Reissinger.

Die Einbringung der Buche in Nadelholzreviere mittels Heisterpflanzung.

Introducerea fagului în complexe de rășinoase prin ajutorul plantațiunii cu pueți mari (2-4 m).

Problema arboretelor amestecate și în particular introducerea fagului (10-

15%) în arboretele pure de molid este la ordinea zilei în literatura și practica silvică germană. Aici se discută comparativ numai metodele de introducere:

a) În pâlcuri de semănătură ori plantație obișnuită.

b) Prin plantațiuni cu pueți mari (2-4 m) izolați.

După o experiență de 9 ani, autorul își declară preferința și pledează pentru această din urmă metodă, care ar corespunde cel mai complet principiului economic:

1. Se realizează amestecul individual, care este cel mai avantajos.
2. Avans de creștere asupra repede crescătorului și înăbușitorului molid.
3. Siguranța operațiunii; prindere mai sigură, mai puțin supus gerurilor târzii, insectelor, vătămarilor de vânat, zăpadă, etc.
4. Cheltuelile nu-s mai mari.

Brun.

Die Holzmassenkurve.

Curba volumului lemnos.

Asupra formei curbei ce reprezintă grafic raportul dintre secțiunea la 1,30 m/sol și volumul unui arbore, în timp, nu s'a spus ultimul cuvânt. Autorul, ca matematician, studiază problema numai în ceea ce privește aspectul său matematic, propunându-și a găsi cea mai potrivită curbă reprezentativă a acestui raport. Din capul locului crede că aceasta va avea la bază o lege unitară, ca de altfel toate fenomenele naturale.

(În continuare)

Pfeuffer.

Unsere Forsten und der heilige Bedarf an Nutzholz.

Pădurile noastre și cerința actuală de lemn de lucru.

Dela constatarea că industria mobilelor

și a tâmplăriei preferă lemnul străin pentru calitățile sale superioare (lipsa de noduri), ceea ce face o concurență dezastruoasă celui indigen, se atrage atențiunea ad-ției forestiere asupra necesității creșterii lemnului de calitate [revoluții mai mari (120—180 ani) pentru arboretele de molid și pin cu creșteri mărunte, curățirea artificială a crăcilor].

Recenzii:

Beiträge zur Wild- und Jagdkunde, von Bieger.

Die Läuse unserer Waldhölzer, von Scheidter.

Bericht über die 36. Versammlung des Württembergischen Forstvereins zu Stuttgart, von 18—20 Sept. 1929.

I. C. Dem.

ALLGEMEINE FORST und JAGD-ZEITUNG.

Febr., 1931.

Dr. E. Gehrhardt.

Aufspannung der Durchforstung zwecks Steigerung des Massen- und Wertzuwachs.

Intensitatea de dat răriturilor în vederea sporirii producțiunii în masă lemnoasă și valoare.

În această conferință ținută la asociația silvicultorilor din ținutul Rinului, prof. Gehrhardt dela Hann-Munden pledează în favoarea metodei sale de creștere a arboretelor prin rărituri forte.

La molid răriturile se aplică din momentul ce a ajuns înălțimea de 12 m, sau când elagajul natural al crăcilor înferioare s'a făcut până la înălțimea pieptului. În timp ce răriturile, practicate în mod chibzuit, aduce o sporire a masei lemnoase, elagajul artificial aplicat tulpinilor de viitor dau un lemn de valoare fără noduri.

La fag aceste rărituri să se facă astfel încât masivul după doi ani dela practicare operațiunii să se închidă perfect, aci nu se poate practica elagajul.

Prof. dr. C. Rubner.

Vorratspflege im Rahmen der Betriebsarten.

Rezerva lemnoasă în diferitele modalități de tratament.

Diferitele modalități de tratament satisfac în diferite moduri cerințele economice și culturale, pe cari noi dorim să le avem dela arborete.

Principiile recoltării sunt asigurate mai bine prin metoda tăerii în bande (Schirmkeilschlag, Blendersaum).

Însămânțarea naturală este mai sigură a metoadele intensive — Blendersaum, Schirmkeilschlag, decât la cea extensivă — Grossschirmschlag (tăeri succesive).

Metoadele intensive, cum ar fi Blendersaum (tăeri în bande sub adăpost) ne dau posibilitatea unei mai bune priviri asupra rezultatului, decât tăerile mari în bande sau metoada tăerilor regulate succesive.

În fine asupra rezultatului final al producțiunii tăerile jărdinatorii, ele permit o mai bună selecționare a arborilor și deci o sporire a rezervei lemnoase, ca urmare a eliminării treptate a materialului nevaloros. În cazul acestor tăeri, atențiunea noastră principală trebuie să fie absorbită de problema regenerării

Schober.

Waldfeldbau oder Rigolstreifen als Begründungsart der Kieler?

Lucrările de pregătire a solului în vederea plantării cu pin?

Lucrările de pregătire a solului se pot întinde pe întreaga suprafață sau

numai în lungul rigolelor de plantat.

Cercetări minuțioase arată că dacă în prima tinerețe lucrarea pe întreaga suprafață nu arată influențe prea evidente, mai târziu însă, cu înaintarea arboretelor în vârste creșterea arborilor este favorizată.

Tjurin.

Die Entwicklung der Aspenbestände in Russland.

Desvoltarea arboretelor de plop tremurător în Rusia.

Arboretele de plop tremurător joacă în Rusia de Nord și de mijloc un rol foarte important. În vederea calculelor creșterilor și cubajului acestor arborete, autorul dă la iveală tabelele sale de cubaj.

Dr. C. G.

SILVA.

Martie, Nr. 10.

A. Müller, Forstmeister, Erlbach (Vogtland).

Zur Frage nach Ziel und Umfang des forstlichen Vogelschutzes.

În chestia țelurilor și extensiunii protecțiunii păsărilor în păduri.

Autorul tratează o chestiune care la noi e ignorată sau tratată cu dispreț suveran. Față de situațiunea economică gravă, se întreabă, întrucât, în scopul protecțiunii păsărilor în păduri, sacrificii bănești sunt justificate sau nu. Țelul și extensiunea măsurilor protecționiste sunt date prin următorul program: 1) Menajarea și protecțiunea contra inamicilor, 2) Conservarea sau reconstituirea condițiunilor firești de trai ale păsărilor, 3) Măsuri artificiale potrivite ca compensație și integrare a condițiunilor de trai naturale dispărute sau diminuate prin progresul cultural. Realizarea mă-

surilor de sub punctul 1 și 2, ocazionând relativ puține cheltuieli, e posibilă mai peste tot. Mijloacele de sub Nr. 3 — aci e vorba mai ales de instalarea cuiburilor artificiale, de hrănirea și adăparea păsărilor — firește vor prilejui cheltuieli relativ mari, dar totuși nu destul de mari, pentru ca cu anumite distincțiuni — să nu fie suportabile de cei mai mulți proprietari.

Ce importanță se atribuie acestei chestiuni în țările germanice, rezultă dintr-o deciziune a Ministerului de Agricultură, Domenii și Păduri din Prusia — publicată în acelaș număr al Silvei — prin care se dau agenților exteriori directive și mijloace bănești pentru înfăptuirea protecțiunii păsărilor în pădure.

Martie, Nr. 11, 12, 13/14.

Dr. Henz, Forstmeister, (Leutkirch).

Nonnenbekämpfung II. Mit 2 Fangtabellen, 1 kurve und 1 Abbildung.

Combaterea călugăriței II.

Calamitățile provocate de Liparis mohna sunt deobște cunoscute. Tot asemenea faptul că măsurile de combatere recomandate și aplicate până astăzi în genere nu au dat rezultate mulțumitoare. Sute și mii de hectare s'au uscat și se usucă în picioare, acolo unde atacul a avut un caracter de calamitate. Autorul, care a publicat și în anul 1929 un articol asupra acestei chestiuni (vezi «Revista Pădurilor» Ianuarie 1930, pag. 60) își exprimă și de astă dată convingerea, că singurul mijloc eficace de combatere este strângerea și uciderea insectei perfecte, a femelei, până ce nu și-a depus ouăle. Această operațiune însă, pentru a da rezultatele așteptate, trebuie făcută în perioada de pregătire a calamității, care durează cel puțin 3—5 ani. De aci rezultă necesitatea supravegherii atente a vieții insectelor în pădurile amenințate, căci

de altfel, foarte ușor, ba aproape sigur, începuturile înmulțirii catastrofale ne pot scăpa și tot deodată posibilitatea combaterii eficiente. Articolul e foarte substanțial și foarte instructiv și dă direcție excelente pentru înfăptuirea operațiunii recomandate.

Martie, Nr. 13/14.

Dr. Philipp Flury in Zürich.

Zur Frage des Holzartenwechsels.

În chestiunea alternării speciilor lemninoase.

În literatura germană s'a vorbit în ultimul timp foarte adesea ori de deperisarea în anumite localități a molizilor, pinilor, brazilor, fagiilor și chiar a stejarilor. Faptul a fost pus în legătură cu istovirea specifică a solurilor forestiere pentru aceste specii. Autorul, în mod ironic, se întreabă de ce nu s'a pomenit încă de istovirea specifică a solului din regiunile înalte pentru pinus pumilio, o specie care de secole populează acele terenuri. Ironia lui lasă să se întrevadă orientarea lui față de această problemă. Ea este în general negativă. Admițând până la un punct oarecare denaturarea solurilor pentru molid, cu înrădăcinarea lui superficială, când se găsește în stațiuni nepotrivite, o neagă totuși pentru celelalte specii. Nu neagă însă alternarea speciilor, care de fapt adesea ori a putut fi observată. Ne dă chiar multe exemple. Însă, fără a recurge pentru explicarea faptului ce nu poate fi contestat la speculațiuni cam silite, autorul găsește deslegarea chestiunii în modalități de exploare, în tratamentele aplicate care, în cursul vremii, au putut exercita înțiriri modificatoare asupra distribuției speciilor și asupra caracterului masivelor forestiere, înțiriri care au înșelat judecata chiar a specialiștilor silvici și a fitogeografilor.

FORSTARCHIV.

Heft 5, 1 Martie, 1931.

Fuchs.

Papierholzaufbereitung.

Fasonarea lemnului pentru hârtie.

Autorul a făcut observațiuni asupra timpului întrebuițat la fasonarea lemnului pentru hârtie și anume la esențele: molid și brad, în porțiuni de teren cu situațiuni similare. S'au fasonat în total 61 m³, de către echipe compuse din 2-4 oameni, găsindu-se că timpul întrebuițat se repartizează pe diferitele operațiuni astfel:

	molid	brad
	%	%
Pregătirea	24	23
Secționarea	25	24
Transp. <40-80m>	14	15
Cojirea	28	30
Așezarea în figuri.	9	8
	100	100

Timpul întrebuițat la cojit variază mult în raport cu uneltele întrebuițate. Recomandă institutului din Eberswalde a fixa tipurile cele mai corespunzătoare.

Articolul este însoțit de 2 tabele și o fotografie a diferitelor unelte, cu timpul întrebuițat la cojirea unui m².

Forstliche Chronik.

E. Brückner raportează asupra congresului pentru știința solurilor ținut în Rusia sovietică în 1930, relevând partea referitoare la solurile forestiere și la excursiile făcute în cele 24 zile ulterioare congresului. Autorul a rămas impresionat de starea înaintată a institutelor de cercetare și de importanța lucrărilor respective, încă nepublicate până în prezent.

Heft 6, 15 Martie, 1931. (Număr special pentru starea de dezvoltare a muncii și a pieții).

E. Gh. Strehlke.

Allgemeine Fragen der Arbeitswissenschaft und der Rationalisierung.

Chestiuni generale de știința muncii și raționalizare.

Autorul face un raport sumar asupra situației acestor mișcări, psihologiei și asupra fiziologiei muncii, organizării ei și rezultatelor obținute până în prezent. Relativ la problemele atinse, arată și literatura respectivă.

K. Hampe.

Arbeitsverfahren und Leistungen.

Procedee de muncă și rezultate.

De asemenea, un raport sumar asupra diverselor experiențe făcute în ce privește organizarea științifică a muncii în lucrări de exploatare, de pepinieră și plantațiuni, cum și alte lucrări (construcții de drumuri și inventarieri de arbori în picioare).

H. Gläser.

Neues über forstliche Werkzeuge und Maschinen.

Noutăți asupra uneltelor și mașinilor forestiere.

Idem, un raport sumar asupra uneltelor de extracția rădăcinilor (defrișare), de prepararea solului, de plantație și Fräsemașinilor (mașini de pregătirea solului).

J. Liese.

Anzucht gesunder Pappeln und Aspenpflanzen.

Creșterea pueților sănă-

toși de plop și plop tremurător.

Asupra tuturor încercărilor ce s'au făcut de a se evita transmiterea infecțiunii de putrezire și tinerilor butași, nu se poate conchide încă. Se pare că se poate evita într-o oarecare măsură această infecțiune, prin alegerea butașilor de vârf (deci fără tăetură la capătul exterior), mai ales însă prin creșterea pueților din sămânță.

O. Fuchs.

Kulturgeldersparnis durch Verwendung kleiner Pflanzen?

Economisire în cheltuelile de cultură prin întrebuițarea de pueți mici?

Autorul dovedește prin experiențele făcute, că întrebuițând pueți de mică vârstă, cheltuelile de cultură se ridică — prin lucrările de întreținere — la aceeași cotă a plantației cu pueți mai în vârstă, aceștia oferind pe deasupra avantajul unei mai bune dezvoltări și mai mari rezistențe. Opinează a se da preferință pueților mai mari în vârstă. (Evident că această opinie nu e valabilă decât pentru soluri foarte expuse înburuenirii. N. Rec.).

K. Graumann.

Unverschulte oder verschulte Fichtenpflanzen?

Pueți de molid nerepicați sau repicați.

Autorul, făcând plantațiuni cu pueți de molid în vârstă de 4 ani — repicați și nerepicați —, ajunge la concluzia că aceștia din urmă sunt superiori celor dintâi, atât în înălțime, cât și în greutate. Una din cauze este maltratarea pueților și mai ales a sistemului radicular prin operația repicajului.

A. Mende.

Das Breitsaatverfahren Halstenbeks.

Procedeu de semănăturii pline din Halstenbek.

În regiunea cea mai renumită în culturile de pepinieră—Halstenbek—nu se întrebunțează semănătura în rigole, ca fiind nerentabilă. Semănătura pe toată suprafața stratului însă, întâmpină și ea dificultăți din cauza semănatului și a plivitului. Semănătura se face de către lucrători experimentați, conducându-se după norma: sămânță atât de puțină, ca să se asigure posibilitatea de desvoltare a puștilor, precum și închiderea semănăturii până la finele sezonului de vegetație, spre a se evita pericolul degeratului. Semănătura deasă produce pușți debili. Plivitul se face numai cu mâna și cu ajutorul unui cuțit.

H. I. Loycke.

Die Handklemmpflanzung.

Plantatiunea cu plantașul.

Autorul, prin o nouă procedură—organizarea procesului muncii—plantează în mod normal 150 pușți de pin în vârstă de 1 an, pe oră, față de alte procedee, care permiteau plantatiunea numai a 95 și 125 pușți pe oră.

W. Baak.

Wirtschaftliches Ausheben von Kleinpflanzen.

Scoaterea economică a micilor pușți.

În locul vechiului procedeu de scoaterea puștilor cu ajutorul sapei și casei, autorul recomandă—după modelul întrebunțat în Halstenbek—scoaterea cu furca de fier, având ca avantajii: scoaterea mai eficientă, rădăcinile mai puțin expuse uscării și vătămării.

Tr. I-H.

DER DEUTSCHE FORSTWIRT.

Berlin, Martie, 1931.

Nr. 21.

Wird Russland siegen?

Va învinge Rusia?

Un articol în care se analizează influența exportului sovietic, în prezent și în viitor, asupra pieței lemnului american.

Trecând în revistă criza economică generală deslănțuită în toamna anului 1929, se arată că situația industriei lemnului s'a agravat odată cu apariția lemnului rusesc, oferit la prețuri ce sfidau concurența. Pentru motive comerciale—favorizarea industriei metalurgice americane—prohibirea importului cerută de cercurile forestiere nu a fost adoptată la început. Se arată apoi că două din piețele produselor lemnoase americane sunt acaparate de Soviete: China și Japonia.

Autorul se ocupă apoi de condițiile de muncă din Rusia și relevă că ofensiva economică de mâine a bolșevicilor e pregătită chiar de Statele Unite prin mașinile vândute și tehnicienii americani angajați.

Nr. 23.

Die Wirtschaftsnot in der Land- und Forstwirtschaft.

Criza economică în agricultură și silvicultură.

Nr. 25.

În anexa revistei («Holzanzeiger», Monit. forestier) se discută chestiunea uniunii vamale dintre Germania și Austria, în ce privește exportul lemnului austriac.

Entuziasmul cercurilor germane este mai temperat, mai ales în țările din Sud, care—fiind singure producătoare de lemn—văd o agravare a situației producției forestiere, prin înlăturarea bariere-

relor vămale, față de produsele din Austria.

Nr. 26.

Tot în «Holzanzeiger» — anexa revistei — se publică o sumă de date statistice asupra rezultatelor obținute de industria rusească în raport cu prevederile planului cincenal. Comparate cu 1929, aceste cifre înseamnă un progres. Eforturile ce se fac la export sunt în dauna consumului intern de lemn. Astfel, numai 18% din nevoile de cherestea ale pieții interne au fost satisfăcute.

Industria cherestelei s'a mărit cu 5 fabrici, care totalizează 38 gaterc. Deasemeni s'a intensificat și industria placajelor.

S'a înregistrat apoi o mică reducere a cheltuielilor de producție, 4,6%.

Gh. I. I.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT für FORSTWESEN.

Heft 3, März, 1931.

Von Tanner.

1. Der Sturmschaden vom 23 November 1930.

Pagubele cauzate de furtuna din 23 Noembrie 1930.

În noaptea de 22 spre 23 Noembrie 1930, s'a deslănțuit o furtună puternică în ținutul Solothurn-Olten, care a produs pagube foarte însemnate și în păduri.

Astfel, în circumscripția I din Cantonul Solothurn au fost doborâți 60.000 m³ rășinoase, în circ. II 18.000 m³, iar în circ. III și IV 19.000 m³.

Vântul a luat naștere în urma unui minimum de presiune constatată în Scandinavia și a unui maximum în Spania și Africa de Nord. Iuțea cu care s'a propagat a trecut de 33,6 m pe secundă. Din această cauză, deși solul era

superficial și înmuiat de ploii, arborii în cea mai mare parte, au fost ruși, nu doborâți.

Cel mai mult au avut de suferit arboretele bătrâne de rășinoase și mai puțin cele de foioase sau cele amestecate.

Neglijarea executării la timp a operațiilor culturale (rărituri) a fost adânc simțită.

Tratamentul pădurii (codru grădănit sau codru quasi-grădănit) n'a avut nicio importanță în fața furtunii. Arboarele au fost doborâte fără nicio deosebire.

Materialul doborât a fost utilizat ca lemn de lucru, circa 30-40%, iar restul ca lemn pentru fabricarea hârtiei.

E. Krebs.

2. Die Verwendung von Vianinröhren für die Erstellung von Durchlässen bei Strassenbauten.

Intrebuințarea tuburilor Vianini pentru construirea podețelor.

Tuburile Vianini sunt făcute din mortar de ciment foarte plastic, așezat în forme închise, cărora li se dă o mișcare de rotație foarte repede.

Au rezistență la tracțiune de 50-60 kg/cm², pe când tuburile de beton turnat au rezistență numai de 30 kg/cm.

Tuburile sunt armate cu vergele de fier rotund 2¹/₂-12 mm. La cele de dimensiuni mari, se află o armură interioară și alta exterioară în plus.

Se construiesc în dimensiunile: 10-200 cm diametru și 200-365 cm lungime. Mufa e de 8-12 cm, după diametru. Un tub cântărește 126-6000 kg.

În pădurea Sihlwald, proprietatea orașului Zürich, s'au întrebuințat pentru podețe 61 tuburi, în lungime totală de 185 m. Podețele au avut lungimea de 7-26 m.

Transportul până la pădure s'a făcut cu camionul automobil, iar în pădure cu sania.

Sunt mai scumpe decât tuburile de beton obicinuite, dar în schimb sunt cu mult mai rezistente. Fiind lungi, dau mai puțin de lucru la îmbinare. Sunt foarte rezistente contra măcinării produse de prundișul transportat de apă.

E. Roth.

3. Beobachtungen über die Erkrankungen von Weissstannenpflanzen in natürlichen Verjüngungen.

Observațiuni cu privire la îmbolnăvirea semințișurii de brad în regenerările naturale.

În pădurea comunală Oberhallen, s'a observat că timp de 16 ani nu s'a instalat semințiș de brad, deși au fost mai mulți ani de sămânță în acest interval. Se crede că aceasta s'ar datorii prezenței unei ciuperci.

M. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Viena, Martie, 1931.

Nr. 28/30. Das Organisationsproblem der Holzwirtschaft.

Problema organizației economiei lemnului.

Între soluțiile preconizate pentru deslegarea crizei producției forestiere, se numără și organizarea acestei activități, sub forma de cartel, sindicat. În toate se atribuie Statului un rol decisiv.

Soluția suferă critici din multe părți, întrucât amestecul Statului înseamnă burocratizarea industriei și a comerțului forestier, se suprimă acea elasticitate a comerțului, atât de indispensabilă azi, când factorii ce condiționează raporturile eco-

nomice variază de la o zi la alta. Se mai spune că prin concentrarea în sindicat concern, etc. se suprimă inițiativa, libertatea, etc.

Autorul crede că un echilibru al pieței și o ieșire din greutățile ce sugrumă de doi ani industria și comerțul lemnului, nu pot veni decât prin crierea unor condiții internaționale, care să îngăduie funcționarea normală a legii cererii și ofertei.

Josef Pulverer.

Holzexportorganisation — die Rettung für die kleineren Produzenten.

Organizația exportului — Salvarea pentru producătorii mici.

Nr. 31. Kartellverhandlungen jugoslavischer und rumänischer Holzindustrieller in Wien.

Tratative de cartelare între industriașii de lemn jugoslavi și români, la Viena.

În vederea unei organizări comune a exportului, reprezentanții industriașilor forestieri din Jugoslavia și România au dus tratative la Viena, la începutul lunii Martie curent.

Din cauze necunoscute, încercarea a eșuat. Ideea trăește însă și discuțiile se continuă când la Zagreb, când la Belgrad.

Numărul de față publică o dare de seamă asupra conferinței ținute la Belgrad, sub președinția ministrului păduri, for. S'a hotărât organizarea exportului standardizarea producției și o cooperare cât mai strânsă cu alte țări producătoare de lemn.

Director A. Liebig.

Nr. 34. Gegen den Holz-Pessimismus.

Contra pesimismului în materie de lemn.

Rânduri concentrate, străbătute de un convingător optimism. Articolul este o caldă pledorie în favoarea actualei organizații capitaliste a Europei și a liberei concurenței.

Nr. 35. *Frankreichs Ackerbau-minister über die Krise auf dem Holzmarkt.*

Ministrul de Agricultură a Franței despre criza pieței lemnului.

D=I Ministru Tardieu vorbind despre criza lemnului, consideră drept cauze principale *supraproducția și restrângerea consumului*. Analizând scăderile de preț survenite, constată: că prețul lemnului tare în picioare a scăzut în mediu cu 17—20%, chereșteaua de lemn tare — în special de stejar — a înregistrat scăderi abia perceptibile. Chereșteaua de rășinoase — în schimb — prezintă astăzi prețuri mult mai mici, decât în 1929.

Se face apoi comparație între prețurile normale din 1913 și cele de azi și se constată că lemnul prelucrat sau brut s'a scumpit de 3,5—7 ori.

D=I Tardieu — în continuare — a vorbit despre măsurile luate de guvernul francez contra importului de lemn provenit din Rusia și despre grija ce se pune spre a se asigura economiei forestiere un cadru cât mai prielnic bunei dezvoltări.

Japan, das Land des Holzkohlenverbranches.

Japonia, țara consumului carbunelui de lemn.

Un tradițional obiceiul japonez cere ca în fiecare casă — chiar și în restaurante — să existe un vas cu apă fiartă spre a se putea servi ceaiul la orice oră.

Suprafața exploatată anual pentru aceasta este de circa 150.000 hectare, iar

consumul anual pe cap de locuitor 28,17 kg, din materialul lemnos de pe un hectar se obține 11—12 tone cărbune, iar prețul a variat în ultima vreme între 58—71 yenî per tonă (1 yen = 83 lei).

Nr. 36. *Das österreichisch-deutsche Wirtschaftsabkommen.*

Convenția comercială austro-germană.

Se dă în întregime comunicatul oficial asupra tratatelor privitoare la uniunea vamală dintre Germania și Austria, prefață a uniunii politice.

Nr. 37. Un număr închinat uniunii vamale germano-austriace. Faptului se atribuie o deosebită importanță economică — deocamdată — iar cercurile forestiere văd soluția salvatoare a crizei ce innăbușe producția lemnului în Austria.

Ing. Ernst Laula, Brünn.

Nr. 38. *Die Buchenholzverwertung in der Tschechoslovakei und Rumänien.*

Valorificarea lemnului de fag în Cehoslovacia și România.

Um das rumänische Holzgeschäft.

Despre comerțul românesc.

O corespondență asupra pieței lemnului, consemnând oarecare fapte în legătură cu preferințele pieței și relațiile comerciale cu Ungaria și Germania.

Gh. I. I.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 3, Martie 1931.

Editorial.

Demonstration forests.

Păduri de demonstrație.

Prof. Emanuel Fritz, editorul-șef al revistei, constată că pădurile de studiu pentru demonstrarea exploatații și a co-

merțului silvic, a căror idee de mult se propagă, iau prea încet ființă.

Raphael Zon.

The Society comes of age.

Societatea (silvicultorilor) a ajuns la vârstnicie.

Autorul, unul dintre membrii marelui stat major al Societății silvicultorilor americani, își dă seamă de rezultatele realizate în cei 30 ani, de când Societatea există. Cele mai de seamă dintre acestea sunt următoarele:

1. Un teritoriu de circa 63 milioane ha s'a declarat de pădure națională, cifră care se mărește anual cu circa 200.000 ha.

2. Amenajarea pădurilor vestice asigură hrana unui stoc de 8 milioane vite cornute și oi.

3. În 4/5 parte a pădurilor s'a organizat controlul de foc.

4. În fiecare Stat s'a înființat câte un departament silvic.

5. Anual se împăduresc artificial circa 40.000 ha.

6. Impunerile silvice în cele mai multe State s'au stabilit.

7. În anul trecut, 31 milioane oameni și-au găsit recreația în pădurile naționale.

8. Sunt 25 școli silvice și 2.500 silvicultori.

9. Literatura forestieră americană se bucură de un renume mondial.

10. Indolența poporului față de comorile naturii s'a înfrânt, mișcarea silvică e cea mai populară.

11. Chiar și exploatorii și comercianții de lemne recunosc importanța practică a silviculturii.

R. I. Stuart.

Relation of the national forests to a policy for the unappropriated public lands.

Relațiunea pădurilor na-

ționale în politica domeniilor publice încă neutilizate.

W. I. Morill.

United States public land policy, a point of view of a state.

Politica domeniilor publice a Statelor Unite, din punctul de vedere al unui Stat.

Inman. F. Eldredge.

Management of southern pine for naval stores.

Tratarea speciilor sudice ale pinului, pentru scopurile navale.

Duncan G. Rankin.

Reforestation of abandoned farm areas in New-York State.

Reîmpădurirea terenurilor agricole părăsite în Statul New-York.

Aceasta e una din cele mai grave probleme a S. U. A., în prezent, fiind deja circa 43 milioane ha pământ agricol părăsit, neroditor, care anual se mărește îngrozitor. Statul New-York singur are circa 1,6 milioane ha ferme părăsite, mărindu-se anual cu 100.000 ha. Deaceia s'au votat 20 milioane dolari pentru realizarea în 15 ani a unui program vast de împădurire artificială. Autorul descrie rezultatele și metodele plantațiilor, între altele și rezultatul plantărilor efectuate cu mașina nouă de plantare «Champion Simplex» cu care 1200 puieți replicați de 3 ani și «Champion Duplex» cu care 2500 puieți s'au plantat într'o oră. Prestațiunea maximală a fost circa 20.000 puieți într'o zi, firește pe un teren drept. Cel dintâi e tras de o pereche de cai și e mănuit de 2 muncitori, cel din urmă e tras de un tractor și mănuit de 3 lu-

crători. Cheltuelile s'au micșorat la jumătate, cam la 1000 lei de ha, sumă care e foarte mică, luând în considerare salariile ridicate.

R. E. Marsh.

Forest economics offers a career to foresters.

Economia forestieră oferă o posibilitate de validitate silviculturilor.

Munca legislativă a ultimilor doi ani a dovedit necesitatea lucrărilor silviculturilor bazate pe cunoștințe economice exacte.

C. P. Wilber.

Professional service with the States.

Serviciul forestier la State.

Autorul crede că serviciul la pădurile Statelor e atractiv și multilateral, oferind silviculturilor ocaziuni variate pentru observare și culegerea experiențelor.

Henry R. Francis.

Providing for recreation in forest management.

Prevederea posibilității de recreație în administrarea pădurilor.

Răspândirea imensă a mișcării pentru recreație a scos la iveală probleme noi în silvicultură. Autorul citează opiniile multor silvicultori relativ la această problemă.

Walter Mulford.

The water user's point of view as to the public land policies of the United States.

Punctul de vedere al proprietarilor ce folosesc apa re-

lativ la politica domeniilor publice ale Statelor Unite.

O. S. Judd.

Forestry in Hawaii for water conservation.

Silvicultura din Hawaii, pentru conservarea apelor.

În Hawaii, relațiunea între cantitatea apei și suprafața păduroasă fiind extrem de strânsă, silvicultura de aci își are scopul în primul rând în a majora rezervele de apă și numai în al doilea rând în a exploata lemnul pădurilor.

Emanuel Fritz and Lee Bonar.

The brown heart—rot of California redwood.

Putrezirea de măduvă brună a lui *Sequoia sempervirens*.

Autorii fac cunoscut rezultatele cercetărilor lor relativ la ciuperca care cauzează mari stricăciuni în masivele acestei specii gigantice. Ciuperca s'a denumit—ca o specie nouă—*Poria Sequoiae*.

Y. H. Allison.

The growth of jack, norway and scotch pine plantations on Hinckley loamy fine sand.

Creșterea plantațiilor de *Pinus Banksiana*, *P. resinosa* și *P. silvestris* în nisipul fin argilos din Hinckley.

Autorul, dându-și seamă de creșterea viguroasă a acestor trei specii pe terenuri degradate de nisip, le recomandă la reimpădurirea terenurilor agricole submarginale.

Ward Shepard.

Is silviculture possible in America?

Article III — Realism in education.

E silvicultura posibilă în America?

Articol III — Realismul în educațiune.

Autorul propune ca, renunțând la principiul comod, însă dăunător de «laissez-faire», să se aplice un program mai realist, al cărui primul pas să fie intensificarea și modernizarea activității organizațiilor oficiale și semificiale de educațiune și propagandă, precum și concentrarea activității lor la rezolvarea celei mai actuale probleme: la reformarea metodelor de exploatare, astfel ca acestea să corespundă cerințelor silviculturii.

Educațiunea, până în prezent prea teoretică și scolastică, să lase cale mai deschisă problemelor vieții reale. Cercetările științifice silvice se vor intensifica, accentuându-se în primul rând rezolvarea momentană a problemelor de actualitate. Se vor înființa cât mai multe păduri de studiu, în care însă metodele silviculturii și cele ale utilizării se vor demonstra în mod dinamic, «cu secură» și nu «static», prin înființarea prelungă a pădurilor «de muzeu», unde studentul vede numai rezultatul, dar nu și procesul lucrărilor. Organele «Serviciului de propagandă Agrară» se vor instrui pentru propagarea pădurilor pe ferme și se va face de către Stat un studiu bine redactat pentru îmbunătățirea metodelor de exploatare a pădurilor comerciale.

Charles W. Boyce.

Miracles.

Minuși.

Autorul — unul din generația forestieră mai tânără — cercetează în mod sceptic și critică cu o ironie ascuțită problemele actuale ale silviculturii americane, negăsind nici o minune de exemplu în risi-

pirea banilor pentru răscumpărarea terenurilor imense agricole părăsite și reîmpădurirea lor într-o proporție neînsemnată. După părerea lui, politica generală silvică a S. U. A. a părăsit drumul drept, logic și a apucat un drum greșit, atunci când, lăsând pe jumătate organizat controlul general al incendiilor, aruncă milioane de dolari pentru rezolvarea problemelor exagerate și neactuale.

F. Páll.

LESNICKÁ PRÁCE.

Martie 1931.

Dr. Jan Stejskal.

Influence des forêts sur les eaux souterraines.

Infuența pădurilor asupra apelor subterane.

Apele subterane din pădure sunt influențate de o serie de factori favorabili și nefavorabili, între cari: climatul, vegetația, altitudinea, înclinarea terenului și fondul geologic pe care a luat naștere solul.

Din punctul de vedere al existenței apelor subterane, autorul distinge 2 regiuni forestiere:

Regiunea muntoasă, caracterizată printr-o mare cantitate de precipitațiuni atmosferice anuale și evaporatiune relativ mică. În această regiune limitele (maximă și minimă) stratului de apă subterană variază foarte puțin.

A doua regiune este a câmpiilor, unde precipitațiile atmosferice sunt comparativ mai mici decât la munte, iar evaporatiunea mult mai importantă. Nivelul apelor subterane depinde de cantitatea precipitațiilor atmosferice. În timpul verii solul uscându-se puternic, umiditatea se menține prin capilaritate. Din acest motiv, odată cu uscarea solului, nivelul apelor subterane (în general stagnante) se scoboară.

V. Riha.

Erwägungen über die Aufgaben der Forstbetriebseinrichtung.

Considerațiuni asupra problemelor de amenajament.

Ing. Arnest Laula.

Weitere Beobachtungen über die Qualität der Buchenwälder im Ostgebiete der Tschechoslovakei.

Noii observațiuni asupra calității pădurilor de fag din regiunea de Est a Cehoslovaciei.

Iarna anilor 1928—29 a pricinuit mari pagube arboretelor de fag din Rusia Carpatică.

În toamna anului 1929 s'a observat că arborete întregi căpătaseră inimă roșie.

Mai puțin au fost atacați arborii bătrâni.

Duramenificarea (falsul duramen = inima roșie), s'a observat în următoarele forme:

a) Mărirea inimii roșii vechi.

b) Formarea uneia noui, de o culoare mai deschisă decât cea veche.

În continuare, autorul vorbește de calitățile lemnului de inimă roșie (în primul rând nu mai este atacat de ciuperci) și de felul cum trebuie în general manipulat lemnul, pentru ca să-și păstreze toate calitățile.

Ing. Fr. Sponer.

Le nouveau pantographe en métal léger.

Noul pantograf din metal ușor.

J. Jiral.

La troisième méthode de la coloration des cartes forestières au moyen des pastels.

A treia metodă de colorarea hărților forestiere prin mijlocul pastelurilor.

V. L.

SUMARSKI LYST.

Marie 1931.

Ing. R. Kolaković.

Lutte contre les bostrichide dans les forêts de conifères en Bosnie.

Lupta contra bostrichizilor în pădurile de conifere din Bosnia.

Descrie momentele biologice mai importante din viața insectelor, observate în decursul calamității. Enumără încă succesele și insuccesele în utilizarea acestor diverse momente biologice, pentru combaterea răului.

Ing. Teodor Spanovic.

Les forêts de bois tendre au bassin inondé de Danube.

Pădurile de esențe moi din bazinul inundabil al Dunării. (Va urma).

Recenzii, Revista revistelor, etc.

V. E.

INFORMAȚIUNI

Mișcări în personalul silvic superior.

Prin decizia ministerială No. 87.551/931, se fac următoarele transferări, în interes de serviciu, în personalul direcției generale C. A. P. S., pe ziua de 15 Mai 1931 :

D=1 ing. șef silvic M. Duldurescu, dela ocolul silvic Leordeni, în centrul direcției reg. silvice Constanța.

D=1 ing. silvic d. M. Galbenu, dela ocolul silvic Pârscov, ca titular al ocolului silvic Tugurești, și d=1 ing. șef silvic I. Paraschiv, dela ocolul silvic Căiuți, ca ajutor la ocolul silvic Florești.

Idem No. 92.737/931, se fac următoarele transferări în interes de serviciu, în personalul direcției generale C. A. P. S

D=1 ing. subinsp. silvic A. Ivanov, dela ocolul silvic Ciurea, în centrul dir. reg. silvice Iași.

D=1 ing. silvic A. Paraschivescu, dela ocolul silvic Niculițel, în centrul dir. reg. silvice București.

D=1 ing. silvic Petcu Gh., dela ocolul silvic Cadâna, ca titular la ocolul silvic Niculițel.

D=1 ing. silvic Negoită V. C., dela ocolul silvic Valea Râului, ca titular la ocolul silvic Cadâna.

D=1 ing. șef silvic Enescu Ștefan, dela

ocolul silvic Cadâna, ca titular la ocolul silvic Pârscov.

D=1 ing. șef silvic Nestorescu C. dela ocolul silvic Aninoasa, ca titular la ocolul silvic Cislău.

D=1 ing. șef silvic Mihail Mateescu, dela ocolul silvic Răchitoasa, ca titular la ocolul silvic Roșiori de Vede.

D=1 ing. silvic d. Istratti, dela ocolul silvic Tomești, ca titular la ocolul silvic Răchitoasa.

D=1 ing. silvic șef Ionescu T. Const., dela ocolul silvic Tomești, ca titular la ocolul silvic Leordeni.

Prin decizia No. 93.226 din 9 Mai 1931 se fac următoarele transferări în interes de serviciu în personalul dir. regimului silvic, pe ziua de 15 Mai 1931 :

D=1 ing. șef silvic I. Galeriu, dela ocolul silvic Cluj, la secția silvică Cluj.

D=1 ing. silvic Terentiu Cucer, dela secția silvică Cluj, ca titular al ocolului silvic Cluj.

Prin decizia No. 93668 din 6 Mai 1931, d=1 ing. subinsp. silvic Al. Bratu, din serviciul Ministerului de Domenii, secția silvică a dir. Ministerial Cluj, se transferă la cerere și consimțământ, pe ziua de 15 Mai 1931, în serviciul Casei Autonome a Pădurilor Statului, Caps, în locul d=1ui Aurel Drăghiceanu, ing.

însup, silvic onorific, plătit cu salariu de inginer sub. insup. silvic din serviciul Casei Autonome a pădurilor Statului Caps, care va trece în locul celui dintâiu.

Detășarea d=ului I. Sclavu, ing. sub. insup. silvic, dela dir. regimului silvic, în comisiile de comasarea din Cadrilater, încetează pe ziua de 15 Mai 1931, d=sa revenind la postul avut în dir. regimului silvic.

D=ul Grigore Crețescu, ing. insup. silvic, dela dir. reg. silvică Constanța, se însărăcinează pe ziua de 15 Mai 1931, ca de=legat al acestui departament, în comisiunile de comasare din Cadrilater.

• • •
A apărut «Buletinul C. A. P. S». Nr. 1, organ de informații comerciale, editat de Casa Autonomă a Pădurilor.

Buletinul apare de două ori pe lună și constituie o serioasă contribuție la cunoașterea pieței și a circulației lemnului în țară și străinătate.

Urăm propășire tinerei publicații.

* • •
D=ul ing. inspector general M. P. Florescu a fost numit în Consiliul de Ad=ție al C. A. P. S.=ului, cu începere dela 5 Maiu a. c., în locul d=lui A. Mureșan.

† Prof. N. Iacobescu

Profesorul N. Iacobescu s'a stins fulgerător în plină activitate, în ziua de 25 Maiu a. c. ora 11, în urma unui atac de cord, urmat de o congestie cerebrală, în momentul când părăsea localul Școalei Politehnice din București, unde ocupă catedra de Botanică și Zoologie silvică.

Născut în anul 1873 în București, a făcut studiile la liceele Mateiu Basarab și Sf. Sava, arătând aptitudini speciale pentru filologia clasică și modernă, pe care și-o asimilă cu ușurință uimitoare, vorbea curent franceza, germana, engleza, italiana și spaniola. Bacalaureatul îl absolvă cu cea mai mare medie pe întreaga țară, cu media 10.

A urmat cursurile universitare la Universitatea din București, cu mult succes, bucurându-se în fața profesorilor săi de o considerație deosebită. La vârsta de 21 ani depune ca licențiat în Științe Naturale examenul pentru ocuparea catedrei de Științe Naturale la Școala Superioară de Silvicultură dela Brănești, unde este numit chiar dela înființarea Școalei profesor (1894), a avut astfel o activitate didactică de 37 ani, în decursul scurtei sale vieți de 58 ani. În acest interval, regretatul N. Iacobescu a mai ocupat în învățământul superior, ca suplinitor, catedra de Științe Naturale dela Școala Centrală dela Herestrău, precum și catedra de Științe Naturale dela liceele Cantemir, Sf. Sava, liceul particular Sf. Gheorghe, etc.

Pe la anul 1900 îl aflăm plecat la Paris, unde într'un an reușește să ia

două diplome, din care cea de licențiat în Șt. Naturale dela Sorbona o obține în un interval de timp neobișnuit de scurt.

Dotat cu o mare putere de muncă, profesorul N. Iacobescu dispunea de o inepuizabilă rezervă de energie, pe care o folosea pentru studiul Istoriei Naturale, căreia i se dedicase cu totul, reușind să acumuleze un material bogat de cunoștințe și să devie, grație memoriei sale excepționale, un erudit.

Din activitatea sa, merită să punem în primul rând la locul de cinste străduința depusă pentru redactarea cursurilor în care scop își asimila în-continuu cunoștințe de specialitate din domeniul șt. Naturale aplicate la păduri. Urmărind cursurile scoase de diferitele promoții după manuscrisurile sale, găsim în ele un continuu progres, atât de redactare, cât și de îmbogățire și selecționare a materialului științific prezentat. An de an își rescrie din originalul cursului său părțile pe care le predă, depunând o muncă titanică, spre a pune la dispozițiunea studenților manuscrisurile în vederea litografierii.

Din aceste cursuri remarcăm:

Anatomia și Morfologia vegetală, Coniferele, Dicotiledoanele, Patologia, Botanică Industrială, Mamiferele, Păsările, Peștii, Entomologia, Vânătoarea, Mi-nerologia și Cristalografia.

Stilul său era elegant, precis și curgător. Căuta totdeauna a da termenii științifici cât mai proprii limbii românești, și căuta a adapta alții noi cu o adâncă pricepere științifică. Caetele sale vor servi ca bază, atunci când se va păși la creșterea unei literaturi silvice și în istoricul ei, notițele prețioase ale regretatului profesor vor ocupa un loc de seamă. Din aceste caete merită o re-marcă specială acele cuprinzând monografia esențelor forestiere, cari au un ma-terial bogat, armonic redat și care ar fi putut fi date publicității numai cu o mică punere la punct. Dispariția profesorului N. Iacobescu face ca cursul de Botanică, a cărei apariție eră anunțată de multă vreme, să nu poată vedea lumina zilei.

Cursul său era ilustrat în timpul explicațiunilor cu desene, pe care le schița în fuga crețelor colorate, cu o artă, care făcea din tabla sălei de curs o pagină demnă de tipărit, ca un rezumat ilustrat al lecțiunilor predate. Talentul său remarcabil la desen, l-a pus în măsură să predea Științele Naturale în perioada când Școala nu posedă material suficient didactic și să suplinească în o oarecare măsură această lipsă.

Timiditatea, unită cu o delicateță caracteristică sufletului său, făcea ca în afara orelor de curs să aibă un contact restrâns cu studenții, la stăruințele că-roră ceda totuși și atunci când eșia din tăcerea sa obișnuită, — ceea ce nu se întâmpla decât în cercurile restrânse și intime —, devenea comunicativ, având un talent deosebit al povestirii. Față de foștii săi elevi era f. afabil și în repe-tate ori a pus în sprijinul lor autoritatea de care se bucura în Administrația Casei Pădurilor.

Ca autor de manuale scoate în colaborare cu decedatul profesor de liceu Andreiu Lazărescu, un cunoscut autor de manuale de liceu —, o geografie economică, mai târziu dă la iveală un mic manual cuprinzând descrierea plan-țelor noastre folositoare, apreciat de fostul Ministru al Instrucțiunei Sp. Haret, care-l recomandă din inițiativă proprie liceelor și școalelor normale spre consultare.

În anul 1906 publică în *Comptes rendus de l'Académie des Sciences*, două note. În prima vorbește despre o specie nouă, *Trematovalsa Matruchoti*, care cauzează cancere pe teiu, pe tulpini fără ritidom sau pe ramuri tinere.

În această notă dă descrierea cancerelor și descrierea caracterelor ciuperelor, pe care o consideră ca o formă de tranziție între familiile *Melanconiaceae*, *Valsaceae* și *Amphisphaeriaceae*.

În cealaltă notă vorbește de un caz de Pseudomorfoză vegetală la cerșuc provocat de un parazit a cărei denumire nu ni se dă și care este cauza principală a putrezirii tulpinilor de cerșuc în pădurile noastre.

Asupra acestor maladii, regretatul profesor avea un bogat material strâns dela data publicării notelor menționate.

Un manual de liceu de Botanică pentru cursul superior apare în două ediții (1920 și 1931); abundența materiei, stilul științific și redarea nealterată a adevărilor științifice la nivelul cunoștințelor elevilor de liceu, fac din acest manual o lucrare de preț în vederea pregătirii în Botanică.

Împ de 10 ani (1920—1930) conduce lucrările de combatere a insectelor în pădurile Statului primind numeroase delegațiuni din partea administrațiunii și făcând numeroase excursiuni în țară. Ca rezultat al acestor lucrări, publică manualul «Instrucțiuni» pentru combaterea insectelor în pădurile de rășinoase ale țării în 1927, în care găsim date din biologia diferitelor insecte ce au cauzat calamitatea, asupra diferitelor animale sau plante care au invadat pădurile de rășinoase ale țării după războiu, precum și asupra metodelor de combatere.

Chestiunea reformei învățământului superior silvic a format una din preocupările sale de după război. În vederea soluționării favorabile prin trecerea Școlii Superioare de Silvicultură ca o secție la Școala Politehnică din București, se pune în fruntea mișcărilor studenților silvici, alcătuiind împreună cu aceștia memoria și furnizându-le date, pentru ca aceștia să le prezinte forurilor decisive. Unele articole ale legii de Reorganizarea Învățământului superior silvic sunt redactate sau modificate în ultimul moment de pana sa.

Dela venirea sa la Școala Politehnică, odată cu trecerea Școlii superioare de silvicultură, ca a 5-a secțiune (Secția E), începe cercetări asidue de laborator, asupra unor chestiuni de biologie generală. Moartea lui fulgerătoare nu i-a dat răgaz să cristalizeze nimic însă, în această direcție.

O mare străduință depune în a-și lărgi cercul de activitate în cadrul Politehnicii, răușind a introduce cursul și lucrări de Botanică la secția industrială. Lecțiunea sa de introducere în acest curs a fost magistrală și felicitările adresate de profesorii secției industriale prezenți au fost bine meritate.

Profesorul N. Iacobescu se stinge lăsând ca urmare a activității sale neobosite realizări, din care multe au fost schițate aci din goana condeiului și care rămân patrimoniului nostru silvic ca o moștenire, a cărei păstrare este mai mult decât o datorie. Pentru toate acestea, numele său va rămâne legat de Istoria Silviculturii române din ultimile decenii și acest drept și l-a câștigat atât prin însușirile sale excepționale, cât și pentru neobosită muncă depusă în Școală.

Profesorul Iacobescu a fost înmormântat la Cimitirul Sfânta Vineri, condus fiind la mormânt de familia sa, de profesori ai școlii Politehnice, de un mare număr de ingineri silvici și studenți, etc.

În capela cimitirului, în numele școlii Politehnice a ținut o impresiionantă cuvântare del profesor P. Antonescu, iar în numele Casei pădurilor, Del

M. Petcuț. La mormânt au vorbit cu multă căldură d=1 M. P. Florescu și președintele Soc. elevilor ingineri silvici.

Toți au încercat să prindă în formă cât mai impunătoare imaginea regretatului profesor și să dea expresie puternică durerii noastre produse de moartea timpurie a lui N. Iacobescu.

Împreună cu cei ce i-au adus ultimul salut, și Revista Pădurilor, întărită în trecut de forțele regretatului Iacobescu, aduce expresia unanimerelor regrete ale corpului silvic român.

Pe mormântul profesorului Iacobescu, numai florile ce i-au fost dragi și lacrimile celor cari l-au cunoscut și l-au iubit.

Fie-i țărâna ușoară!

C. C. G.-Gr. E.

† Dem. I. Robănescu

Inginer inspector general silvic

În ziua de Paști, când peste toată creștinătatea se revarsă bucuria reinvierii, cel ce a fost Dumitru Robănescu, inspector general silvic, se despărțea pentru totdeauna de dragii lui și sufletu-i lua calea eternității.

Aripa tristă a morții a lipsit rândurile — și astfel reduse — ale slujitorilor pădurii, de o minte ageră, de un cunoscător adânc al celor mai variate probleme de administrație silvică, de o largă experiență și de un spirit cumpănit, a lipsit pe colegi de un camarad bun și săritor, de un sfătuitor prețios.

Făcând parte din prima promoție de bacalaureați, Dem. Robescu a absolvit Școala de silvicultură dela Brănești la 1906 și de atunci, neîntrerupt, a fost în serviciul pădurilor Statului. Experiența multă pe care o avea, a câștigat-o suind regulat și la timp toate gradele ierarhiei silvice și muncind zelos în toate treptele administrației, a lucrat și la ocol și ca agent de control și ca inspector, cu variate însărcinări, în serviciul central.

Activitatea lui însă nu s'a mărginit numai la îndatoririle de serviciu. Il găsim mulți ani de-a rândul în manifestările societății «Progresul silvic», în redacția «Revistei pădurilor» și — ceea ce trebuie în special amintit — în comitetele pentru construirea localului societății noastre.

A fost înmormântat la cimitirul Bellu, din București, în ziua de 15 Aprilie a. c. La înmormântare, au rostit cuvântări domnii St. Stănescu, din partea C. A. P. S.; M. P. Florescu pentru colegii de promoție, Andrei Ionescu, pentru Soc. Progresul Silvic și G. Pascu, în numele direcției silvice Arad.

Ne închinăm în fața mormântului prea de timpuriu deschis, fie-i țărâna ușoară.

Red.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

- Luna Aprilie, 1931 -

I. Piața în erină

București

Prețul vagonului de lemn de foc:

	B. M.	Est	Filaret
Fag lei	6.000-6.500	6.000-7.000	6.200-6.800
Cer «	6.300-7.100	6.600-7.200	6.700-7.000

Iași

Lemnul de foc: fagul 110 lei suta de kg en-detail și 100 lei en-gros, cerul 90 lei suta de kg en-detail și 80 lei en-gros.

Piatra-Neamț

Prețul cherestelei de rășinoase, în lei, pe mc.:

Tombant 12 mm: marfă scurtă, lățimea 10-16 cm, 1050, 17-30 cm 1200, marfă lungă, 10-16 cm 1.250, 17-30 cm 1.500.

Cl. IV 12 mm: lung. 3-3.50, lăț. 10-16 cm 850, lăț. 17-30 cm 1.000 marfă lungă, 10-16 cm 900, 17-30 cm 1.100.

Tombant 24 mm: marfă scurtă și îngustă 1.000, lată 1.100, marfă lungă, îngustă 1.100, lată 1.450.

Cl. IV, 24 mm: respectiv prețurile 800, 900, 800, 950.

(După «Buletinul C. A. P. S.»)

II. Piața externă

Buda-Pesta

Prețul lemnului românesc, pe piața ungară.

Lemnul de lucru, prețul pe m c, în pengő¹⁾:

Tâmplărie (R. HR. F.) molid, fără Bw.	105-108
Tombant, fără Bw., molid	92- 94
Cl. IV românească, brad	46- 48
Cl. IV românească, molid	58- 60

¹⁾ Pengő = 29,40-29,50 lei.

Cherestea de construcție (Bw.), molid	84— 88
Material de geluit	66— 72
Șipci și rigle	44— 48
Cioplitură	30— 37
Tombant scurt 3—3,5 m,	68— 70

Lemnul de foc, per vagon, ab stația ungurească:

Nyirábrány	150—160
Biharkesztes și Kőtegyan	160—170
Battonya	170—180
Lőkőshaza	165—170

(După «Magyar Fakereskedő», din 30—IV—1930)

V i e n a

Cherestea de molid și brad, prețul pe mc, in lei:

Tâmplărie molid 13 mm: 16—32 cm	2.475
Idem 27 mm, 18—32 cm	2.235
Dulgherie (Bw) 26 mm, 18—32 cm, 4—6 m	2.237
Dulapi de schelă (Gerüstpfosten) 50 mm, 16 cm	1.304
Scânduri de lăzi 13 mm, 9—17 cm, 3—6 m	1.070
Idem 20 mm, 10—17 cm, 3—6 m	995
Grinzi (Kantholz) 4—6m, 10/13—15/15 cm	1.305

Lemne de foc, per vag. à 10 t., in lei:

Moi, despicate, uscate	9.480
Brac uscat, calit. I, 10% rotund	8.650
Brac (Spreißelholz) in pachet, à 100 kg.	73
Lemn rotund pe 100 kg., uscat.	103

(După «Int. Holzmarkt», Aprilie 1931).

B r a t i s l a v a

Transacții încheiate, prețul pe mc, in lei:

Cherestea de construcție (Bw) 24 mm, 21—32 cm, 4—6 m	1.250
» 18—24 mm, 10—18 cm, 4—6 m	1.025
Marfă de cofrage (Schälware) 24 mm, 10—18 cm, 4—6 m	900
Grinzi 10/10—21/24 cm, 4—10 m	1.075

P a r i s

Prețul pe mc, in lei, ab. vagon gara Paris.

Trunchi stejar, calitate bună, circumf. dela 120 cm, 2.640—3.135, pentru debitat, circumf. dela 160 cm, 5.280—6.600, trunchi pentru tâmplărie fină 6.250—6.600.

Brad și molid din Vosgi: dulapi și frize, dimensiuni uzuale, dela 3—7 m 2.240, rigle 3—6 m 2.400.

(După «Int. Holzmarkt», Aprilie 1931).

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului domnului director al Regimului silvic,
Având în vedere articolul 2 din Codul silvic.

Având în vedere articolul 2 din legea modificatoare a Codului Silvic, publicată în
«Monitorul Oficial» Nr. 131.920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) «Beșteloaia» din comuna Beșteloaia județul Dâmbovița, proprietatea cooperativei Beșteloaia, cu suprafața de 31 ha 38, regimul crâng, revoluția normală 7 ani, exploatarea într'un an, garanția de împădurire 500 lei de hectar, revizuirea după 7 ani.

b) «Scurtești» din comuna Săgeata județul Buzău, proprietatea U. I. Alexandrescu, reprezentat prin autorizație de tutore colonel A. Magheru, cu suprafață de 20 hectare, regimul crâng, revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an, garanția de împădurire 500 lei de hectar, revizuirea după 5 ani.

c) «Măgura» din comuna Căscioarele județul Ilfov, proprietatea d-nei Sarmiza Ali-mănășteanu, cu suprafața de 24 ha 13, regimul crâng, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani, garanția de împădurire 600 lei de hectar.

d) «Cotul Călugăresc și Sultana» din comuna Rădulești județul Ilfov, proprietatea Ana Golescu, cu suprafața de 49 ha 4532, regimul crâng, revoluția normală 7 ani pentru seria I și un an pentru seria II exploatarea în 4 ani seria I și un an seria II, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea în anul 1936.

e) «Valea Corbului» din comuna Pleșcoi județul Buzău, proprietatea C. Deșliu și Eliza Răsmerița, cu suprafața de 32 ha, regimul crâng, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

f) «Cojasca» din comuna Cojasca, județul Dâmbovița, proprietatea C.I. Alexandrescu, cu suprafața de 23,73 ha, regimul crâng, revoluția normală 7 ani exploatarea într'un an, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 7 ani.

g) «Vasilichia Valea Unchiașului» din comuna Poenița, județul Mușcel, proprietatea Ioan Prislopeanu, cu suprafața de 27,59 ha, regimul crâng, revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an, garanția de împădurire 500 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

h) «Negoești Poșta» din comuna Negoești Poșta, județul Ilfov, proprietatea Moște-

ditorilor dr. G. Poloni, cu suprafața de 13,6638 ha, regimul crâng, revoluția normală 20 ani, exploatarea suprafeței de 11,4246 ha se taie într'un an, garanția de împădurire 500 lei de hectar, revizuirea în anul 1940.

i) «Cogea Coru» din comuna Vladimirești județul Caliacra, proprietatea Evdochia Caneș, cu suprafața de 23 ha, regimul crâng, revoluția normală 25 ani, exploatarea într'un an garanția de împădurire 500 lei de hectar, revizuirea după 3 ani.

j) «Salcia» din comuna Grăjdana județul Buzău, proprietatea Gh. Vernescu, cu suprafața de 13,25 ha, regimul crâng, revoluția normală 12 ani, exploatarea în 3 ani cu intermitențe, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea în anul 1941.

Art. 2. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 6 Aprilie 1931 în cabinetul nostru.

Director Ministerial (ss) D. Tomescu

Nr. 22431

Art. 1 — Se aprobă de noi :

a) Regulament pentru exploatare al pădurii «Sărdăreasa», pendinte de comuna Jariștea, județul Covurlui, proprietatea d-lui Gh. Plesnilă, în suprafață de 79 ha 6300 m² din care 72 ha pădure curată. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în cinci ani. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani

t) Regulament de exploatare al pădurii Liteni, pendinte de comuna Liteni, județul Baia, proprietatea d-lui Alexandrescu Crupenschi, în suprafață de 356 ha 7690 m². Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 15 ani. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar. Regenerarea se va face cu pueți de stejar, dacă în termen de 3 ani nu se regenerează pe cale naturală. Revizuirea după zece ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii Mișina-Bontea, pendinte de comuna Herăstrău, județul Putna, proprietatea d-nei Clement Bontea, în suprafață de 484 ha 4609 m² din care 446 ha pădure curată. Regimul. Codru cu tăieri rase urmate de împăduriri artificiale cu pueți de rășinoase sau însămânjări directe cu aceleași specii. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în 9 ani. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuire după zece ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic, este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 28 Aprilie 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

Nr. 80861

p. conf., (ss) M. Cojan

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii «Helmerul», pendinte de comuna Hendorf județul Târnava-Mare, proprietatea Bisericii Româno-Ortodoxe din comuna Hendorf, în suprafață de 51 ha 7900 m² din care 49 ha 8100 m² pădure curată. Regimul codru cu tăieri rase cu 20 rezerve la hectar. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani cu obligațiunile de regenerare specificată în amenajament. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

t) Amenajamentul pădurii Livezi, pendinte de comuna Simionești județul Năsăud, proprietatea Bisericii ortodoxe din comuna Simionești. în suprafață de 9 ha 2500 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Saschiz pendinte de comuna Saschiz, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Saschiz, în suprafață de 2375 ha 2600 m². Regimul: în seriile I și II codru cu 2 tăieri succesive la 6 ani interval, revoluția normală 96 ani exploatarea în 96 ani. În seria III-a codru grădinarit, revoluția normală 80 ani rotații în un an. În seria IV crâng simplu, revoluția normală 40 ani, posibilitatea normală de 9 ha 3000 m². În seria V: pădure de agrement exploatarea se vor limita la extragerea arborilor uscați în picioare, vicioși, rupți și doborâți. Garanția de împădurire una mie lei la fiecare hectar în seriile de codru cu tăieri succesive și lei cinci sute la hectar în seriile de grădinarit și crâng. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 22 Aprilie 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) C. P. Georgescu

p. conf., (ss) Cojan

Nr. 80853

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Fundeanu, pendinte de comuna Fundeanu județul Tutova proprietatea Statului, în suprafață de 898 ha 7700 m² din care 791 ha 3900 m² pădure curată. Regimul: Pentru seria I-a Ursoaia-Mateș, 664 ha 8600 m². Codru cu tăieri succesive. Pentru seria II-a Nicorița 126 ha 5300 m². Crâng simplu. Revoluția normală 96 ani. Exploatarea în 96 ani, iar în seria II. Revoluția normală 30 ani începătoare de la anul 1942 când se va întocmi planul de exploatare. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Gădiniți, pendinte de comuna Gădiniți, județul Roman, proprietatea Statului, uzufructură Episcopia Roman, în suprafață de 302 ha 2800 m² din care 279 ha 3800 m² pădure curată. Regimul. Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 96 ani. Exploatarea în 96 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar cu obligațiunea de a împăduri poenile treptat cu regenerarea parchetelor respective. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Schitul Sava, pendinte de comuna Berzimți județul Bacău. proprietatea Sf. Episcopiei de Roman, în suprafață de 155 ha pădure curată. Regimul codru grădinarit. Revoluția normală 96 ani, cu o rotație de 8 ani și posibilitatea pe număr, de arbori astfel ca să nu întrecă creșterea medie anuală. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3. și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 22 Aprilie 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conformitate, (ss) Cojan

Nr. 80849.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Oșoile, pendinte comuna Ciceu Cristur, județul Someș, proprietatea d-nei Ștefania Toma, în suprafață de 105 ha 7194 m² din care 104 ha 5680 m² sunt pădure. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani conform specificărilor din amenajement și modificărilor introduse de consiliul tehnic prin avizul 100/331. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Muntele-Portar, pendinte de comuna Ciucsânsimion, județul Ciuc, proprietatea compozesoratului din comuna Cetățuia, în suprafață de 542 ha 3990 m² pădure curată. Revoluția normală 80 ani. Garanția de împădurire două mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Poeni, pendinte de comuna Figa, județul Someș, proprietatea Urbarialistilor din comuna Figa în suprafață de 79 ha 3000 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani cu obligația ca în parcela 7 de 0 ha 9800 m² să se lase 100 arbori ca rezervă și sa se plătească garanția de lei una mie în rest, garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4. și ultimul — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi, 22 Aprilie 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conformitate M. (ss) Cojan

Nr. 80857.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii «Doamna», pendinte de comuna Piatra Neamț, județul Neamț, proprietatea d-nei Adina Em. Costinescu, în suprafață de 1498 ha 6000 m² pădure. Regimul codru cu tăieri rase și regenerarea prin plantațiuni cu pueți repicați de 4 ani de molid. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 10 ani a suprafeței de 265 ha 2000 m². Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulament pentru exploatarea pădurii «Blaj», pendinte de comuna Blaj, județul Romanși, proprietatea d-lui Marin N. Stan, în suprafață de 99 ha 1600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 8 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulament pentru exploatarea pădurii «Zăvoiuł Bratia Ulești», pendinte de comuna Bratia, județul Ialomița, proprietatea Statului uzufructuară fiind d-na Paulina Hamangiu, în suprafață de 193 ha 4391 m² din care se amenajază numai seria II-a în suprafață de 23 ha 9877 m². Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele revoluțiunei.

d) Anularea regulamentului de exploatarea pădurii Palanca județul Botoșani fostă p. oprietatea a Casei Rurale publicat în Monitorul Oficial Nr. 13/924.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional, anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi, 9 Mai 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) C. P. Georgescu

p. conf. (ss) M. Cojan

Nr. 93192.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii «Pădurea Inferioară și Chisloc», pendinte de comuna Tinca, județul Bihor, proprietatea comunei Tinca, în suprafață de 633 ha 500 m² din care 616 ha 5400 m² pădure curată. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezerve. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire două mii lei de fiecare hectar cu obligația de a completa regenerarea prin plantațiuni. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii «Fata Uverului», pendinte de comuna Ihod, județul Mureș, proprietatea posesorului din comuna Ihod, în suprafață de 14 ha 6100 m². Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii «Franturi», pendinte de comuna Nîmigea de sus, județul Năsăud, proprietatea d-nei Ida Marțian născută Goldschmidt, în suprafață de 65 ha 3883 m² din care 63 ha 6214 m² pădure curată. Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

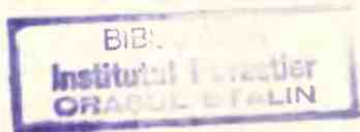
Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 9 Mai 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conformitate M. (ss) Cojan

Nr. 93196.

CASA DE CREDIT, ECONOMIE ȘI AJUTOR
A
CORPULUI SILIVIC C. E. A. C. S.

Sediul: București III - B-d Brătianu, 67

**Face toate operațiunile
de bancă. Imprumuturi la
membrii în contul sala-
riului, împrumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.**

**Primește spre fructificare la vedere
și pe termen în condițiuni avantajoase**
